

اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی

(چاپ سوم، بر اساس نسخه ویرایش شده سال ۲۰۱۰)

ترجمه و تحقیق:

دکتر بهروز اخلاقی

و

فرهاد امام

UNIDROIT

موسسه مطالعات و پژوهشهای حقوقی

بسم الله الرحمن الرحيم.

این کتاب ترجمه فارسی متن رسمی و کامل اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی ۲۰۱۰ است که از سوی یونی‌دروا انتشار یافته است. مترجمان مجوز ترجمه داده شده از سوی یونی‌دروا در ماه اوت سال ۲۰۱۳ را سپاسگزارانه تصدیق می‌کنند. از آنجا که زبان فارسی زبان رسمی یونی‌دروا نیست، متن ترجمه فارسی مورد بازنگری یونی‌دروا قرار نگرفته است.

**‘Translation into the Persian language of the official integral version
of the Principles of International Commercial Contracts 2010
published by UNIDROIT’***

The Translators gratefully acknowledge permission to translate given by UNIDROIT in August 2013 Persian not being an official language of UNIDROIT, UNIDROIT has not reviewed this translation.

* UNIDROIT – Via Panisperna, 28 – 00184 Rome (Italy) – <www.unidroit.org> -
publications@unidroit.org

اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی

(۲۰۱۰)

مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی
(یونیدروا)

اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی

(۲۰۱۰)

ترجمه و تحقیق:

دکتر بهروز اخلاقی - فرهاد امام

مؤسسه مطالعات و پژوهشهای حقوقی

تهران - ۱۳۹۳

This book is an authorized Persian translation of:

Principles of International Commercial Contracts, International Institute for the Unification of Private Law, Rome, 2010, ISBN 88-86449-34-8

فهرست نویسی پیش از انتشار (فیپا):

اخلاقی بهروز، ۱۳۱۶-.	
اصول قراردادهای تجاری بین المللی ۲۰۱۰ / مؤسسه بین المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی (UNIDROIT) / ترجمه و تحقیق بهروز اخلاقی، فرهاد امام. -- [ویراست ۳]. -- تهران: مؤسسه مطالعات و پژوهشهای حقوقی شهر دانش، ۱۳۹۳. شصت و چهار، ۸۰۸ ص.	
ISBN 978-600-7077-14-6	
فهرست نویسی بر اساس اطلاعات فیپا.	
کتابنامه. نمایه.	
۱. حقوق بین الملل خصوصی -- قراردادها. ۲. حقوق بین الملل خصوصی -- حقوق تجارت.	
الف. امام، فرهاد، ۱۳۴۱ -، مترجم. ب. مؤسسه بین المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی.	
International institute for the unification of private law.	
ج. مؤسسه مطالعات و پژوهشهای حقوقی شهر دانش. د. عنوان.	
K۷۳۵۰/۱۵۴	
۱۳۹۳	
کتابخانه ملی ایران	
۸۵م-۱۱۸۷۸	

عنوان	اصول قراردادهای تجاری بین المللی ۲۰۱۰
تألیف	مؤسسه بین المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی (یونیدروا)
ترجمه و تحقیق	دکتر بهروز اخلاقی - فرهاد امام
ناشر	مؤسسه مطالعات و پژوهشهای حقوقی شهر دانش
نوبت چاپ	سوم
نوبت ویرایش	سوم
تاریخ چاپ	۱۳۹۳
شابک	۹۷۸-۶۰۰-۷۰۷۷-۱۴-۶
حق هرگونه چاپ و انتشار برای ناشر محفوظ است.	

تهران - کریم خان زند، خیابان سنایی، خیابان نهم، خیابان گیلان، پلاک ۵، کد پستی ۱۵۸۵۷۴۳۱۱۱

صندوق پستی: ۱۵۸۷۵/۴۵۳۹ تلفن: ۸۸۸۱۱۵۸۱ نمابر: ۸۸۸۱۱۵۸۰

Website: www.sdil.ac.ir Email: publication@sdil.ac.ir

دبیاچه ویرایش ۲۰۱۰

به هنگام ارائه ویرایش سوم «اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی مؤسسه یکسان کردن حقوق خصوصی»، مشتاق هستیم که عمیق‌ترین سپاس‌های خود از اعضای گروه کاری، به ویژه مسؤول گزارش فصول جدید، را ابراز داریم. ما همچنین قدردان «ناظرین» متعددی هستیم که در جلسه‌های گروه کاری به عنوان نماینده‌های سازمان‌های مهم بین‌المللی و سایر نهادها و مؤسسه‌های داوری ذی‌علاقه شرکت کردند. فقط به خاطر توانایی‌ها و کوشش‌های فوق‌العاده این کارشناسان، که هماهنگ کردن فعالیت‌های آنان نیز با قابلیت تمام توسط مایکل یواخیم بونل انجام شده بود، امکان آماده کردن این ویرایش جدید «اصول یونیدروا» فراهم گشت.

همچنین ما می‌خواهیم دوباره از کسانی تشکر کنیم که از طریق نوشته‌های فاضلانۀ خود یا با به کار بردن اصول یونیدروا در عمل به موفقیت عظیم این «اصول» کمک کرده‌اند. اظهارنظرهای ابراز شده از سوی آنان و تجربه عمل آنان منبعی گرانبها از الهام برای گروه کاری بوده است و امیدواریم که افراد مذکور در آینده نیز به در اختیار گذاشتن تجارب خود درباره «اصول» با ما ادامه دهند.

سپاس ویژه خود را به «هانری گابریل» تقدیم می‌داریم چرا که او همراه با مایکل یواخیم بونل و خانم لئا پیترز از دبیرخانۀ یونیدروا، انجام وظیفۀ مهم ویرایش فصول جدید و هماهنگ کردن روش نگارش و بیان ترجمه در سرتاسر کار را به عهده گرفتند.

و در پایان، بدون اینکه ذکر در پایان مطلب، دلیل بر تقلیل اهمیت کار آنان باشد، از سایر اعضای دبیرخانه، به ویژه خانم پاولا هاوارث، دبیر گروه کاری، و خانم فردریک مستر و خانم مارینا اشنایدر برای آماده کردن ویرایش زبان فرانسوی «اصول» در همکاری با اعضای فرانسوی زبان گروه کاری سپاسگزاری می‌کنیم.

آلبرتو ماتسونی

رئیس

خوزه آنجلو استرلا فاربا

دبیر کل

پیش‌گفتار ویرایش ۲۰۱۰

به هنگام تأیید ویرایش ۲۰۰۴ اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی مؤسسه یکسان کردن حقوق خصوصی، شورای اجرایی یادآور شد که «اصول» یکی از موفق‌ترین پروژه‌های مؤسسه بوده و توصیه کرد که این پروژه در برنامه کاری مؤسسه به عنوان یک پروژه مداوم گنجانده شود. برای عملی ساختن این توصیه، شورای اجرایی به دبیرخانه دستور داد که نه تنها به بازبینی استفاده از «اصول» در عمل بپردازد بلکه در زمان مناسب به تحقیقی نزد جوامع بین‌المللی حقوقی و تجاری برای تعیین موضوعات جدیدی بپردازد که در چاپ آتی سوم «اصول» در آن گنجانده خواهند شد.

ویرایش جدید ۲۰۱۰ اصول یونی‌روا، مانند ویرایش ۲۰۰۴، به عنوان بازنگری ویرایش پیشین در نظر گرفته نشده است. همچنان که به طور کافی توسط مجموعه وسیع حقوق مبتنی بر آرای دادگاه‌ها و کتب ذکر شده در پایگاه داده‌های «یونیکس» <www.unilex.info> نشان داده شده است، اصول یونی‌روا همچنان به طور عام واجد مقبولیت باقی مانده است و در عمل مشکلات کاربردی قابل توجهی ایجاد نکرده است. در نتیجه، مفاد ویرایش ۲۰۰۴ اصول فقط به طور جزئی تغییر داده شده است: فقط پنج ماده اصلاح شده است، یعنی مواد ۱-۳ (در حال حاضر ۱-۳)، ۱۹-۳ (در حال حاضر ۴-۳)، بند ۲ ماده ۱۷-۳ (در حال حاضر ۱۵-۳)، بند یک ماده ۶-۳ (در حال حاضر ۶-۷) و بند ۲ ماده ۶-۷ (در حال حاضر ۷-۳)، و در بین مواد فوق، فقط سه مورد آخر به طور ماهوی تغییر یافته برای آنکه تبدیل آن‌ها به مواد جداگانه را توجیه کند. درباره اظهار نظرها، تغییرات قابل توجهی در اظهار نظرهای ۲، ۳ و ۴ ماده ۴-۱ انجام شده است.

هدف عمده ویرایش سوم اصول یونی‌روا این بود که به موضوع‌های دیگری که برای جوامع تجاری و حقوقی بین‌المللی قابل توجه هستند بپردازد. در نتیجه ۲۶ ماده جدید درباره استرداد در صورت عدم موفقیت قرارداد، غیر قانونی بودن، شرایط، تعدد متعهدین و تعدد ذینفع‌ها اضافه شده است.

در نتیجه، ویرایش ۲۰۱۰ اصول یونیدروا حاوی ۲۱۱ ماده (در مقایسه با ۱۲۰ ماده ویرایش ۱۹۹۴ و ۱۸۵ ماده ویرایش ۲۰۰۴) به نحو زیر ساختار بندی شده است: پیشگفتار (تغییر نکرده است)؛ فصل اول: مقررات عمومی (تغییر نکرده است)؛ فصل دوم، قسمت اول: شکل گیری قرارداد (تغییر نکرده است)، قسمت دوم: اختیارات نمایندگان (تغییر نکرده است)؛ فصل سوم، قسمت اول: مقررات عمومی (حاوی ماده پیشین ۱-۳ (اصلاح شده است)، ۲-۳، ۳-۳ و ۱۹-۳ (اصلاح شده است)، قسمت دوم: دلیل ابطال (حاوی مواد پیشین ۴-۳ تا ۱۶-۳، ۱۷-۳ (اصلاح شده است)، ۱۸-۳ و ۲۰-۳، و یک ماده جدید ۱۵-۲-۳)، قسمت سوم: عدم مشروعیت (جدید)؛ فصل ۴: تفسیر (بدون تغییر)؛ فصل ۵، قسمت ۱: مفاد (بدون تغییر)، قسمت ۲: حقوق طرف های ثالث (بدون تغییر)، قسمت ۳: شروط (جدید)؛ فصل ۶، قسمت ۱: اجرای تعهدات به طور کلی (بدون تغییر)، قسمت ۲: عسر و حرج (بدون تغییر)؛ فصل ۷، قسمت ۱: عدم اجرای تعهدات به طور کلی (بدون تغییر)، قسمت ۳: خاتمه یافتن قرارداد (حاوی مواد پیشین ۱-۳ تا ۵-۳-۷، ۶-۳-۷ (اصلاح شده) و (یک ماده جدید ۷-۳-۷)، قسمت ۴: خسارات (بدون تغییر)؛ فصل ۸: تهاثر (بدون تغییر)؛ فصل ۹، قسمت ۱: واگذاری حقوق (بدون تغییر)، قسمت ۲: انتقال تعهدات (بدون تغییر)، قسمت ۳: واگذاری قرارداد (بدون تغییر)، فصل ۱۰: مرور زمان ها (بدون تغییر)، فصل ۱۱، قسمت ۱: تعدد متعهدین (جدید)، قسمت ۲: تعدد ذینفع های تعهد (جدید). برای تسهیل مقایسه، یک جدول مقایسه و یافتن ارتباط بین مفاد سه ویرایش اصول یونیدروا در این کتاب گنجانده شده است.

در ارائه مطالب ویرایش اول اصول یونیدروا، شورای اجرایی اعتماد خود را نسبت به این امر بیان داشت که جوامع بین المللی حقوقی و تجاری که خطاب «اصول» به آن هاست ارزش ابعاد مثبت و منافع استفاده از آن را خواهند دانست. موفقیت چاپ دوم در حد انتظار شورای اجرایی بود. امید ما آن است که ویرایش ۲۰۱۰ اصول یونیدروا با همان مقبولیت ویرایش های پیشین پذیرفته خواهد شد و حتی بیشتر از آن ویرایش ها شناخته شده و وسیع تر از آن ویرایش ها در سرتاسر جهان از آن استفاده خواهد شد.

شورای اجرایی یونیدروا

رم، ماه مه ۲۰۱۰

شورای اجرایی یونیدُروا

(۲۰۱۳-۲۰۰۹)

رئیس یونیدُروا	براردینو لیونانی (۲۰۰۹)
	آلبرتو ماتسونی (۲۰۱۳-۲۰۰۹)
نیجریه	وزیر دادگستری نیجریه: مایکل کاس آوندواکا
آلمان	هانس گنورگ بالوگ
اسپانیا	نوریا بوزا ویدال
لاتویا	بایبا بروکا
برزیل	آنتونیو پاولو کاجاپوز دی مدیروس
ایتالیا	سرجیو م. کاربونه
رومانی	سرجیو دله آنو
دانمارک	مایکل ب. بلمر
آمریکا	هنری دی. گابریل
استرالیا	یان گووی
مجارستان	آتیلا هارمانی
هلند	آرتور اس. هارت کمپ
سوئیس	مونیکجامنتی گرینر
آرژانتین	ریکاردو لویس لورنزی
جمهوری کره	لیو بیونگ-هوا
جمهوری خلقی چین	مو جان شی جان
اوروگوئه	دیدیه اوپرتی بادان
کانادا	کاترین سابو
مکزیک	خورخه سانچز کوردرو داویلا
پادشاهی متحدۀ بریتانیا	ریچل سندبای تامس
هند	بیزوانات بی. سن
لهستان	استانیسلاو جی. سولتی سینسکی
ژاپن	ایتسورو ترادا
فرانسه	دانیل تریکو
یونان	ایونیس وولگاریس

اعضای گروه کاری برای آماده کردن اصول یونیدروا ۲۰۱۰

اعضاء :

عضو ارشد، دفتر حقوقی بین‌المللی دکتر بهروز اخلاقی و
همکاران، تهران

استاد حقوق، دانشگاه رم یک «لا ساپینزا»

استاد حقوق (معاف شده از خدمت با افتخار)، دانشگاه رم
یک «لا ساپینزا»؛ مشاور یونیدروا؛ مسئول گزارش فصل
سه، قسمت سه (۲۰۱۰-۲۰۰۹) و درباره اظهارنظرهای
بازنگری شده ماده ۴-۱؛ رئیس گروه کاری

استاد حقوق (معاف شده از خدمت با افتخار)، دانشگاه
مک‌گیل، مونترال

دادرس، دیوان عالی غنا

استاد دانشگاه، دانشگاه پانتئون اساس پاری دو؛ مسئول
گزارش درباره فصل ۵، قسمت ۳.

دادرس، دادگاه فدرال استرالیا

استاد دانشگاه (معاف شده از خدمت با افتخار)، مرکز
حقوق تعهدات، دانشگاه کاتولیک لوون، لوون - لا نوو،
مسئول گزارش درباره فصل ۱۱

رئیس دانشکده و استاد حقوق، دانشگاه مدیریت سنگاپور؛
مسئول گزارش درباره فصل ۳، قسمت ۳ (۲۰۰۸-۲۰۰۶)
استاد دانشگاه، دانشکده حقوق دانشگاه ایلان، گرینزبورو،
ان.سی.؛ عضو شورای اجرایی یونیدروا؛ رئیس کمیته
بررسی مقالات

بهروز اخلاقی

گوئی‌دو آلیا

مایکل یواخیم بونل

پل-آندره کرپو

ساموئل ک. دات-باه

بندیکت فوارک-کاسن

پاول فین

مارسل فونتن

مایکل پی. فرمستن

هنری دی. گابریل

اعضای گروه کاری

لورو گاما جونیور	استاد حقوق، دانشگاه کاتولیک وابسته به پاپ ریو دو ژانیرو (پی.یو.سی - ریو)، عضو دفتر حقوقی بینن بوم، گاما و کاروالو بریتو آدووگادوس، ریو دو ژانیرو (۲۰۱۰-۲۰۰۸)
سر روی گود	استاد حقوق (معاف شده از خدمت با افتخار)، دانشگاه آکسفورد؛ عضو افتخاری شورای اجرایی یونیڈروا.
آرتور اس. هارتمپ	استاد حقوق خصوصی اروپایی، دانشگاه رادبود نیجمن، عضو شورای اجرایی یونیڈروا
الکساندر اس. کوماروف	استاد دانشگاه، رئیس گروه حقوق خصوصی، آکادمی تجارت خارجی روسیه، مسکو؛ عضو افتخاری شورای اجرایی یونیڈروا
اوله لاندو	استاد حقوق (معاف شده از خدمت با افتخار)، دانشکده تجارت کپنهاگ
تاکاشی اوچیدا	استاد حقوق، دانشکده حقوق، دانشگاه توکیو؛ مشاور ارشد در زمینه اصلاحات قانونگذاری، اداره امور مدنی، وزارت دادگستری، توکیو
ژائو باپتیستا ویلا	استاد حقوق، دانشگاه فدرال دی میناس گرس، بلو هوریزونته (۲۰۰۷-۲۰۰۶)
پیر ویدمر	استاد حقوق (معاف شده از خدمت با افتخار)، رئیس پیشین مؤسسه حقوق تطبیقی سوئیس، لوزان؛ عضو افتخاری شورای اجرایی یونیڈروا
ژانگ یوکینگ	استاد حقوق، دفتر حقوقی ژانگ یوکینگ در پکن، پکن؛ عضو افتخاری شورای اجرایی یونیڈروا
راینهارد زیمرمن	استاد حقوق، رئیس مؤسسه ماکس پلانک برای حقوق خصوصی خارجی و بین المللی، هامبورگ، مسؤول گزارش درباره مواد ۱۴-۳، ۱۵-۲، ۱۶-۳ و ۱۷-۳ و ۱۷-۷

ناظران :

ابراهیم حسن الملا	مدیر کل، مرکز حقوق بین الملل امارات، دوبی؛ ناظر از جانب مرکز حقوق بین الملل امارات
-------------------	--

اصول یونیدروا

عضو دفتر برودرمان و یان، هامبورگ؛ ناظر از سوی کمیته حقوق هوایی، کانون وکلای بین‌المللی	اکارت برودرمان
وکیل، دفتر حقوقی کوآترکاساس، مادرید، ناظر از سوی انجمن آمریکایی حقوق بین‌الملل، گروه حقوق خصوصی بین‌المللی	آله هاندرو کاربالو
استاد حقوق، دانشکده حقوق، دانشگاه ژنو؛ ناظر از سوی گروه کاری قراردادهای بین‌المللی	کریستین شاپویی
دادرش، دادگاه بخش گوانگ - جو کره؛ ناظر از سوی دولت جمهوری کره	چانگ-هو چونگ
استاد حقوق جفری دی. فورچلی، دانشکده حقوق بروکلین، نیویورک؛ ناظر از سوی انستیتوی حقوق آمریکایی	نیل بی. کوهن
استاد حقوق، دانشگاه لوزان؛ ناظر از سوی انجمن داوری سوئیس	فرانسوا دسمونته
استاد حقوق، دانشگاه کاتولیک پاپی ریو دژانیرو (پی.یو.سی - ریو)؛ عضو دفتر حقوقی بینن بوم، گاما و کاروالو بریتو آدووگادوس، ریو دژانیرو؛ ناظر از سوی شعبه برزیلی انجمن حقوق بین‌الملل (۲۰۰۷)	لورا گاما جونیور
استاد حقوق، دانشکده حقوق کلمبیا، نیویورک؛ ناظر از سوی کانون وکلای شهر نیویورک	آله هاندرو گارو
استاد حقوق (معاف شده از خدمت با افتخار)، دانشکده حقوق دانشگاه اوتووس لوران، بوداپست؛ عضو افتخاری شورای اجرایی یونیدروا؛ ناظر از سوی دیوان داوری اتاق بازرگانی و صنعت مجارستان	آتیلا هارمائی
کارشناس ارشد حقوقی و رئیس بخش قانونگذاری، قسمت حقوق تجارت بین‌الملل، کمیسیون سازمان ملل درباره حقوق تجارت بین‌الملل (آنسیترال)؛ ناظر از سوی آنسیترال (۲۰۱۰)	تیموتی لومه
استاد حقوق، دانشگاه لا ریوخا، لوگرونو؛ ناظر از سوی مرکز حقوق ملی برای تجارت آزاد بین-آمریکایی	پیلار پرالس ویسکاسیلاس

اعضای گروه کاری

مارتا پرتگاس	دبیر، کنفرانس لاهه درباره حقوق بین الملل خصوصی، لاهه؛ ناظر از سوی کنفرانس لاهه درباره حقوق بین الملل خصوصی
هیلمار راشکه-کسلر	استاد افتخاری حقوق، وکیل نزد دیوان عالی فدرال، کارلسروهه؛ ناظر از سوی مؤسسه داوری آلمان
جورجیو اسکیاوونی	معاون ریاست اتاق داوری ملی و بین المللی میلان؛ ناظر از سوی اتاق داوری ملی و بین المللی میلان
جرمی شارپ	وکیل-مشاور (بین المللی)، وزارت کشور ایالات متحده، واشنگتن؛ ناظر از سوی مؤسسه داوری فوق ملی مرکز حقوق آمریکایی و بین المللی
ماتیو سیلت	معاون مسئول ثبت دعاوی، دیوان داوری بین المللی لندن؛ ناظر از سوی دیوان داوری لندن
رونو سوریول	مدیر، بخش حقوق تجارت بین الملل، اداره امور حقوقی سازمان ملل و دبیر کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل (آنسیترال)؛ ناشر از سوی آنسیترال (۲۰۰۹-۲۰۰۶)
کریستیان فون بار	استاد حقوق، مدیر انستیتوی اف. رویه قضایی اروپایی، دانشگاه اوسنابروک؛ ناظر از سوی گروه مطالعاتی برای قانون مدنی اروپایی
وانگ ونجینگ	مدیر، انستیتوی پژوهش در داوری، کمیسیون داوری بین المللی اقتصادی و تجاری چین؛ ناظر از سوی کمیسیون داوری بین المللی اقتصادی و تجاری چین

دبیران گروه کاری عبارت بودند از پاولا هاوارث و لنا پیترز از دبیرخانه یونیڈروا

سخن ناشر

هر قانون موضوعه به عنوان فرآورده‌ای اجتماعی با محیط پیرامون خود رابطه‌ای عینی دارد. بنابراین تفاوت در قوانین ملّی کشورها امری طبیعی و اجتناب ناپذیر قلمداد می‌شود. با این حال گاه به لحاظ نوع روابط و طرف‌های آن، قانون ملّی پای را از مرزهای کشور فراتر می‌نهد. به واقع با گسترش روابط بین‌المللی و تفاوت و اختلاف میان قوانین داخلی، امنیت و سرعت روابط - که به ویژه در امور بازرگانی از ضرورت‌های اولیه به شمار می‌روند - به مخاطره می‌افتد و به جای نظم بین‌المللی با ثبات و در عین حال پویا، تشویش و نگرانی حاکم می‌گردد. فناوری‌ها و رویه‌های جدید، راهکارهایی نوین می‌طلبند و مراودات بازرگانی که با سرعتی حیرت‌آور جنبه فراملّی پیدا می‌کنند نیازمند راه حل‌هایی هستند که باید در سطحی وسیع‌تر از مرزهای ملّی مقبول افتند. نیک پیداست که برخلاف حوزه‌های حقوق عمومی، حساسیت حاکمیت‌های ملّی نسبت به مسائل حقوق خصوصی آنچنان شدید نیست که نتوان از تکروری و انزوای قانونگذار داخلی احتراز جست و از کثرت نامیمون به سوی وحدت موزون گام برداشت.

«مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی» (UNIDROIT) با وقوف بر ضرورت و امکان ایجاد وحدت میان قوانین ملّی کشورها در حوزه حقوق خصوصی در سال ۱۹۲۶ به عنوان یک ارگان فرعی جامعه ملل ایجاد شد و در شهر رم (ایتالیا) استقرار یافت. با انحلال جامعه ملل، این مؤسسه به عنوان یک سازمان بین‌المللی در سال ۱۹۴۰ بر مبنای موافقت‌نامه‌ای چندجانبه که اساسنامه آن را تشکیل می‌دهد مجدداً تشکیل گردید.

هدف مؤسسه، مطالعه نیازها و شیوه‌های مدرنیزه کردن، هماهنگ ساختن و یکنواخت نمودن حقوق خصوصی به ویژه قوانین تجاری دولت‌های عضو است. مؤسسه با اتخاذ مفهومی موسّع از «حقوق خصوصی» تلاش نموده تا حد امکان بحث خود را به این حوزه محدود نماید، با این حال از این واقعیت نیز غافل نبوده

که تعیین مرزی دقیق میان حوزه‌های حقوق عمومی و خصوصی امکان‌ناپذیر می‌نماید. علاوه بر این، مؤسسه عمدتاً توجه خود را به مسائل ماهوی حقوق خصوصی معطوف داشته، گرچه این امر مانع از آن نشده که قواعد حل تعارض قوانین نیز مطمح نظر مؤسسه قرار گیرد.

قواعدی که پس از بررسی و کارشناسی‌های دقیق توسط گروه‌های مطالعاتی مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی تنظیم می‌گردد در قالب پیش‌نویس کنوانسیون‌های بین‌المللی به دولت‌ها عرضه می‌شود تا در صورت تمایل آن‌ها به سندی بین‌المللی مبدل گردد. لیکن مؤسسه خود با آگاهی از صعوبت و کندی روند تصویب کنوانسیون‌های بین‌المللی در مراجع ملی، دولت‌ها را تشویق می‌نماید همگام با تحولات بین‌المللی، و در راستای سامان دهی و تسریع امور بازرگانی بین‌المللی، مفاد قواعد تنظیم شده را پیشاپیش در حقوق داخلی خود وارد نمایند. برای نیل به این مقصود مؤسسه از تکنیک ارائه «قوانین مدل» استفاده می‌نماید که دولت‌ها می‌توانند به هنگام تنظیم قوانین داخلی خویش از آن مدل‌ها بهره‌جویند. تمهید و ارائه «رهنمودهای حقوقی» به ویژه در مسائل جدید بازرگانی از دیگر فعالیت‌های مؤسسه به شمار می‌رود.

مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی در طول حیات خود بیش از هفتاد موضوع را مورد مطالعه قرار داده و پیش‌نویس‌هایی را به دولت‌ها عرضه داشته است که شمار زیادی از آن پیش‌نویس‌ها به کنوانسیون‌های بین‌المللی تبدیل گشته‌اند. از جمله این کنوانسیون‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

۱- کنوانسیون ۱۹۶۴ لاهه در مورد قانون متحدالشکل تشکیل قراردادهای بیع بین‌المللی کالاها.

۲- کنوانسیون بین‌المللی ۱۹۷۰ بروکسل راجع به قراردادهای سفر.

۳- کنوانسیون ۱۹۸۳ ژنو در مورد نمایندگی در بیع بین‌المللی کالاها.

۴- کنوانسیون ۱۹۹۵ رم راجع به اموال فرهنگی مسروقه یا اموال فرهنگی که به طور غیر قانونی صادر شده‌اند. و...

کارهای مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی همچنین به عنوان مبنایی معتبر برای تهیه شمار زیادی از اسناد بین‌المللی توسط دیگر نهادهای

بین‌المللی مورد استفاده قرار گرفته است؛ کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه در مورد حمایت از اموال فرهنگی در زمان جنگ، و کنوانسیون ۱۹۸۰ سازمان ملل در مورد قراردادهای بیع بین‌المللی کالاها، که به ترتیب توسط یونسکو و آنسیتال تهیه شده‌اند از جمله آن اسناد به شمار می‌روند که از دستاوردهای مؤسسه بهره‌ها برده‌اند. علاوه بر فعالیت‌های مذکور مجله مؤسسه تحت عنوان *Revue de Droit Uniforme / Uniform Law Review* به صورت فصلنامه از سال ۱۹۹۶ به زبان‌های انگلیسی و فرانسه منتشر شده، و یکی از مجلات وزین و معتبر بین‌المللی در زمینه مسائل حقوق خصوصی به ویژه حقوق تجارت، حقوق بین‌الملل خصوصی و حقوق تطبیقی به شمار می‌رود. مؤسسه در کنار برخورداری از کتابخانه‌ای غنی حاوی ۲۵۰۰۰۰ جلد کتاب و اشتراک منظم ۳۹۰ عنوان مجله، به صورت ادواری کنگره‌ها، اجلاس‌ها و سمینارهایی را با حضور اساتید، قضات، وکلا و داوران جهت بحث و تبادل نظر پیرامون موضوعات مورد مطالعه تشکیل می‌دهد. سایت اینترنتی مؤسسه (www.unidroit.org) و پایگاه اطلاع‌رسانی آن از قابلیت بالایی برای تأمین نیازهای علمی کاربران برخوردار است.

مؤسسه با ارائه خدمات حقوقی و راه‌اندازی دوره‌های آموزشی از سال ۱۹۹۲، بیش از پیش به تعلیم حقوقدانان کشورهای در حال توسعه همت گمارده است.

مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی در طول حیات هشتادساله خویش موفق شده شصت کشور با سیستم‌های حقوقی، اقتصادی و سیاسی مختلف را گرد هم آورد و در بسیاری زمینه‌ها بستری مناسب برای وحدت قوانین ملی فراهم سازد. ذکر اسامی کشورهای عضو مؤسسه به لحاظ انعکاس این تنوع خالی از لطف نیست:

آرژانتین، آفریقای جنوبی، آلمان، اتریش، اروگوئه، اسپانیا، استرالیا، استونی، اسرائیل (رژیم اشغالگر قدس)، اسلوواکی، اسلونی، انگلستان، ایالات متحد آمریکا، ایتالیا، ایران، ایرلند، برزیل، بلژیک، بلغارستان، بولیوی، پاراگوئه، پاکستان، پرتغال، ترکیه، تونس، جمهوری چک، جمهوری صربستان، جمهوری کره، چین، دانمارک، روسیه فدراتیو، رومانی، ژاپن، سان مارینو، سوئد، سوئیس، شیلی، عراق،

فرانسه، فنلاند، قبرس، کانادا، کرواسی، کلمبیا، کوبا، لاتویا، لوکزامبورگ، لهستان، مالت، مجارستان، مصر، مکزیک، نروژ، نیجریه، نیکاراگوئه، واتیکان، ونزوئلا، هلند، هند، یونان.

در ایران که از سال ۱۹۶۴ میلادی (۱۳۴۳ ه.ش) عضو مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی بوده است، مناسبات و روابط تجاری نسبت به چند دهه گذشته تفاوت‌های بسیاری کرده است. مدت‌هاست توسعه این روابط از یک سو و لزوم بهره‌مندی از تجارب جدید از سوی دیگر، تجدید نظر و اصلاح قوانین و مقررات تجاری موجود را می‌طلبد. این امر خصوصاً در مبادلات بازرگانی با کشورهای دیگر یک ضرورت تخیلف‌ناپذیر است. عدم پاسخگویی نظام حقوقی کشور به این نیازهای جدید، می‌تواند نتایجی نظیر نابسامانی و بی‌عدالتی را به دنبال داشته باشد و نیز به عنوان مانعی در راه توسعه کشور تلقی گردد. تسریع در این امر به ویژه در زمینه مبادلات تجاری خارجی گریزناپذیر است و نیازمند یک توجه جدی و همه جانبه به موضوع می‌باشد.

مؤسسه مطالعات و پژوهشهای حقوقی شهر دانش علاقه‌مند است در حد توان خود در تلاش برای اصلاح و توسعه نظام حقوقی کشور سهیم باشد و علاوه بر پرداختن به مباحثات نظری، زمینه دستیابی به پیش‌نویس متون قانونی را برای قرار دادن در معرض نقد علمای حقوق و صاحب‌نظران و نهایتاً پیشنهاد به دولت و دستگاه قانونگذاری کشور فراهم سازد.

به همین منظور این مؤسسه حمایت از پژوهشگران، اساتید و صاحب‌نظران فن را برای همراهی در این مسیر، جزء اصول راهبردی خود قرار داده، امیدوار است با تلاش گروه‌های پژوهشی خود در پژوهشکده حقوق و یاری و همکاری محققان، خدماتی در جهت تحقق این هدف داشته باشد. کتاب «اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی» از جمله شاهکارهای ادبیات حقوقی جهان معاصر است که تا به حال به زبان‌های انگلیسی، فرانسوی، آلمانی، ایتالیایی، اسپانیولی، عربی، چینی، چک، هلندی، مجاری، پرتغالی، روسی، اسلواکی و ویتنامی ترجمه شده است و ترجمه آن به زبان‌هایی دیگر نیز در دست انجام است. ترجمه و انتشار کتاب حاضر با زحمات در خور تقدیر استاد ارجمند جناب آقای دکتر بهروز اخلاقی و

جناب آقای فرهاد امام به نتیجه رسیده و در اختیار علاقه‌مندان قرار می‌گیرد. ویرایش اول این کتاب در سال ۱۳۷۹ و ویرایش دوم آن در سال ۲۰۰۴ به جامعه حقوقی کشور عرضه گردید و اکنون ویرایش سوم اثر بر اساس نسخه ویرایش شده سال ۲۰۱۰ و لحاظ کردن اصلاحات جدید به دانشجویان عزیز، استادان گرانقدر، قضات شریف، وکلای نکته‌سنج، بازرگانان پرتلاش و عموم علاقه‌مندان محترم تقدیم می‌شود.

مؤسسه مطالعات و پژوهشهای حقوقی شهر دانش مراتب امتنان خود را از این تلاش ارزشمند ابراز داشته، آرزوی موفقیت در ادامه این تحقیقات را دارد.

وحید اشتیاق

گواهی ترجمه و انتشار

اصول یونیدروا ۱۹۹۴

INSTITUT INTERNATIONAL
POUR L'UNIFICATION DU DROIT PRIVE
INSTITUTO INTERNACIONAL
PARA LA UNIFICACION DEL DERECHO PRIVADO

INTERNATIONAL INSTITUTE
FOR THE UNIFICATION OF PRIVATE LAW
INTERNATIONALES INSTITUT
FÜR DIE VEREINHEITLICHUNG DES PRIVATRECHTS

ISTITUTO INTERNAZIONALE PER L'UNIFICAZIONE DEL DIRITTO PRIVATO
00184 ROMA - VIA PANISPERNA, 28 - TEL. (39-6) 69 94 13 72 - FAX (39-6) 69 94 13 94
TEL. (direct) (39-6) 67 86 724

THE SECRETARY-GENERAL

4933/SS

ATTESTATION

I, Malcolm Evans, Secretary-General of the *International Institute for the Unification of Private Law (Unidroit)* hereby authorise Behrooz Akhlaghi

1. to prepare the official Farsi translation of the *Unidroit Principles of International Commercial Contracts* and the commentary thereon,
2. to publish and/or take all measures necessary to have published the official Farsi translation of the *Unidroit Principles of International Commercial Contracts* and the commentary thereon, and
3. to take all measures necessary to protect the *Principles* against any publication of that official translation as shall be agreed by Unidroit and Behrooz Akhlaghi, or of any other non-official translation.

Rome, 6 December 1996

Malcolm Evans

گواهی

به عنوان دبیرکل «مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی» (UNIDROIT)* بدین وسیله اینجانب «مالکوم ایونس» آقای بهروز اخلاقی را مجاز می‌دارم تا امور زیر را به انجام برساند:

۱. ترجمه معتبر فارسی اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی مؤسسه و شرح آن را آماده کند؛

۲. ترجمه معتبر فارسی اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی مؤسسه و شرح آن را منتشر و یا تمامی اقدامات ضروری را برای انتشار آن انجام دهد؛

۳. تمام اقدامات ضروری را برای حمایت از کتاب اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی در مقابل هر انتشار مخالف با ترجمه معتبر مورد توافق بین مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی و آقای بهروز اخلاقی یا هر ترجمه غیر مجاز آن، به عمل آورد.

ر.م، ششم دسامبر ۱۹۹۶

مالکوم ایونس

خوشامدگویی به ترجمه فارسی

INSTITUT INTERNATIONAL
POUR L'UNIFICATION DU DROIT PRIVE
INSTITUTO INTERNACIONAL
PARA LA UNIFICACION DEL DERECHO PRIVADO

INTERNATIONAL INSTITUTE
FOR THE UNIFICATION OF PRIVATE LAW
INTERNATIONALES INSTITUT
FÜR DIE VEREINHEITLICHUNG DES PRIVATRECHTS

ISTITUTO INTERNAZIONALE PER L'UNIFICAZIONE DEL DIRITTO PRIVATO
00184 ROMA - VIA PANISPERNA, 28 - TEL. (39-06) 69 62 11 - FAX (39-06) 69 94 13 94
E-mail: unidroit.rome@unidroit.org <http://www.unidroit.org>

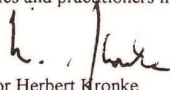
The UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts, published in 1994, is one of the most successful international instruments in the field of international trade law. This is also confirmed by the proliferation of different language versions. The integral version of the UNIDROIT Principles, i.e. the Black Letter Rules and Comments, is available in ten languages, including Chinese, English, French, German, Italian, Russian, and Spanish, while Arabic and Portuguese versions are in preparation. Moreover, the text of the black letter rules alone has been translated into another dozen languages.

It is with utmost pleasure that I now welcome the publication of the Farsi language version of the UNIDROIT Principles.

When, a few years ago, Professor Behrooz Akhlaghi expressed his intention to undertake a translation of the integral version of the UNIDROIT Principles, he immediately received the wholehearted encouragement of the UNIDROIT Secretariat and the assurance that his translation of the UNIDROIT Principles would be considered the authentic Farsi version.

While confident that the translators have accurately rendered the original concepts and language of the UNIDROIT Principles, I notice with interest a special feature of the Farsi version consisting in the addition of comparative notes at the end of each chapter highlighting the similarities and divergences between the UNIDROIT Principles and the solutions adopted in Iranian law. I am sure that this will considerably enhance readers' appreciation of the merits of the UNIDROIT Principles, which have been hailed by an eminent Swiss scholar, Professor Pierre Lalive, as "a particularly authoritative expression of the *lex mercatoria*"

I am sure that this publication will receive the great attention it deserves by both academics and practitioners in Iran and neighbouring countries.

Professor Herbert Kronke
Secretary-General, Unidroit

Rome, 10 June 1999

اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی که در سال ۱۹۹۴ منتشر شد یکی از موفق‌ترین اسناد بین‌المللی در زمینه تجارت بین‌الملل است و تکثیر متون ترجمه شده این کتاب به زبان‌های مختلف، مؤید این امر است. متن کامل اصول مؤسسه همراه شرح آنها به ده زبان در دسترس است که شامل زبان‌های چینی، انگلیسی، فرانسوی، آلمانی، ایتالیایی، روسی و اسپانیولی است و ترجمه‌های عربی و پرتغالی آن نیز در دست تهیه است. ضمناً متن اصلی کتاب (بدون شرح‌های آن) نیز به دوازده زبان دیگر ترجمه شده است. اکنون با نهایت خوشوقتی، انتشار متن زبان فارسی اصول مؤسسه را خوشامد می‌گوییم.

چند سال پیش، زمانی که استاد بهروز اخلاقی قصد خود را برای عهده‌دار شدن ترجمه متن کامل اصول مؤسسه مطرح کرد بی‌درنگ از صمیم قلب مورد تشویق و تأیید کامل دبیرخانه مؤسسه قرار گرفت و این تضمین را یافت که ترجمه اصول مؤسسه به عنوان ترجمه معتبر و موثق فارسی تلقی خواهد شد.

من با اطمینان به اینکه مترجمان به طور دقیق و صحیح، مفاهیم و زبان اصلی اصول مؤسسه را منتقل کرده‌اند با علاقه‌ای فراوان به یک وجهه خاص متن فارسی توجه کرده‌ام و آن اینکه متن فارسی در انتهای هر فصل، شامل توضیحاتی تطبیقی است که وجوه اشتراک و افتراق اصول مؤسسه و راه‌حل‌های پذیرفته شده در حقوق ایران را آشکار می‌سازد. من اطمینان دارم که این امر به طور قابل توجهی، درک مطالعه کنندگان را از ارزش‌های اصول مؤسسه، که از سوی یک استاد برجسته سوئیس یعنی پروفیسور پیر لالیو به عنوان «مظهر معتبر حقوق بازرگانی فراملی» مورد تأیید و قدردانی قرار گرفته، ارتقا خواهد داد.

من مطمئن هستم که کتاب حاضر، هم از سوی دانشگاهیان و هم از سوی افرادی که در ایران و کشورهای همجوار به فعالیت‌های حرفه‌ای اشتغال دارند، مورد توجه فراوان قرار خواهد گرفت.

پروفیسور هربرت کرونگه

دبیر کل مؤسسه

رم، ۱۰ ژوئن ۱۹۹۹

پیش‌گفتار مترجمان در چاپ اول

علی‌رغم اینکه حدود یک قرن از تشکیل نظام پارلمانی در ایران می‌گذرد، هنوز حقوق تجارت بین‌الملل ایران فاقد قوانین و مقررات مستقل و نوین در اکثر زمینه‌های حقوقی است.

قراردادهای تجاری بین‌المللی، دارای وضعی بهتر از این نمی‌باشند زیرا هنوز هم برای یافتن احکام قراردادهای مزبور باید به حقوق مدنی و قواعد مربوط به قراردادهای مدنی توسل جست که در عین استحکام و سلامت، مربوط به قلمرو دیگری هستند. این خلاً چشمگیر، مترجمان این کتاب را به فکر تهیه متنی درباره قراردادهای تجاری بین‌المللی انداخت.

موضوع قراردادهای تجاری بین‌المللی به سال ۱۳۷۵ برمی‌گردد. در آن تاریخ، مترجمان کتاب حاضر، انجام تحقیقی تحت عنوان «اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی»^۱ را به مؤسسه حقوق تطبیقی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران پیشنهاد کردند بدون اینکه از انتشار کتاب «اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی» از سوی «مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی»^۲ آگاه باشند.

خوشبختانه دریافت کتاب فوق در حین تحقیق، اندیشه ترجمه و تکمیل کتاب مزبور را قوت بخشید. نیل به این هدف با تشویق و دلگرمی و حمایت همه جانبه و صدور مجوز از جانب دبیرکل محترم وقت مؤسسه، مرحوم مالکولم ایونس^۳ آغاز شد. و پس از اتمام ترجمه، بررسی‌های تطبیقی راجع به حقوق ایران، با موافقت مؤسسه مذکور به آن اضافه گشت. در این زمینه، همکاری صمیمانه و مستمر مدیران محترم مؤسسه مطالعات و پژوهش‌های حقوقی شهردانش، به ویژه جناب آقای دکتر وحید اشتیاق، علاقه و شوق مترجمان در پیگیری کار ترجمه را دو چندان کرد. ویراستاری سریع و دقیق ویراستار محترم، جناب آقای سیدجلیل شاهری لنگرودی نیز به آماده شدن متن نهایی با کیفیتی مناسب و در کوتاه‌ترین مدت ممکن، کمک کرد. تشکر و قدردانی مترجمان، هیچ‌گاه زحمات این عزیزان را نمی‌تواند جبران کند. پس از آماده شدن کار، اطلاع حاصل شد که متأسفانه ترجمه غیرمجازی از کتاب «اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی» آماده و به بازار عرضه شده است. بررسی دقیق ترجمه مزبور نشان داد که متأسفانه ترجمه سریع و عاری از دقت لازم، منجر به وقوع اشتباهات فراوان در ترجمه این کتاب مهم و پراراج شده است. گسترش روال ترجمه کتب خارجی، بدون کسب اجازه از مؤلفان و یا ناشران

1. Principles of International Commercial Contracts.

2. International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT)

3. Malcolm Evans

آن‌ها، علاوه بر غیراخلاقی و غیراصولی بودن امر، منجر به ترجمه‌های مکرر و گاه پرغلط از کتب مزبور می‌شود. تا زمانی که ایران به کنوانسیون برن ملحق نشده است، متأسفانه از نظر قانونی منعی برای ترجمه‌های غیرمجاز موجود نخواهد بود ولی به هر حال، وظیفه اخلاقی - حقوقی مترجمان برای اجتناب از چنین کاری همواره به قوت خود باقی است. گفته شد که قصد مترجمان از ترجمه و بررسی تطبیقی اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی، پرکردن خلأ موجود در این زمینه بوده است. برای تحقق چنین امری، مترجمان کتاب مزبور پیشنهادهای زیر را به محضر اساتید، محققان ارجمند و افراد علاقه‌مند ارائه می‌کنند:

۱. با توجه به اهمیت موضوع، ضروری است که اساتید و محققان گرامی و علاقه‌مند، با انجام تحقیقات حقوقی درباره قراردادهای تجاری بین‌المللی و تألیف کتب و تهیه مقالات، به گسترش این ایده کمک کنند که باید برای ابعاد گوناگون حقوق تجارت بین‌الملل، قوانین و مقررات جدید و منطبق با نیازهای موجود تهیه شود. علاوه بر این، بهتر است با تحلیل مقررات موجود، آن‌ها را اصلاح و تکمیل کرد.

۲. کمیسیون‌ها و هیأت‌های بررسی و تدوین قوانین - از جمله مراجع مأمور بازرنگری قانون جدید تجارت ایران - می‌توانند در متن پیشنهادی خود، فصلی را به قراردادهای تجاری اختصاص دهند. اهمیت این قراردادها و استقلال مقررات آن‌ها از قوانین مدنی ایران بر هیچ کس پوشیده نیست.

۳. مشابه با کاری که در مورد قانون دآوری تجاری بین‌المللی ایران انجام شد می‌توان متن کتاب اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی را که چکیده کلیه نظام‌های بزرگ حقوقی معاصر در سطح جهانی است، مبنای تهیه قانونی جدید برای قراردادهای تجاری بین‌المللی قرار داد. نیاز به این امر از سال‌ها قبل احساس شده و مقررات و آیین‌نامه‌هایی در این زمینه از سوی دولت تهیه و برای سازمان‌های داخلی ارسال شده است اما عدم انطباق کامل مقررات کنونی با معیارهای بین‌المللی، تدوین مقرراتی کامل و نوین را ضروری می‌سازد.

مترجمان این کتاب امیدوارند که پیشنهادهای حاضر، در کنار متن کتاب، بتوانند به برطرف شدن کمبودهای موجود و ایجاد یک نظام حقوق مدون و قوی منجر شوند تا نیازهای حقوقی افراد ذینفع در زمینه تجارت بین‌الملل، به بهترین وجه و در سریع‌ترین زمان ممکن، برطرف شود زیرا پیشرفت و توسعه اقتصادی ایران، بدون برطرف کردن کمبودهای حقوقی، هدفی بسیار دور از دسترس خواهد بود.

بهروز اخلاقی - فرهاد امام

موافقت نامه راجع به
ترجمه و انتشار اصول یونیدروا ۲۰۰۴ به زبان فارسی

INTERNATIONAL INSTITUTE FOR THE UNIFICATION OF PRIVATE LAW
INSTITUT INTERNATIONAL POUR L'UNIFICATION DU DROIT PRIVE

**AGREEMENT CONCERNING THE TRANSLATION OF THE
UNIDROIT PRINCIPLES 2004 INTO THE PERSIAN LANGUAGE**

The International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT), hereby grants **Dr Behrooz Akhlaghi** and **Mr Farhad Emam** (hereinafter "the Translators") permission to prepare a translation of the official integral version of the *Principles of International Commercial Contracts 2004* published by UNIDROIT (hereinafter: "UNIDROIT Principles 2004") into the Persian language and to have it published and distributed.

This permission is subject to the following conditions:

- (1) The Persian language version should contain the entire text of the UNIDROIT Principles 2004, including pages i-xxviii, without any modifications or additions.

The following text must be reproduced in Persian as well as in English on the flyleaf (inside front cover) of the volume: "Translation into the Persian language of the official integral version of the *Principles of International Commercial Contracts 2004* published by UNIDROIT* - Authorisation to translate granted to Dr Behrooz Akhlaghi and Mr Farhad Emam by UNIDROIT [month year]".

* UNIDROIT - Via Panisperna, 28 - 00184 Rome (Italy) - <www.unidroit.org> - publications@unidroit.org

- (2) UNIDROIT shall grant the right to reproduce the official English language version of the black letter rules of the UNIDROIT Principles 2004 as an annex to the Persian language version. To this end, UNIDROIT shall provide the Translators with an electronic copy of the black letter rules of the official English language version of the UNIDROIT Principles 2004, which should be reproduced using the same layout and graphics used in the original version.
- (3) Any introduction or comments relevant to the Persian language version should be placed either at the beginning or at the end of the volume and be clearly identified as such;
- (4) The format and cover of the volume as well as the layout of the text must be as similar as possible to that of the original version of the UNIDROIT Principles 2004;

- (5) This agreement and the rights granted to the Translators pursuant to it, may not be transferred to a third party without the express authorisation of UNIDROIT;
- (6) UNIDROIT shall waive all royalties on the proceeds of the publication of the Persian language version of the UNIDROIT Principles 2004 organised by the Translators;
- (7) The Translators shall provide UNIDROIT with 25 copies of the Persian language version of the UNIDROIT Principles 2004 upon its publication, free of charge and postage paid;
- (8) On publication of the Persian translation of the UNIDROIT Principles 2004, UNIDROIT shall be free to publish in any form the Persian translation of the black letter rules of the UNIDROIT Principles 2004; to this effect the Translators shall provide UNIDROIT with an electronic copy of the Persian translation of the black letter rules of the UNIDROIT Principles 2004;
- (9) As of one year after publication of the Persian translation of the UNIDROIT Principles 2004, UNIDROIT shall be free to include, in whatever form it decides, part or all of the integral text of the Persian translation in any derivative or composite publication it may prepare; to this effect the Translators shall provide UNIDROIT with an electronic copy of the Persian translation of the integral version of the UNIDROIT Principles 2004.

For UNIDROIT

Herbert Kronke
Secretary - General

Rome, 22 February 2005

The Translators

Dr Behrooz Akhlaghi
Mr Farhad Emam

Tehran, 21 February 2005

پیش‌گفتار مترجمان در ویرایش دوم

تجارت و قوانین و مقررات مربوط به آن، طی نیم قرن اخیر، در اثر توسعه فراگیر تکنولوژی و ارتباطات الکترونیکی، شبکه‌های حمل و نقل، گسترش و شکوفایی بی‌نظیر مبادلات بازرگانی و ظهور و بروز شیوه‌های نوین تجارت، روند جهانی شدن را طی می‌کند. هرگاه از جنبه‌های منفی جهانی شدن در برخی عرصه‌ها بگذریم، از منظر تجارت، جهانی شدن، بدون کوچک‌ترین تردیدی، افزایش همکاری بازرگانی، تعامل، تبادل و به هم پیوستگی شبکه جهانی تجارت را به همراه آورده است. جهانی شدن، ثمره تاریخ معاصر بوده و فرایندی ریشه دار و فراگردی وسیع و گسترده در عرصه‌های تجاری به وجود آورده است. روند رو به رشد تجارت، امروزه مرزهای ملی را کنار گذاشته به عنوان واقعیتی در حال تکوین و تکامل، با شتابی بی‌نظیر در حرکت است. جهانی شدن، جریان آزاد تجارت را هر روز تحول می‌بخشد و از قوانین و مقررات سنتی و دست‌وپاگیر رنج برده و فاصله می‌گیرد.

بازرگانان، امروزه در سطح جهانی و در قریب به اتفاق کشورها، به زبان واحدی سخن می‌گویند و برای تجارت خود، از ساختارها، راهکارها و ابزارهای شناخته شده بهره می‌برند. قوانین و مقررات تجاری در غالب کشورها، به سوی وحدت‌گرایی و یکسان‌سازی طی مسیر می‌کند. فعالیت‌های تجاری و شرکت‌های تجاری، اسناد تجاری، قراردادهای تجاری و ورشکستگی، در اکثر قریب به اتفاق کشورهای تاجرپیشه، اشکال و محتوای مشابهی به خود گرفته‌اند. سازمان‌های بین‌المللی، مؤسسات علمی بین‌المللی، اتحادیه‌های ملی و بین‌المللی، وکلا و مشاوران حقوقی و بازرگانان، به منظور رفع نیاز تجاری خود، کنوانسیون‌ها و رویه‌ها، قوانین نمونه، قراردادهای استاندارد و اسناد اعتباری شناخته شده‌ای ... را

عرضه داشته‌اند که در سطح جهانی قبول عام یافته‌اند. نمی‌توان و نباید نسبت به این دگرگونی‌ها بی‌اعتنا ماند و از این نکته غافل ماند که تجارت و قواعد حاکم بر آن، تابعیت، ملیت، دین و مذهب خاصی ندارند.

ایران، پس از سال‌ها تلاش و انتظار، به تازگی به عضویت ناظر سازمان تجارت جهانی درآمده است. عضویت کامل ایران در این سازمان، پیش شرط‌هایی دارد. از جمله اینکه بسیاری از قوانین و ساختارهای اقتصادی - تجاری کشور، در ارتباط با اقتصاد دولتی و ارشادی یا اسلامی و تجارت بسته و سستی، مورد تجدید نظر قرار گرفته، اقتصاد رقابتی و تجارت آزاد رونق پذیرد. قوانین تجاری یکی از ابزارهای مهم رونق اقتصادی و شکوفایی فعالیت‌های تجاری و توسعه صادرات و واردات است.

پس از چاپ اول ترجمه کتاب «اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی»، که خوشبختانه با استقبال گرم حقوق‌دانان و علاقه‌مندان به مباحث مرتبط با قراردادهای تجاری بین‌المللی روبه‌رو شد، در سال ۲۰۰۴ میلادی، چاپ جدید کتاب مزبور از سوی مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی تدوین و به بازار کتب حقوق تجارت بین‌الملل عرضه شد. در این چاپ جدید، علاوه بر اعمال اصلاحاتی مفید در متن پیشین، سه فصل و یک قسمت جدید نیز به متن کتاب اضافه شده و بنابراین، ترجمه این چاپ جدید برای مطلع ساختن افراد علاقه‌مند از مباحث مهم اضافه شده به کتاب ضروری می‌نمود.

مترجمان کتاب حاضر توجه خوانندگان کتاب را به نکات زیر جلب می‌نمایند:

۱. مباحث جدید اضافه شده اغلب در حقوق ایران مورد توجه قرار نگرفته‌اند. بحث‌های نمایندگی در قراردادها، واگذاری حقوق قراردادی و واگذاری قراردادها از موضوعاتی هستند که نیازمند توجه بیشتری از سوی محققان و مؤلفان حقوقی هستند.

۲. موضوع مرور زمان نیز که در فصل ده کتاب مطرح شده است از معضلات حقوق ایران است که هنوز راه حل مناسبی برای آن عرضه نشده است. تعامل مناسب با جامعه بین‌المللی مستلزم حل سریع و مناسب این موضوع به ظاهر ساده ولی در واقع غامض و پیچیده است.

۳. تدوین مقررات جامع و روزآمد برای قراردادهای تجاری بین‌المللی، همچنان که در مقدمه چاپ اول این کتاب گفته شد، از نیازهای ضروری و حیاتی حقوق تجارت بین‌الملل ایران است.

خوشبختانه، چاپ جدید «اصول» زمانی انتشار می‌یابد که لایحه اصلاح قانون تجارت پیشنهادی وزارت بازرگانی، در خرداد سال ۱۳۸۴، به تصویب هیأت وزیران رسیده و جهت طی مراحل نهایی تقدیم مجلس شورای اسلامی شده است و این پیام را به همراه دارد که اگر امر دایر است بر اینکه قانون تجارت مصوب ۱۳۱۱ که برگرفته از قانون تجارت ۱۸۰۷ میلادی فرانسه است، پس از گذشت بیش از هشتاد سال از عمر آن در ایران، و دو قرن در فرانسه، مورد بازنگری قرار گیرد، مقتضی است مبتکران و نویسندگان لایحه مزبور، از یک‌سو به تغییر و تحولات حاصله در قوانین کشورهای، طی نیم قرن اخیر و به هم پیوستگی تجارت ملی با تجارت بین‌المللی و از سوی دیگر به روند جهانی شدن تجارت، عنایت نمایند.

لایحه اصلاح قانون تجارت در باب قراردادهای تجاری، نیازمند تغییر و تحولات عمده‌ای است؛ از یک‌سو با خلأ اصول و قواعد عمومی قراردادهای تجاری روبه‌روست و از سوی دیگر همچنان در چارچوب و قالب قراردادهای تجاری کلاسیک و سنتی محصور مانده و هیچ اشاره‌ای به قراردادهای مهم و نوین تجاری، برای مثال بیع تجاری ندارد.

مترجمان کتاب حاضر تذکر این نکته را لازم می‌دانند که در جریان ترجمه چاپ دوم «اصول»، مشخص شد که در شش مورد از مثال‌های ذکر شده در

فصل‌های ۸ و ۹، اشتباهات مختصری صورت پذیرفته است. مراتب به اطلاع «مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی» رسانده شد و پس از تأیید مسئولان مؤسسه، اشتباهات مزبور در متن ترجمه اصلاح گردید. امید است انتشار چاپ دوم و جدید «اصول» بتواند تا حدودی، حداقل در ارتباط با قواعد عمومی قراردادهای تجاری، خلأهای موجود را برطرف سازد و قانون تجارت جدید کشور را با واقعیت‌ها و سازوکارهای قلمرو تجارت جهان کنونی، همسو و یکسان سازد.

بهروز اخلاقی - فرهاد امام

گواهی ترجمه و انتشار

اصول یونیدروا ۲۰۱۰

INTERNATIONAL INSTITUTE FOR THE UNIFICATION OF PRIVATE LAW
INSTITUT INTERNATIONAL POUR L'UNIFICATION DU DROIT PRIVE

The Secretary General • Le Secrétaire Général

Rome, 5 August 2013
Our refce: S50/590

ATTESTATION

I, José Angelo Estrella Faria, Secretary-General of the *International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT)*, hereby authorise Dr Behrooz Akhlaghi

1. to prepare the official Persian translation of the *UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts 2010* and the commentary thereon,
2. to publish and/or take all measures necessary to have published the official Persian translation of the *UNIDROIT Principles of International Commercial Contracts 2010* and the commentary thereon, and
3. to take all measures necessary to protect the *Principles* against any publication of that official translation as shall be agreed by UNIDROIT and Dr Behrooz Akhlaghi, or of any other, non-official translation.

José Angelo Estrella Faria

ترجمه از انگلیسی

ر.م، ۵ اوت ۲۰۱۳ (۱۴ مرداد ۱۳۹۲)

شماره: ۵۵۰/۵۹۰

گواهی

اینجانب، خوزه آنجلو استرلا فاریا، دبیرکل مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی (یونیدروا)، بدین وسیله دکتر بهروز اخلاقی را مجاز می‌دارد تا:

۱. ترجمه رسمی فارسی کتاب اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی ۲۰۱۰ و شرح آن را تهیه نماید؛
۲. ترجمه رسمی فارسی کتاب اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی ۲۰۱۰ و شرح آن را منتشر و/یا کلیه اقدامات لازم برای انتشار آن را به عمل آورد؛
۳. برای حمایت از اصول در برابر هر نوع انتشار ترجمه رسمی آن، به نحوی که مورد توافق یونیدروا و دکتر بهروز اخلاقی قرار می‌گیرد، و یا در برابر هر گونه ترجمه غیررسمی آن کلیه اقدامات لازم را به عمل آورد.

خوزه آنجلو استرلا فاریا

ر.م، ۵ اوت ۲۰۱۳

موافقت‌نامه راجع به
ترجمه و انتشار اصول یونیدروا ۲۰۱۰ به زبان فارسی

INTERNATIONAL INSTITUTE FOR THE UNIFICATION OF PRIVATE LAW
INSTITUT INTERNATIONAL POUR L'UNIFICATION DU DROIT PRIVE

AGREEMENT CONCERNING THE TRANSLATION OF THE
UNIDROIT PRINCIPLES 2010 INTO THE PERSIAN LANGUAGE

The International Institute for the Unification of Private Law (UNIDROIT), hereby grants Dr Behrooz Akhlaghi and Mr Farhad Emami (hereinafter "the Translators") permission to prepare a translation of the official integral version of the *Principles of International Commercial Contracts 2010* published by UNIDROIT (hereinafter "UNIDROIT Principles 2010") into the Persian language and to have it published and distributed.

This permission is subject to the following conditions:

- (1) The Persian language version should contain the entire text of the UNIDROIT Principles 2010, including pages i-xlv, without any modifications or additions.

The following text must be reproduced in Persian as well as in English on the flyleaf (inside front cover) of the volume: "Translation into the Persian language of the official integral version of the *Principles of International Commercial Contracts 2010* published by UNIDROIT" - The Translators gratefully acknowledges permission to translate given by UNIDROIT in August 2013; Persian not being an official language of UNIDROIT, UNIDROIT has not reviewed this translation".
* UNIDROIT - Via Panisperna, 28 - 00184 Rome (Italy) - <www.unidroit.org> - publications@unidroit.org
- (2) UNIDROIT shall grant the right to reproduce the official English language version of the black letter rules of the UNIDROIT Principles 2010 as an annex to the Persian language version. To this end, UNIDROIT shall provide the Translators with an electronic copy of the black letter rules of the official English language version of the UNIDROIT Principles 2010, which should be reproduced using the same layout and graphics used in the original version.
- (3) Any introduction or comments relevant to the Persian language version should be placed either at the beginning or at the end of the volume and be clearly identified as such.
- (4) The format and cover of the volume as well as the layout of the text must be as similar as possible to that of the original version of the UNIDROIT Principles 2010.
- (5) This agreement and the rights granted to the Translators pursuant to it, may not be transferred to a third party without the express authorisation of UNIDROIT.
- (6) UNIDROIT shall waive all royalties on the proceeds of the publication of the Persian language version of the UNIDROIT Principles 2010 organised by the Translators.
- (7) The Translators shall provide UNIDROIT with 25 copies of the Persian language version of the UNIDROIT Principles 2010 upon its publication, free of charge and postage paid.
- (8) On publication of the Persian translation of the UNIDROIT Principles 2010, UNIDROIT shall be free to publish in any form the Persian translation of the black letter rules of the UNIDROIT Principles 2010; to this effect the Translators shall provide UNIDROIT with an electronic copy of the Persian translation of the black letter rules of the UNIDROIT Principles 2010.

1/2

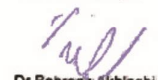
- (9) As of one year after publication of the Persian translation of the UNIDROIT Principles 2010, UNIDROIT shall be free to include, in whatever form it decides, part or all of the integral text of the Persian translation in any derivative or composite publication it may prepare; to this effect the Translators shall provide UNIDROIT with an electronic copy of the Persian translation of the integral version of the UNIDROIT Principles 2010.

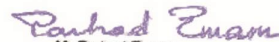
For UNIDROIT

José Angelo Estrella Faria
Secretary-General

Rome, 5 August 2013

THE TRANSLATORS

Dr Behrooz Akhlaghi

Mr Farhad Emam

Tehran, ۲۵ Oct. 2013

2/2

موافقت‌نامه راجع به ترجمه و انتشار اصول یونی‌دروا ۲۰۱۰ به زبان فارسی

مؤسسه یکنواخت کردن حقوق خصوصی (یونی‌دروا) بر طبق این موافقت‌نامه به آقایان دکتر بهروز اخلاقی و فرهاد امام (که از این پس به عنوان «مترجمان» به آنها اشاره می‌شود) این اجازه را می‌دهد که متن رسمی و کامل اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی ۲۰۱۰ که از سوی یونی‌دروا انتشار یافته است (و از این پس به عنوان «اصول یونی‌دروا ۲۰۱۰» به آن اشاره می‌شود) را به زبان فارسی ترجمه کنند و انتشار و توزیع آن را مقرر سازند. ترجمه این کتاب با شرایط زیر مجاز می‌باشد:

۱. ترجمه فارسی باید حاوی متن کامل «اصول یونی‌دروا ۲۰۱۰»، از جمله صفحه‌های یک تا چهارده آن، بدون هرگونه اصلاح متن یا افزودن به آن باشد. متن زیر باید به زبان‌های فارسی و انگلیسی در اولین صفحه پس از جلد کتاب آورده شود: «این کتاب ترجمه فارسی متن رسمی و کامل اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی ۲۰۱۰ است که از سوی یونی‌دروا انتشار یافته است.»^{*} مترجمان، مجوز ترجمه داده شده از سوی یونی‌دروا در ماه اوت سال ۲۰۱۳ را سپاسگزارانه تصدیق می‌کنند. از آنجا که زبان فارسی زبان رسمی یونی‌دروا نیست، متن ترجمه فارسی مورد بازنگری یونی‌دروا قرار نگرفته است.»

* UNIDROIT – Via Panisperna, 28 – 00184 Rome (Italy) – <www.unidroit.org> - publications@unidroit.org

۲. یونی‌دروا حق چاپ و ارائه متن رسمی قواعد اصلی با حروف تیره «اصول یونی‌دروا ۲۰۱۰» به زبان انگلیسی را به عنوان پیوست متن ترجمه فارسی اعطا می‌کند. بدین منظور، یونی‌دروا باید یک نسخه الکترونیک از قواعد اصلی با حروف تیره متن رسمی و کامل «اصول یونی‌دروا ۲۰۱۰» به زبان انگلیسی را در اختیار مترجمان قرار دهد. این متن باید با استفاده از همان طرح و رسم به کار برده شده در متن اصلی، چاپ و ارائه شود.

۳. هر متنی که به عنوان پیشگفتار یا اظهار نظر با متن فارسی مرتبط باشد باید یا در ابتدا و یا در انتهای کتاب آورده شود و به طور واضح به عنوان پیشگفتار یا اظهار نظر مشخص شود.

موافقت‌نامه راجع به ترجمه و انتشار اصول یونیدروا ۲۰۱۰

۴. شکل و جلد کتاب و طرح متن ترجمه شده باید تا آنجا که ممکن است با شکل و جلد کتاب و طرح متن «اصول یونیدروا ۲۰۱۰» به زبان اصلی مشابه باشد.
۵. این موافقت‌نامه و حقوقی که بر طبق آن به مترجمان داده شده است نباید بدون مجوز صریح یونیدروا به طرف ثالثی منتقل شود.
۶. یونیدروا از کلیه حقوق امتیازش نسبت به درآمد حاصل از چاپ و نشر متن فارسی «اصول یونیدروا ۲۰۱۰» که ترتیب آن از سوی مترجمان مقرر می‌شود صرف‌نظر می‌کند.
۷. به محض انتشار، مترجمان باید ۲۵ نسخه از متن فارسی «اصول یونیدروا ۲۰۱۰» را به طور مجانی و با پرداخت هزینه‌های پستی در اختیار یونیدروا قرار دهند.
۸. پس از انتشار ترجمه فارسی «اصول یونیدروا ۲۰۱۰»، یونیدروا این حق را خواهد داشت که قواعد اصلی «اصول یونیدروا ۲۰۱۰» به زبان فارسی را به هر شکلی که صلاح می‌داند چاپ و منتشر کند. بدین منظور، مترجمان باید یک نسخه الکترونیک از ترجمه فارسی قواعد اصلی «اصول یونیدروا ۲۰۱۰» را در اختیار یونیدروا قرار دهند.
۹. پس از یک سال از انتشار ترجمه فارسی «اصول یونیدروا ۲۰۱۰»، یونیدروا این حق را خواهد داشت که به هر شکلی که صلاح بداند، بخشی از متن ترجمه فارسی یا کل آن را در هر یک از انتشاراتی که از سوی یونیدروا آماده می‌شوند و برگرفته از متن ترجمه حاضر یا دربرگیرنده آن هستند بگنجاند. بدین منظور، مترجمان باید یک نسخه الکترونیک از ترجمه فارسی متن کامل «اصول یونیدروا ۲۰۱۰» را در اختیار یونیدروا قرار دهند.

از طرف یونیدروا

مترجمان

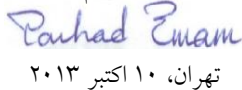
خوزه آنجلو استرلا فاریا

دکتر بهروز اخلاقی

دبیر کل

م، ۵ اوت ۲۰۱۳

فرهاد امام

تهران، ۱۰ اکتبر ۲۰۱۳

پیش‌گفتار مترجمان بر چاپ و ویرایش سوم

ترجمه فارسی «اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی ویرایش ۲۰۰۴» که با استقبال قابل ستایش حقوقدانان ارجمند کشورمان روبه‌رو شد، اکنون مدتهاست نایاب شده است و مترجمان با توافق «مؤسسه مطالعات و پژوهشهای حقوقی شهر دانش» از تجدید چاپ آن عمداً خودداری نموده‌اند. دلیل این امر، تجدید نظر و ویرایش سوم سال ۲۰۱۰ است، که مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی آن را در سال ۲۰۱۳ معرفی کرده است. از این‌رو ترجیح بر آن قرار گرفت که مترجمان به جای چاپ ویرایش دوم سال ۲۰۰۴، ترجمه ویرایش سوم سال ۲۰۱۰ که متضمن اصلاح پاره‌ای از اصول و افزون اصول دیگر است را به دوستداران این اثر مهم و ارزنده حقوقی تقدیم دارند. در قلمرو حقوق، چه مدنی و چه تجارت، اصول قراردادهای جایگاه خاص خود را دارد و کلید مشکل‌گشای بسیاری از مسائل و دعاوی حقوقی است. اگر گفته شود «اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی» مؤسسه یونی‌روا از شاهکارهای حقوقی به شمار می‌آید، سخن گزافی نخواهد بود.

ترجمه چاپ و ویرایش سوم ۲۰۱۰ می‌بایست خیلی بیش از اینها تقدیم علاقه‌مندان می‌شد، ولی به دلیل تأخیر و کاستی‌های پیش آمده، مترجمان کتاب به ناچار قسمتی از کار بازبینی و اصلاح نهایی ترجمه را به عهده گرفتند. به امید آنکه خوانندگان علاقه‌مند، اشتباه‌ها و نارسایی‌های احتمالی موجود در کار ترجمه و ویرایش را به مؤسسه شهر دانش و مترجمان یادآوری کنند تا در ویرایش‌های بعدی مدّ نظر قرار گیرد.

باری، تأخیر در امر ویرایش و در نتیجه چاپ ترجمه این کتاب، باعث از دست رفتن فرصت دیگری نیز شد. توضیح اینکه «مؤسسه یونی‌روا» با مشارکت دانشگاه آمریکایی جان هاپکینز (John Hopkins University)، ابتکار برگزاری یک کنفرانس بین‌المللی را در دانشگاه سلطان قابوس در عمان - مسقط تدارک دیدند

تا طی آن از ترجمه عربی کتاب «اصول» رونمایی به عمل آورند. این کنفرانس که حقوقدانان بنامی از کشورهای مختلف جهان در آن به ایراد سخنرانی خواهند پرداخت، در اولین روزهای ماه فروردین سال ۱۳۹۳ برگزار می‌شود. مترجمان بنا داشتند تا با استفاده از این فرصت استثنایی، همزمان از ترجمه فارسی «اصول» نیز رونمایی به عمل آید ولی تأخیر حاصله در ویرایش و چاپ کتاب مانع از این امر گردید. خوشبختانه مدیریت محترم مؤسسه شهر دانش با تلاش در خور تقدیری، توفیق چاپ تعداد چندی از این کتاب را در آستانه برگزاری این کنفرانس بین‌المللی فراهم آوردند و این خود فرصتی برای مترجمان شد که طی ایراد سخنرانی خود در این کنفرانس، درباره «وجود تشابه و افتراق اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی با حقوق ایران»، چاپ ترجمه فارسی این کتاب را نیز در حاشیه کنفرانس، به حاضرین در کنفرانس اعلام و معرفی نمایند.

در مورد اهمیت «اصول»، چه از نظر علمی و چه از دیدگاه کاربردی و نقش روزافزون آن در قلمرو قراردادهای و حل و فصل اختلافات در دادگاه‌ها و داوری‌های تجاری بین‌المللی، به اندازه کافی در پیش‌گفتارهای چاپ‌های پیشین این کتاب سخن به میان آمده و مترجمان خود را بی‌نیاز از تکرار آن می‌دانند. آرزوی همیشگی مترجمان این است که «اصول» بتواند برای علاقه‌مندان به این موضوع مفید فایده باشد و گام مهمی در آینده حقوق کشورمان ایفا نماید. ان شاء الله

در خاتمه مترجمان وظیفه خود می‌دانند که از جناب آقای دکتر وحید اشتیاق، مدیریت محترم مؤسسه مطالعات و پژوهشهای حقوقی شهر دانش و جناب آقای دکتر سید قاسم زمانی معاونت محترم پژوهشی آن مؤسسه و جناب آقای احمد قاسمی که به ویژه در ویرایش نهایی ترجمه و چاپ کتاب حاضر همکاری موثر و سازنده‌ای داشته‌اند و همچنین کلیه همکاران ارجمندی که مترجمان را در مراحل مختلف انجام کار تشویق و یاری فرموده‌اند صمیمانه سپاسگزاری نمایند.

بهروز اخلاقی - فرهاد امام

بهمن ماه ۱۳۹۲

دستاوردهای اخیر^۱ مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی^۲:

اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی مؤسسه

«اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی» بیانگر نتایج سال‌های طولانی بررسی و مطالعه گسترده و متمرکز از سوی یک گروه تخصصی کاری است که مرکب از کارشناسان برجسته در زمینه حقوق قراردادهای و حقوق تجارت بین‌الملل از تمام نظام‌های بزرگ حقوقی و اجتماعی - اقتصادی جهان بوده است. در سال ۱۹۹۴، شورای سرپرستی مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی، اجازه رسمی چاپ و انتشار «اصول مؤسسه»^۳ را داد و وسیع‌ترین توزیع ممکن آن را مجاز ساخت.

«اصول مؤسسه» شامل یک مقدمه و نوزده ماده است که به هفت فصل تقسیم می‌شود (مواد عمومی، تشکیل قرارداد، اعتبار، تفسیر، مفاد، اجرا و عدم اجرا). فصل راجع به اجرا حاوی یک قسمت خاص درباره عسرو حرج است در حالی که فصل راجع به عدم اجرا به مسائلی چون حق اجرا، خاتمه یافتن قرارداد و خسارات می‌پردازد. هر ماده با شرح و تفسیری تفصیلی، شامل نمونه‌هایی توضیحی است که بخشی لاینفک از «اصول مؤسسه» محسوب می‌شوند.

متن «اصول مؤسسه» می‌تواند در خدمت مقاصد مختلفی باشد: از آن می‌توان به عنوان یک مدل و نمونه برای قانونگذاران بین‌المللی در هنگام تنظیم اسناد جدید قانونی استفاده کرد و نیز می‌توان «اصول مؤسسه» را به عنوان نمونه و مدلی برای قانونگذاران ملی در نظر گرفت. هنگام تعدیل و تطبیق قوانین داخلی با مقتضیات زمان یا حتی به عنوان وسیله‌ای برای تفسیر و تکمیل اسناد حقوق

۱. مقدمه چاپ اول اصول قراردادهای تجاری بین‌المللی، پائیز ۱۳۷۹.

۲. ایران به موجب «لایحه قانونی الحاق دولت ایران به مؤسسه یکنواخت کردن حقوق خصوصی»، مصوب اسفندماه ۱۳۴۳ به این مؤسسه ملحق شده است. (مترجم)

۳. در این مقدمه از این کتاب با کلمات اختصاری «اصول مؤسسه» و از نام کامل مؤسسه با کلمه «مؤسسه» یاد می‌شود. (مترجم)

یکنواخت بین‌المللی موجود، می‌توان از «اصول مؤسسه» یاری گرفت. به همین ترتیب، طرف‌های یک معامله تجاری بین‌المللی می‌توانند «اصول مؤسسه» را به عنوان قواعد حاکم بر قراردادشان انتخاب کنند و هنگامی که از داوران درخواست می‌شود تا مطابق با اصول عام حقوقی یا «عرف فراملی بازرگانان» تصمیم بگیرند آن‌ها می‌توانند به «اصول مؤسسه» استناد کنند.

متون انگلیسی و فرانسوی «اصول مؤسسه» در ماه ژوئن ۱۹۹۴ ارائه شد و به دنبال آن متون در ابتدای سال ۱۹۹۵، ویرایش‌های اسپانیایی و ایتالیایی پایان پذیرفت در حالی که چاپ و انتشار ویرایش آلمانی برای پاییز ۱۹۹۶ در نظر گرفته شده بود. بدین ترتیب اکنون «اصول مؤسسه» به پنج زبان رسمی مؤسسه در دسترس است و در عین حال ترجمه‌های کامل کل متن زبان‌های اسلواکی، روسی و مجارستانی که توسط برجسته‌ترین کارشناسان ملی در زمینه مورد نظر انجام شده به مرحله چاپ و انتشار رسیده است. قواعد عمده و کلی گنجانده شده در «اصول مؤسسه» که به وسیله شرح‌ها و نمونه‌های توضیحی تکمیل شده‌اند به زبان‌های عربی، چینی، هلندی، ژاپنی، پرتغالی، صربستانی، بلغاری و یونانی نیز ترجمه شده‌اند.

«اصول مؤسسه» با موفقیتی قابل توجه روبه‌رو شده است. بخشی از این امر نتیجه عرضه وسیع «اصول مؤسسه» در کنگره‌ها و سمینارهای تشکیل شده در پنج قاره جهان و نیز ثمره عرضه آن در مجلات اقتصادی و حقوقی است. بیش از ۳۵۰۰ نسخه از آن برای بررسی و اظهارنظر در سرتاسر جهان به متخصصان علاقه‌مند داده شده است و به ویژه اشخاص تجاری و حقوقدانان فعال در زمینه‌های عملی به «اصول مؤسسه» علاقه نشان می‌دهند. علاوه بر این، ده‌ها مرکز آموزش حقوقی در تمام جهان «اصول مؤسسه» را در مطالب آموزشی خود گنجانده‌اند.

به علاوه، دبیرخانه مؤسسه اطلاعاتی درباره حدود اتکای کشورهای در حال تدوین قوانین مدنی و تجاری‌شان بر «اصول مؤسسه» و نیز اولین موارد اعمال اصول از سوی داوران و دادگاه‌های ملی را دریافت کرده است.

در این اوضاع و احوال، شورای سرپرستی در هفتاد و پنجمین اجلاس خود

اصول یونیدروا

در سال ۱۹۹۶ تصمیم گرفت که از دبیرخانه بخواهد بررسی وسیعی در بین دریافت کنندگان «اصول مؤسسه» درباره استفاده عملی از «اصول مؤسسه» انجام دهد که شامل بررسی اظهارنظرهای مطلوب و انتقادآمیزی که پاسخ دهندگان ممکن است در نظر داشته باشند نیز بشود.

در همان اجلاس، شورای سرپرستی از دبیرخانه خواست که برای اجلاس سال ۱۹۹۷ مطالعه‌ای را درباره قلمروها و محدوده‌هایی انجام دهد که «اصول مؤسسه» آن‌ها را تحت پوشش قرار نداده است مانند نمایندگی، واگذاری‌ها، تهاثر و قرارداد به نفع شخص ثالث. ممکن است در آینده این زمینه‌های تحت بررسی، قابل گنجاندن در چاپ دوم «اصول مؤسسه» باشند.

جدول مقایسه و تطبیق مواد ویرایش‌های ۱۹۹۴، ۲۰۰۴ و ۲۰۱۰

اصول یونیدروا

[توجه داشته باشید که علامت (*) به معنی آن است که هم قواعدی که با فونت تیره مشخص شده‌اند و هم شرحی که درباره آن‌ها داده شده است، دست‌کم به طور جزئی، در ارتباط با ویرایش پیشین اصلاح شده‌اند، در حالی‌که علامت (**) این مطلب را خاطر نشان می‌کند که فقط شرحی که درباره آن‌ها در ویرایش پیشین داده شده اصلاح شده است.]

ویرایش ۲۰۱۰	ویرایش ۲۰۰۴	ویرایش ۱۹۹۴
مقدمه	(*) مقدمه	مقدمه
۱-۱	۱-۱	۱-۱
۱-۲	۱-۲ (*)	۱-۲
۱-۳	۱-۳ (**)	۱-۳
۱-۴ (**)	۱-۴	۱-۴
۱-۵	۱-۵	۱-۵
۱-۶	۱-۶	۱-۶
۱-۷ (**)	۱-۷ (**)	۱-۷
۱-۸	۱-۸	—
۱-۹	۱-۹	۱-۸
۱-۱۰	۱-۱۰ (**)	۱-۹
۱-۱۱	۱-۱۱	۱-۱۰
۱-۱۲	۱-۱۲ (*)	۲-۸ (۲)
۲-۱-۱	۲-۱-۱ (**)	۲-۱
۲-۱-۲	۲-۱-۲	۲-۲
۲-۱-۳	۲-۱-۳	۲-۳
۲-۱-۴	۲-۱-۴	۲-۴
۲-۱-۵	۲-۱-۵	۲-۵
۲-۱-۶	۲-۱-۶	۲-۶
۲-۱-۷	۲-۱-۷ (**)	۲-۷

اصول یونیدروا

ویرایش ۲۰۱۰	ویرایش ۲۰۰۴	ویرایش ۱۹۹۴
۲-۱-۸	۲-۱-۸ (*)	۲-۸ (۱)
۲-۱-۹	۲-۱-۹	۲-۹
۲-۱-۱۰	۲-۱-۱۰	۲-۱۰
۲-۱-۱۱	۲-۱-۱۱	۲-۱۱
۲-۱-۱۲	۲-۱-۱۲	۲-۱۲
۲-۱-۱۳	۲-۱-۱۳	۲-۱۳
۲-۱-۱۴	۲-۱-۱۴	۲-۱۴
۲-۱-۱۵	۲-۱-۱۵ (**)	۲-۱۵
۲-۱-۱۶	۲-۱-۱۶	۲-۱۶
۲-۱-۱۷	۲-۱-۱۷	۲-۱۷
۲-۱-۱۸	۲-۱-۱۸ (*)	۲-۱۸
۲-۱-۱۹	۲-۱-۱۹	۲-۱۹
۲-۱-۲۰	۲-۱-۲۰	۲-۲۰
۲-۱-۲۱	۲-۱-۲۱	۲-۲۱
۲-۱-۲۲	۲-۱-۲۲	۲-۲۲
۲-۲-۱	۲-۲-۱	—
۲-۲-۲	۲-۲-۲	—
۲-۲-۳	۲-۲-۳	—
۲-۲-۴	۲-۲-۴	—
۲-۲-۵	۲-۲-۵	—
۲-۲-۶	۲-۲-۶	—
۲-۲-۷	۲-۲-۷	—
۲-۲-۸	۲-۲-۸	—
۲-۲-۹	۲-۲-۹	—
۲-۲-۱۰	۲-۲-۱۰	—
۳-۱-۱ (*)	۳-۱	۳-۱
۳-۱-۲	۳-۲	۳-۲
۳-۱-۳	۳-۳	۳-۳
۳-۱-۴ (*)	۳-۱۹	۳-۱۹
۳-۲-۱	۳-۴	۳-۴

جدول مقایسه و تطبیق مواد ویرایش‌های مختلف

ویرایش ۲۰۱۰	ویرایش ۲۰۰۴	ویرایش ۱۹۹۴
۳-۲-۲	۳-۵	۳-۵
۳-۲-۳	۳-۶	۳-۶
۳-۲-۴	۳-۷	۳-۷
۳-۲-۵	۳-۸	۳-۸
۳-۲-۶	۳-۹	۳-۹
۳-۲-۷	۳-۱۰	۳-۱۰
۳-۲-۸	۳-۱۱	۳-۱۱
۳-۲-۹	۳-۱۲	۳-۱۲
۳-۲-۱۰	۳-۱۳	۳-۱۳
۳-۲-۱۱	۳-۱۴	۳-۱۴
۳-۲-۱۲	۳-۱۵	۳-۱۵
۳-۲-۱۳	۳-۱۶	۳-۱۶
۳-۲-۱۴	۳-۱۷ (۱)	۳-۱۷ (۱)
۳-۲-۱۵ (*)	۳-۱۷ (۲)	۳-۱۷ (۲)
۳-۲-۱۶	۳-۱۸	۳-۱۸
۳-۲-۱۷	۳-۲۰	۳-۲۰
۳-۳-۱	—	—
۳-۳-۲	—	—
۴-۱	۴-۱	۴-۱
۴-۲	۴-۲	۴-۲
۴-۳	۴-۳	۴-۳
۴-۴	۴-۴	۴-۴
۴-۵	۴-۵	۴-۵
۴-۶	۴-۶	۴-۶
۴-۷	۴-۷	۴-۷
۴-۸	۴-۸	۴-۸
۵-۱-۱	۵-۱-۱	۵-۱
۵-۱-۲	۵-۱-۲	۵-۲
۵-۱-۳	۵-۱-۳	۵-۳
۵-۱-۴	۵-۱-۴	۵-۴

اصول یونیڈروا

ویرایش ۲۰۱۰	ویرایش ۲۰۰۴	ویرایش ۱۹۹۴
۵-۱-۵	۵-۱-۵	۵-۵
۵-۱-۶	۵-۱-۶	۵-۶
۵-۱-۷	۵-۱-۷	۵-۷
۵-۱-۸	۵-۱-۸	۵-۸
۵-۱-۹	۵-۱-۹	—
۵-۲-۱	۵-۲-۱	—
۵-۲-۲	۵-۲-۲	—
۵-۲-۳	۵-۲-۳	—
۵-۲-۴	۵-۲-۴	—
۵-۲-۵	۵-۲-۵	—
۵-۲-۶	۵-۲-۶	—
۵-۳-۱	—	—
۵-۳-۲	—	—
۵-۳-۳	—	—
۵-۳-۴	—	—
۵-۳-۵	—	—
۶-۱-۱	۶-۱-۱	۶-۱-۱
۶-۱-۲	۶-۱-۲	۶-۱-۲
۶-۱-۳	۶-۱-۳	۶-۱-۳
۶-۱-۴	۶-۱-۴	۶-۱-۴
۶-۱-۵	۶-۱-۵	۶-۱-۵
۶-۱-۶	۶-۱-۶	۶-۱-۶
۶-۱-۷	۶-۱-۷	۶-۱-۷
۶-۱-۸	۶-۱-۸	۶-۱-۸
۶-۱-۹	۶-۱-۹	۶-۱-۹
۶-۱-۱۰	۶-۱-۱۰	۶-۱-۱۰
۶-۱-۱۱	۶-۱-۱۱	۶-۱-۱۱
۶-۱-۱۲	۶-۱-۱۲	۶-۱-۱۲
۶-۱-۱۳	۶-۱-۱۳	۶-۱-۱۳
۶-۱-۱۴	۶-۱-۱۴	۶-۱-۱۴

جدول مقایسه و تطبیق مواد ویرایش‌های مختلف

ویرایش ۲۰۱۰	ویرایش ۲۰۰۴	ویرایش ۱۹۹۴
۶-۱-۱۵	۶-۱-۱۵	۶-۱-۱۵
۶-۱-۱۶	۶-۱-۱۶	۶-۱-۱۶
۶-۱-۱۷	۶-۱-۱۷	۶-۱-۱۷
۶-۲-۱	۶-۲-۱	۶-۲-۱
۶-۲-۲	۶-۲-۲ (**)	۶-۲-۲
۶-۲-۳	۶-۲-۳	۶-۲-۳
۷-۱-۱	۷-۱-۱	۷-۱-۱
۷-۱-۲	۷-۱-۲	۷-۱-۲
۷-۱-۳	۷-۱-۳	۷-۱-۳
۷-۱-۴	۷-۱-۴	۷-۱-۴
۷-۱-۵	۷-۱-۵	۷-۱-۵
۷-۱-۶	۷-۱-۶	۷-۱-۶
۷-۱-۷	۷-۱-۷	۷-۱-۷
۷-۲-۱	۷-۲-۱	۷-۲-۱
۷-۲-۲	۷-۲-۲	۷-۲-۲
۷-۲-۳	۷-۲-۳	۷-۲-۳
۷-۲-۴	۷-۲-۴	۷-۲-۴
۷-۲-۵	۷-۲-۵	۷-۲-۵
۷-۳-۱	۷-۳-۱	۷-۳-۱
۷-۳-۲	۷-۳-۲	۷-۳-۲
۷-۳-۳	۷-۳-۳	۷-۳-۳
۷-۳-۴	۷-۳-۴	۷-۳-۴
۷-۳-۵	۷-۳-۵	۷-۳-۵
۷-۳-۶ (*)	۷-۳-۶ (۱)	۷-۳-۶ (۱)
۷-۳-۷ (*)	۷-۳-۶ (۲)	۷-۳-۶ (۲)
۷-۴-۱	۷-۴-۱	۷-۴-۱
۷-۴-۲	۷-۴-۲	۷-۴-۲
۷-۴-۳	۷-۴-۳	۷-۴-۳
۷-۴-۴	۷-۴-۴	۷-۴-۴
۷-۴-۵	۷-۴-۵	۷-۴-۵

اصول یونیڈروا

ویرایش ۲۰۱۰	ویرایش ۲۰۰۴	ویرایش ۱۹۹۴
۷-۴-۶	۷-۴-۶	۷-۴-۶
۷-۴-۷	۷-۴-۷	۷-۴-۷
۷-۴-۸	۷-۴-۸	۷-۴-۸
۷-۴-۹	۷-۴-۹	۷-۴-۹
۷-۴-۱۰	۷-۴-۱۰	۷-۴-۱۰
۷-۴-۱۱	۷-۴-۱۱	۷-۴-۱۱
۷-۴-۱۲	۷-۴-۱۲	۷-۴-۱۲
۷-۴-۱۳	۷-۴-۱۳	۷-۴-۱۳
۸-۱	۸-۱	—
۸-۲	۸-۲	—
۸-۳	۸-۳	—
۸-۴	۸-۴	—
۸-۵	۸-۵	—
۹-۱-۱	۹-۱-۱	—
۹-۱-۲	۹-۱-۲	—
۹-۱-۳	۹-۱-۳	—
۹-۱-۴	۹-۱-۴	—
۹-۱-۵	۹-۱-۵	—
۹-۱-۶	۹-۱-۶	—
۹-۱-۷	۹-۱-۷	—
۹-۱-۸	۹-۱-۸	—
۹-۱-۹	۹-۱-۹	—
۹-۱-۱۰	۹-۱-۱۰	—
۹-۱-۱۱	۹-۱-۱۱	—
۹-۱-۱۲	۹-۱-۱۲	—
۹-۱-۱۳	۹-۱-۱۳	—
۹-۱-۱۴	۹-۱-۱۴	—
۹-۱-۱۵	۹-۱-۱۵	—
۹-۲-۱	۹-۲-۱	—
۹-۲-۲	۹-۲-۲	—

جدول مقایسه و تطبیق مواد ویرایش‌های مختلف

ویرایش ۲۰۱۰	ویرایش ۲۰۰۴	ویرایش ۱۹۹۴
۹-۲-۳	۹-۲-۳	—
۹-۲-۴	۹-۲-۴	—
۹-۲-۵	۹-۲-۵	—
۹-۲-۶	۹-۲-۶	—
۹-۲-۷	۹-۲-۷	—
۹-۲-۸	۹-۲-۸	—
۹-۳-۱	۹-۳-۱	—
۹-۳-۲	۹-۳-۲	—
۹-۳-۳	۹-۳-۳	—
۹-۳-۴	۹-۳-۴	—
۹-۳-۵	۹-۳-۵	—
۹-۳-۶	۹-۳-۶	—
۹-۳-۷	۹-۳-۷	—
۱۰-۱	۱۰-۱	—
۱۰-۲	۱۰-۲	—
۱۰-۳	۱۰-۳	—
۱۰-۴	۱۰-۴	—
۱۰-۵	۱۰-۵	—
۱۰-۶	۱۰-۶	—
۱۰-۷	۱۰-۷	—
۱۰-۸	۱۰-۸	—
۱۰-۹	۱۰-۹	—
۱۰-۱۰	۱۰-۱۰	—
۱۰-۱۱	۱۰-۱۱	—
۱۱-۱-۱	—	—
۱۱-۱-۲	—	—
۱۱-۱-۳	—	—
۱۱-۱-۴	—	—
۱۱-۱-۵	—	—
۱۱-۱-۶	—	—

اصول یونیدروا

ویرایش ۲۰۱۰	ویرایش ۲۰۰۴	ویرایش ۱۹۹۴
۱۱-۱-۷	—	—
۱۱-۱-۸	—	—
۱۱-۱-۹	—	—
۱۱-۱-۱۰	—	—
۱۱-۱-۱۱	—	—
۱۱-۱-۱۲	—	—
۱۱-۱-۱۳	—	—
۱۱-۲-۱	—	—
۱۱-۲-۲	—	—
۱۱-۲-۳	—	—
۱۱-۲-۴	—	—

فهرست مطالب

vii	دیباچه ویرایش ۲۰۱۰
ix	پیش‌گفتار ویرایش ۲۰۱۰
xi	شورای اجرایی یونی‌دروا (۲۰۱۳-۲۰۰۹)
xii	اعضای گروه کاری برای آماده کردن اصول یونی‌دروا ۲۰۱۰
xvii	سخن ناشر
xxii	گواهی ترجمه و انتشار اصول یونی‌دروا ۱۹۹۴
xxiv	خوشامدگویی به ترجمه فارسی
xxvi	پیش‌گفتار مترجمان در چاپ اول
xxviii	موافقت‌نامه راجع به ترجمه و انتشار اصول یونی‌دروا ۲۰۰۴ به زبان فارسی
xxx	پیش‌گفتار مترجمان در ویرایش دوم
xxxiv	گواهی ترجمه و انتشار اصول یونی‌دروا ۲۰۱۰
xxxvi	موافقت‌نامه راجع به ترجمه و انتشار اصول یونی‌دروا ۲۰۱۰ به زبان فارسی
xl	پیش‌گفتار مترجمان بر چاپ و ویرایش سوم
	دستاوردهای اخیر مؤسسه بین‌المللی یکنواخت کردن حقوق خصوصی: اصول
xlii	قراردادهای تجاری بین‌المللی مؤسسه
xlvi	جدول مقایسه و تطبیق مواد ویرایش‌های ۱۹۹۴، ۲۰۰۴ و ۲۰۱۰ اصول یونی‌دروا

مقدمه (هدف از این اصول) ۱

فصل ۱: مقررات عمومی ۲

ماده ۱-۱ (اصل آزادی قراردادهای) ۲

ماده ۱-۲ (نیازمند نبودن به شکلی خاص) ۲

اصول یونیدروا

۲	ماده ۳-۱ (مشخصه الزام آور قرارداد)
۲	ماده ۴-۱ (قواعد امری)
۳	ماده ۵-۱ (مستثنا کردن یا اصلاح کردن از سوی طرفین)
۳	ماده ۶-۱ (تفسیر و تکمیل اصول)
۳	ماده ۷-۱ (حسن نیت و معامله منصفانه)
۳	ماده ۸-۱ (رفتار ناهماهنگ)
۴	ماده ۹-۱ (عرفهای تجاری و رویه‌ها)
۴	ماده ۱۰-۱ (اخطاریه)
۴	ماده ۱۱-۱ (تعاریف)
۵	ماده ۱۲-۱ (محاسبه زمان مقرر شده توسط طرفین)

فصل ۲: تشکیل قرارداد و اختیارات نمایندگان

۶	قسمت ۱: تشکیل قرارداد
۶	ماده ۱-۱-۲ (نحوه تشکیل قرارداد)
۶	ماده ۲-۱-۲ (تعریف ایجاب)
۶	ماده ۳-۱-۲ (پس گرفتن ایجاب)
۷	ماده ۴-۱-۲ (رجوع از ایجاب)
۷	ماده ۵-۱-۲ (رد ایجاب)
۷	ماده ۶-۱-۲ (نحوه قبول)
۸	ماده ۷-۱-۲ (زمان قبولی)
۸	ماده ۸-۱-۲ (قبول در مهلت مشخص)
۸	ماده ۹-۱-۲ (قبول پس از موعد - تأخیر در انتقال)
۹	ماده ۱۰-۱-۲ (پس گرفتن قبول)
۹	ماده ۱۱-۱-۲ (قبولی اصلاح شده)

فهرست مطالب

۹	ماده ۱۲-۲ (نوشته‌های تأیید کننده قرارداد)
	ماده ۱۳-۲ (انعقاد قرارداد منوط به توافق بر موضوعات مشخص یا توافق
۹	به شکلی مشخص)
۱۰	ماده ۱۴-۲ (قرارداد حاوی شروطی است که به عمد باز و غیرقطعی باقی مانده‌اند)
۱۰	ماده ۱۵-۲ (مذاکرات همراه با سوءنیت)
۱۱	ماده ۱۶-۲ (وظیفه محرمانه نگاه داشتن [اطلاعات])
۱۱	ماده ۱۷-۲ (قیود ادغام)
۱۱	ماده ۱۸-۲ (اصلاحات به شکلی مشخص)
۱۱	ماده ۱۹-۲ (انعقاد قرارداد تحت شروط استاندارد)
۱۲	ماده ۲۰-۲ (شروط غیرمنتظره)
۱۲	ماده ۲۱-۲ (تعارض بین شروط استاندارد و غیراستاندارد)
۱۲	ماده ۲۲-۲ (نبرد فرم‌ها)
۱۳	قسمت ۲: اختیارات نمایندگان
۱۳	ماده ۱-۲-۲ (قلمرو این قسمت)
۱۳	ماده ۲-۲-۲ (تحقق یافتن اختیارات نماینده و محدوده آن)
۱۳	ماده ۳-۲-۲ (نمایندگی افشا شده)
۱۴	ماده ۴-۲-۲ (نمایندگی افشا نشده)
۱۴	ماده ۵-۲-۲ (اقدام نماینده بدون داشتن اختیارات یا فراتر از محدوده اختیارات)
	ماده ۶-۲-۲ (مسئولیت نماینده‌ای که بدون داشتن اختیارات یا فراتر از محدوده
۱۵	اختیاراتش اقدام می‌کند)
۱۵	ماده ۷-۲-۲ (تعارض منافع)
۱۶	ماده ۸-۲-۲ (نمایندگی فرعی)
۱۶	ماده ۹-۲-۲ (تنفیذ)
۱۶	ماده ۱۰-۲-۲ (خاتمه یافتن اختیارات)

۱۷	فصل ۳ : اعتبار
۱۷	قسمت ۱: مقررات عمومی
۱۷	ماده ۳-۱-۱ (موضوعات غیرمشمول)
۱۷	ماده ۳-۱-۲ (اعتبار صرف توافقی)
۱۷	ماده ۳-۱-۳ (عدم امکان ابتدایی)
۱۷	ماده ۳-۱-۴ (مشخصه امری مقررات)
۱۸	قسمت ۲: مبانی ابطال قرارداد
۱۸	ماده ۳-۲-۱ (تعریف اشتباه)
۱۸	ماده ۳-۲-۲ (اشتباه مؤثر)
۱۹	ماده ۳-۲-۳ (اشتباه در بیان یا انتقال مطلب دیگری)
۱۹	ماده ۳-۲-۴ (طرق جبران عدم اجرای تعهد)
۱۹	ماده ۳-۲-۵ (فریب)
۱۹	ماده ۳-۲-۶ (تهدید)
۲۰	ماده ۳-۲-۷ (اختلاف فاحش)
۲۰	ماده ۳-۲-۸ (اشخاص ثالث)
۲۱	ماده ۳-۲-۹ (تنفیذ)
۲۱	ماده ۳-۲-۱۰ (از دست دادن حق ابطال)
۲۱	ماده ۳-۲-۱۱ (اخطار ابطال)
۲۱	ماده ۳-۲-۱۲ (مواعد)
۲۲	ماده ۳-۲-۱۳ (ابطال جزئی)
۲۲	ماده ۳-۲-۱۴ (اثر عطف بماسبق شونده ابطال)
۲۲	ماده ۳-۲-۱۵ (استرداد)
۲۳	ماده ۳-۲-۱۶ (خسارات)

۲۳	ماده ۱۷-۲-۳ (اعلا مهای یکجانبه)
۲۴	قسمت ۳: عدم مشروعیت
۲۴	ماده ۱-۳-۳ (قراردادهای ناقض قواعد امری)
۲۴	ماده ۲-۳-۳ (استرداد)
۲۶	فصل ۴: تفسیر
۲۶	ماده ۱-۴ (قصد طرفین)
۲۶	ماده ۲-۴ (تفسیر اظهارات و رفتارهای دیگر)
۲۶	ماده ۳-۴ (اوضاع و احوال مرتبط)
۲۷	ماده ۴-۴ (ارجاع به قرارداد یا به یک عبارت در کلیتش)
۲۷	ماده ۵-۴ (اثر حقوقی دادن به تمامی شروط)
۲۷	ماده ۶-۴ (قاعده تقدم تفسیر به زیان تنظیم کننده قرارداد)
۲۷	ماده ۷-۴ (ناهماهنگیهای زبانی)
۲۸	ماده ۸-۴ (فراهم آوردن یک شرط مسکوت مانده)
۲۹	فصل ۵: محتوای قرارداد، حقوق طرفهای ثالث و شروط قراردادی
۲۹	قسمت ۱: محتوای قرارداد
۲۹	ماده ۱-۱-۵ (تعهدات صریح و ضمنی)
۲۹	ماده ۲-۱-۵ (تعهدات ضمنی)
۲۹	ماده ۳-۱-۵ (همکاری بین طرفین)
۳۰	ماده ۴-۱-۵ (وظیفه دستیابی به نتیجهای مشخص - وظیفه انجام حداکثر کوشش)
۳۰	ماده ۵-۱-۵ (تعیین نوع وظیفه ذی مدخل)
۳۰	ماده ۶-۱-۵ (تعیین کیفیت اجرای تعهد)

اصول یونیدروا

- ماده ۷-۱-۵ (تعیین مبلغ قرارداد) ۳۰
- ماده ۸-۱-۵ (قرارداد برای یک مدت نامعین) ۳۱
- ماده ۹-۱-۵ (ابراء به وسیله توافق) ۳۱

قسمت ۲: حقوق طرف‌های ثالث ۳۲

- ماده ۱-۲-۵ (قراردادهای به نفع طرف‌های ثالث) ۳۲
- ماده ۲-۲-۵ (طرف ثالث قابل تعیین) ۳۲
- ماده ۳-۲-۵ (قیود رفع یا محدود ساختن مسؤولیت) ۳۲
- ماده ۴-۲-۵ (ایرادها) ۳۲
- ماده ۵-۲-۵ (لغو حق) ۳۲
- ماده ۶-۲-۵ (اعراض) ۳۳

قسمت ۳: شروط ۳۴

- ماده ۱-۳-۵ (انواع شروط) ۳۴
- ماده ۲-۳-۵ (اثر شروط) ۳۴
- ماده ۳-۳-۵ (مداخله در شروط) ۳۴
- ماده ۴-۳-۵ (وظیفه حفظ و مراقبت از حقوق) ۳۵
- ماده ۵-۳-۵ (استرداد در صورت تحقق یک شرط فاسخ) ۳۵

فصل ۶: اجرای تعهدات ۳۶

قسمت ۱: اجرای تعهدات به طور کلی ۳۶

- ماده ۱-۱-۶ (زمان اجرای تعهد) ۳۶
- ماده ۲-۱-۶ (اجرای تعهد در زمانی واحد یا به دفعات) ۳۶
- ماده ۳-۱-۶ (اجرای جزئی تعهدات) ۳۷
- ماده ۴-۱-۶ (ترتیب اجرای تعهدات) ۳۷

فهرست مطالب

۳۷	ماده ۵-۱-۶ (اجرای پیش از موعد تعهدات)
۳۸	ماده ۶-۱-۶ (محل اجرای تعهد)
۳۸	ماده ۷-۱-۶ (پرداخت با چک یا سند دیگر)
۳۸	ماده ۸-۱-۶ (پرداخت از طریق انتقال وجوه)
۳۹	ماده ۹-۱-۶ (پول پرداخت)
۳۹	ماده ۱۰-۱-۶ (پول تصریح نشده)
۳۹	ماده ۱۱-۱-۶ (هزینه‌های اجرای تعهد)
۴۰	ماده ۱۲-۱-۶ (انتساب پرداخت ها)
۴۰	ماده ۱۳-۱-۶ (انتساب [اجرای] تعهدات غیرپولی)
۴۱	ماده ۱۴-۱-۶ (درخواست مجوز عمومی)
۴۱	ماده ۱۵-۱-۶ (روال درخواست مجوز)
۴۱	ماده ۱۶-۱-۶ (عدم اعطا یا عدم رد اعطای مجوز)
۴۲	ماده ۱۷-۱-۶ (رد اعطای مجوز)

قسمت ۲: عسر و حرج

۴۳	ماده ۱-۲-۶ (قراردادی که رعایت آن الزامی است)
۴۳	ماده ۲-۲-۶ (تعریف عسر و حرج)
۴۳	ماده ۳-۲-۶ (آثار عسر و حرج)

فصل ۷: عدم اجرای تعهدات

قسمت ۱: عدم اجرای تعهد به طور کلی

۴۵	ماده ۱-۱-۷ (عدم اجرای تعریف شده)
۴۵	ماده ۲-۱-۷ (مداخله طرف دیگر)
۴۵	ماده ۳-۱-۷ (خودداری از اجرای تعهد [حق حبس])
۴۶	ماده ۴-۱-۷ (جبران [عدم اجرای تعهد] از سوی طرف مسؤول عدم اجرا)

اصول یونیڈروا

- ماده ۷-۱-۵ (مدت زمان اضافی برای اجرای تعهد) ۴۶
- ماده ۷-۱-۶ (قیود معافیت) ۴۷
- ماده ۷-۱-۷ (قوه قهریه) ۴۷

قسمت ۲: حق الزام اجرای تعهد ۴۹

- ماده ۷-۲-۱ (اجرای تعهد پولی) ۴۹
- ماده ۷-۲-۲ (اجرای تعهدات غیرپولی) ۴۹
- ماده ۷-۲-۳ (برطرف کردن عیب و نقص و جایگزین کردن برای اجرای معیوب و ناقص) ۴۹
- ماده ۷-۲-۴ (جریمه قضایی) ۵۰
- ماده ۷-۲-۵ (تغییر طریق جبران) ۵۰

قسمت ۳: خاتمه یافتن ۵۱

- ماده ۷-۳-۱ (حق خاتمه دادن به قرارداد) ۵۱
- ماده ۷-۳-۲ (اخطار خاتمه دادن به قرارداد) ۵۲
- ماده ۷-۳-۳ (عدم اجرای پیش‌بینی شده) ۵۲
- ماده ۷-۳-۴ (تضمین مناسب اجرای مقرر شده) ۵۲
- ماده ۷-۳-۵ (آثار کلی خاتمه دادن به قرارداد) ۵۲
- ماده ۷-۳-۶ (استرداد در قراردادهایی که به صورت آنی اجرا می‌شوند) ۵۳
- ماده ۷-۳-۷ (استرداد در قراردادهایی که اجرای آن‌ها برای مدت زمانی ادامه می‌یابد) ۵۳

قسمت ۴: خسارات ۵۴

- ماده ۷-۴-۱ (حق مطالبه خسارات) ۵۴
- ماده ۷-۴-۲ (غرامت کامل) ۵۴
- ماده ۷-۴-۳ (قطعیت صدمه) ۵۴
- ماده ۷-۴-۴ (قابل پیش‌بینی بودن صدمه) ۵۵

فهرست مطالب

۵۵	ماده ۷-۴-۵ (اثبات صدمه در مورد معامله جایگزین)
۵۵	ماده ۷-۴-۶ (اثبات میزان صدمه به مبلغ رایج)
۵۵	ماده ۷-۴-۷ (صدمه‌ای که جزئاً ناشی از طرف زیان‌دیده باشد)
۵۶	ماده ۷-۴-۸ (تقلیل صدمه)
۵۶	ماده ۷-۴-۹ (بهره کوتاهی در پرداخت پول)
۵۶	ماده ۷-۴-۱۰ (بهره خسارات)
۵۷	ماده ۷-۴-۱۱ (نحوه جبران پولی)
۵۷	ماده ۷-۴-۱۲ (پولی که خسارات به آن محاسبه می‌شود)
۵۷	ماده ۷-۴-۱۳ (پرداخت توافق شده برای عدم اجرای تعهد)

فصل ۸: تهاتر ۵۸

۵۸	ماده ۸-۱ (شرایط تهاتر)
۵۸	ماده ۸-۲ (تهاتر ارزی)
۵۸	ماده ۸-۳ (تهاتر با ارسال اخطار)
۵۹	ماده ۸-۴ (محتوای اخطار)
۵۹	ماده ۸-۵ (اثر تهاتر)

فصل ۹: واگذاری حقوق، انتقال تعهدات، واگذاری قراردادها ۶۰

۶۰	قسمت ۱: واگذاری حقوق
۶۰	ماده ۹-۱-۱ (تعاریف)
۶۰	ماده ۹-۱-۲ (مستثنیات)
۶۰	ماده ۹-۱-۳ (قابلیت واگذاری حقوق غیرپولی)
۶۱	ماده ۹-۱-۴ (واگذاری جزئی)
۶۱	ماده ۹-۱-۵ (حقوق مؤجل)

اصول یونیدروا

- ماده ۶-۱-۹ (حقوق واگذار شده بدون مشخص کردن یک به یک آنها) ۶۱
- ماده ۷-۱-۹ (توافق بین واگذارنده و طرف واگذاری کافی است) ۶۱
- ماده ۸-۱-۹ (هزینه‌های اضافی متعهد) ۶۲
- ماده ۹-۱-۹ (شروط عدم واگذاری) ۶۲
- ماده ۱۰-۱-۹ (اخطار به متعهد) ۶۲
- ماده ۱۱-۱-۹ (واگذاری‌های متوالی) ۶۲
- ماده ۱۲-۱-۹ (دلیل اثباتی مناسب برای واگذاری) ۶۳
- ماده ۱۳-۱-۹ (ایرادها و حقوق تهاتر) ۶۳
- ماده ۱۴-۱-۹ (حقوق مرتبط با حق واگذار شده) ۶۳
- ماده ۱۵-۱-۹ (تعهدات واگذارنده) ۶۴

قسمت ۲: انتقال تعهدات

- ماده ۱-۲-۹ (طرق انتقال) ۶۵
- ماده ۲-۲-۹ (مورد استثنا شده) ۶۵
- ماده ۳-۲-۹ (نیاز به رضایت ذینفع تعهد برای انتقال) ۶۵
- ماده ۴-۲-۹ (رضایت پیشاپیش ذینفع تعهد) ۶۵
- ماده ۵-۲-۹ (بری شدن متعهد ابتدایی از تعهدش) ۶۶
- ماده ۶-۲-۹ (اجرای تعهد توسط طرف ثالث) ۶۶
- ماده ۷-۲-۹ (ایرادها و حقوق تهاتر) ۶۶
- ماده ۸-۲-۹ (حقوق مرتبط با تعهد انتقال یافته) ۶۶

قسمت ۳: واگذاری قراردادها

- ماده ۱-۳-۹ (تعاریف) ۶۸
- ماده ۲-۳-۹ (مورد استثنا شده) ۶۸
- ماده ۳-۳-۹ (نیاز به رضایت طرف دیگر) ۶۸
- ماده ۴-۳-۹ (رضایت پیشاپیش طرف دیگر) ۶۸

فهرست مطالب

۶۸	ماده ۵-۳-۹ (بری شدن واگذارنده)
۶۹	ماده ۶-۳-۹ (ایرادها و حقوق تهاتر)
۶۹	ماده ۷-۳-۹ (حقوق انتقال یافته همراه با انتقال قرارداد)

فصل ۱۰ : مدت‌های مرور زمان ۷۰

۷۰	ماده ۱-۱۰ (محدوده این فصل)
۷۰	ماده ۲-۱۰ (مدت‌های مرور زمان)
۷۰	ماده ۳-۱۰ (تغییر مدت‌های مرور زمان توسط طرفین)
۷۱	ماده ۴-۱۰ (مرور زمان جدید به خاطر اقرار به آگاهی از حق)
۷۱	ماده ۵-۱۰ (تعطیل مدت مرور زمان به وسیله جریان رسیدگی قضایی)
۷۲	ماده ۶-۱۰ (تعطیل مدت مرور زمان به وسیله جریان رسیدگی دآوری)
۷۲	ماده ۷-۱۰ (طرق جایگزین حل و فصل دعوا)
۷۲	ماده ۸-۱۰ (تعطیل مدت مرور زمان در مورد قوه قهریه، فوت یا از دست دادن اهلیت)
۷۳	ماده ۹-۱۰ (آثار منقضی شدن مدت مرور زمان)
۷۳	ماده ۱۰-۱۰ (حق تهاتر)
۷۳	ماده ۱۱-۱۰ (بازگشت به وضعیت پیشین)

فصل ۱۱ : تعدد طرف‌های متعهد و ذینفع تعهد ۷۴

۷۴	قسمت ۱: تعدد طرف‌های متعهد
۷۴	ماده ۱-۱-۱۱ (تعریف‌ها)
۷۴	ماده ۲-۱-۱۱ (اماره تعهد تضامنی)
۷۴	ماده ۳-۱-۱۱ (حقوق ذینفع تعهد در مقابل متعهدین تضامنی)
۷۵	ماده ۴-۱-۱۱ (در دسترس بودن ایرادها و حق تهاتر)
۷۵	ماده ۵-۱-۱۱ (اثر اجرای تعهد یا تهاتر)

اصول یونیدروا

- ماده ۱۱-۱-۶ (اثر ابرای ذمه یا صلح) ۷۵
- ماده ۱۱-۱-۷ (اثر منقضی شدن یا تعلیق مدت مرور زمان) ۷۵
- ماده ۱۱-۱-۸ (اثر حکم قضایی) ۷۶
- ماده ۱۱-۱-۹ (تسهیم بین متعهدین تضامنی) ۷۶
- ماده ۱۱-۱-۱۰ (میزان طلب پرداخت سهم دین) ۷۶
- ماده ۱۱-۱-۱۱ (حقوق ذینفع تعهد) ۷۷
- ماده ۱۱-۱-۱۲ (ایرادهای قابل طرح نسبت به طلب‌های پرداخت سهم دین) ۷۷
- ماده ۱۱-۱-۱۳ (عدم توانایی در وصول) ۷۷
- قسمت ۲: تعدد اشخاص ذینفع تعهد** ۷۸
- ماده ۱۱-۲-۱ (تعریف‌ها) ۷۸
- ماده ۱۱-۲-۲ (آثار طلب‌های تضامنی) ۷۸
- ماده ۱۱-۲-۳ (در دسترس بودن ایرادها علیه ذینفع‌های تضامنی تعهد) ۷۸
- ماده ۱۱-۲-۴ (تعیین سهم ذینفع‌های تضامنی تعهد) ۷۹

مقدمه

(هدف از این اصول)

در این اصول، قواعدی عمومی برای قراردادهای تجاری بین‌المللی مطرح می‌شود.

اصول مزبور را باید هنگامی اعمال کرد که طرفین توافق کرده باشند قراردادشان بر طبق آن اصول باشد.*

این اصول را می‌توان همچنین هنگامی اعمال کرد که طرفین توافق کرده باشند قراردادشان تابع «اصول کلی حقوقی»، «حقوق فراملی بازرگانان» (لکس مرکاتوریا) [Lex Mercatoria] یا مشابه آن‌ها باشد.

این اصول را می‌توان هنگامی که طرفین هیچ قانونی را به عنوان قانون حاکم بر قراردادشان انتخاب نکرده باشند، اعمال کرد. از این اصول می‌توان برای تفسیر یا تکمیل اسناد حقوق یکنواخت بین‌المللی استفاده کرد.

از این اصول می‌توان برای تفسیر یا تکمیل حقوق داخلی استفاده کرد.

اصول مزبور می‌تواند مدل و نمونه‌ای برای قانونگذاران ملی و بین‌المللی باشد.

* طرفین قرارداد که تمایل به این دارند که قراردادشان تابع «اصول» باشد می‌توانند از متن زیر، با اضافه کردن استثنایا یا اصلاح‌های مورد نظر، در قراردادشان استفاده کنند:

«قرارداد حاضر تابع «اصول یونیدروا» (۲۰۱۰) [به استثنای ماده‌های ...] خواهد بود.»

اگر طرفین قرارداد اضافه بر این خواهان پیش‌بینی اعمال قوانین کشور مشخصی باشند، می‌توانند در قرارداد خود از متن زیر استفاده کنند:

«قرارداد حاضر تابع «اصول یونیدروا» (۲۰۱۰) [به استثنای ماده‌های ...] خواهد بود، که در موارد مورد نیاز توسط قوانین [کشور X] تکمیل خواهد شد.»

فصل ۱

مقررات عمومی

ماده ۱-۱

(اصل آزادی قراردادها)

طرفین آزادند که قراردادی را منعقد و محتوای آن را تعیین کنند.

ماده ۱-۲

(نیازمند نبودن به شکلی خاص)

در هیچ یک از مواد این «اصول» مقرر نشده است که قرارداد، اظهارات یا هر عمل دیگری به شکل خاصی صورت پذیرد و یا مدلل شود. موارد مذکور را به هر وسیله‌ای، از جمله شهود، می‌توان اثبات کرد.

ماده ۱-۳

(مشخصه الزام آور قرارداد)

قراردادی که به شکل معتبر منعقد می‌شود، برای طرفین الزام آور است؛ و فقط مطابق با شروط آن یا با توافق طرفین یا به نحو دیگری که در این «اصول» مقرر شده است، می‌توان آن را اصلاح کرد یا به آن خاتمه داد.

ماده ۱-۴

(قواعد امری)

هیچ یک از مواد این اصول، اعمال قواعد امری را که مطابق با قواعد مربوط به حقوق بین‌الملل خصوصی قابل اعمال هستند، محدود نخواهد کرد؛ خواه منشأ آن‌ها ملی یا بین‌المللی باشد، خواه فوق ملی.

ماده ۱-۵

(مستثنا کردن یا اصلاح کردن از سوی طرفین)

طرفین می‌توانند اعمال این اصول را مستثنا سازند یا از آثار هر یک از مقررات آن‌ها شانه خالی کنند و یا آن آثار را تغییر دهند، مگر در مواردی که خلاف آن در این اصول مقرر شده باشد.

ماده ۱-۶

(تفسیر و تکمیل اصول)

(۱) در تفسیر این اصول، باید به ویژگی بین‌المللی آن‌ها و نیز به هدف از این اصول، شامل نیاز به ترویج یکنواختی در اعمال آن‌ها، توجه داشت.

(۲) درباره موضوعاتی که در محدوده این اصول قرار می‌گیرند اما وضعیت آن‌ها به طور صریح توسط این اصول مشخص نشده است، باید تا سر حد امکان مطابق با اصول کلی بنیادی آن‌ها، تصمیم‌گیری شود.

ماده ۱-۷

(حسن نیت و معامله منصفانه)

(۱) در تجارت بین‌المللی، هر طرف قرارداد باید مطابق با حسن نیت و معامله منصفانه اقدام کند.

(۲) طرفین نمی‌توانند این تکلیف را مستثنا یا محدود کنند.

ماده ۱-۸

(رفتار ناهماهنگ)

یک طرف قرارداد نمی‌تواند ناهماهنگ با فهم و برداشتی عمل کند که خود وی باعث ایجاد آن در ذهن طرف دیگر شده است و طرف دیگر با اتکا به آن به طور معقول و متعارف عمل کرده است برای اینکه [آن رفتار ناهماهنگ] منجر به ورود خسارت و زیان به طرف دیگر شود.

ماده ۹-۱

(عرفهای تجاری و رویه‌ها)

- (۱) طرفین ملزم به رعایت هر عرف تجاری توافق شده و هر رویه‌ای هستند که بین خود برقرار ساخته‌اند.
- (۲) طرفین ملزم به رعایت عرفی تجاری هستند که در تجارت بین‌المللی، از سوی طرفین در تجارت خاص مورد نظر، به طور گسترده‌ای شناخته شده است و به طور منظم رعایت می‌شود، مگر در موردی که اعمال چنان عرفی غیرمتعارف باشد.

ماده ۱۰-۱

(اخطاریه)

- (۱) در موردی که به دادن اخطار نیاز باشد، این کار را می‌توان به هر طریق و وسیله‌ای متناسب با اوضاع و احوال مورد نظر انجام داد.
- (۲) اخطاریه هنگامی واجد اثر قانونی است که توسط شخص طرف اخطار، وصول شود.
- (۳) منظور از بند ۲ این است که یک اخطاریه هنگامی توسط شخصی «وصول» می‌شود که به طور شفاهی به اطلاع آن شخص رسانده شود یا به محل تجاری یا نشانی پستی آن شخص تحویل شود.
- (۴) منظور از «اخطار» در این ماده، شامل اعلامیه، تقاضا، درخواست یا هر ابلاغ دیگری از قصد [طرفین] است.

ماده ۱۱-۱

(تعاریف)

در این «اصول»:

- «محکمه» شامل هر دیوان دآوری می‌شود.
- در صورتی که یک طرف بیش از یک محل تجاری داشته باشد، «محل تجاری» مربوط، محلی است که نزدیک‌ترین رابطه را با قرارداد و اجرای تعهداتش دارد، آن هم با عنایت به اوضاع و احوالی که در هر زمانی پیش از انعقاد قرارداد یا در زمان انعقاد آن، برای طرفین شناخته شده بوده و یا در نظر گرفته شده

است.

- لفظ «تعهد» به طرفی اشاره می‌کند که قرار است تعهدی را اجرا کند و «ذینفع تعهد» به طرفی دلالت دارد که به اجرای آن تعهد محق است.
- «نوشته» عبارت است از هر طریق ابلاغ که سابقه‌ای از اطلاعات مندرج در آن ابلاغ را حفظ می‌کند و این قابلیت را دارد که به شکلی ملموس تکثیر (بازآفرینی) شود.

ماده ۱-۱۲

(محاسبه زمان مقرر شده توسط طرفین)

- (۱) تعطیلات رسمی یا روزهای غیر کاری که در مدت مقرر شده از سوی طرفین برای اجرای یک عمل تعهد شده واقع می‌شوند، در محاسبه آن مدت به حساب آورده می‌شوند.
- (۲) با این وجود، اگر آخرین روز مدت مزبور یک تعطیل رسمی یا روز غیر کاری در محل تجاری طرفی باشد که قرار است آن عمل تعهد شده را اجرا کند مدت مزبور تا اولین روز کاری پیرو آن روز تعطیل یا غیرکاری تمدید می‌شود مگر اینکه اوضاع و احوال بر خلاف آن دلالت داشته باشد.
- (۳) منطقه زمانی مرتبط [با قرارداد]، منطقه زمانی محل تجاری طرفی است که زمان مزبور را مقرر می‌کند مگر اینکه اوضاع و احوال بر خلاف آن دلالت داشته باشد.

فصل ۲

تشکیل قرارداد و اختیارات نمایندگان

قسمت ۱: تشکیل قرارداد

ماده ۲-۱-۱

(نحوه تشکیل قرارداد)

قرارداد ممکن است با قبول یک ایجاب یا رفتار طرفین آن چنان که برای نشان دادن توافق کافی باشد، منعقد شود.

ماده ۲-۱-۲

(تعریف ایجاب)

پیشنهاد برای انعقاد قرارداد، در صورتی موجد ایجاب است که به حد کافی قطعی و بیانگر قصد ایجاب دهنده برای التزام، در صورت قبول ایجاب باشد.

ماده ۲-۱-۳

(پس گرفتن ایجاب)

(۱) ایجاب وقتی نافذ می گردد که مخاطب ایجاب آن را وصول کند.

(۲) ایجاب را در صورتی می توان پس گرفت که درخواست پس گرفتن ایجاب، قبل از ایجاب یا هم زمان با آن، از سوی مخاطب ایجاب وصول شود؛ حتی در حالتی که ایجاب، قطعی و غیرقابل رجوع است.

ماده ۴-۱-۲

(رجوع از ایجاب)

- (۱) تا قبل از انعقاد قرارداد، در صورتی می‌توان از ایجاب رجوع کرد که قبل از ارسال قبول از سوی مخاطب ایجاب، رجوع از ایجاب را شخص مزبور وصول کند.
- (۲) اما از ایجاب نمی‌توان رجوع کرد:
- (الف) اگر ایجاب بیانگر این باشد که غیرقابل رجوع است؛ خواه این بیان با تعیین یک زمان ثابت برای قبول باشد، خواه به طریقی دیگر؛ یا
- (ب) اگر برای مخاطب ایجاب معقول و متعارف باشد که بر ایجاب، به عنوان ایجابی غیرقابل رجوع استناد کند و مخاطب ایجاب با اتکا بر ایجاب، اقدام کرده باشد.

ماده ۴-۱-۵

(رد ایجاب)

ایجاب هنگامی خاتمه می‌یابد که رد آن را ایجاب دهنده وصول کند.

ماده ۴-۱-۶

(نحوه قبول)

- (۱) اظهار یا فعلی دیگر از سوی مخاطب ایجاب که بر رضایت به یک ایجاب دلالت داشته باشد، قبول محسوب می‌شود. سکوت یا اقدام نکردن به خودی خود، به قبول منجر نمی‌شود.
- (۲) قبول یک ایجاب هنگامی نافذ می‌شود که [اظهار یا فعل] دال بر رضایت از سوی ایجاب دهنده وصول شود.
- (۳) با این وجود، اگر بر طبق ایجاب یا در نتیجه رویه‌هایی که طرفین بین خود برقرار کرده‌اند، یا بر طبق عرف تجاری، مخاطب ایجاب بتواند با انجام فعلی، رضایت خود را بیان کند، بی‌آنکه این امر به اطلاع ایجاب دهنده رسانده شود، به هنگام انجام دادن آن فعل، قبول نافذ می‌شود.

ماده ۷-۱-۲

(زمان قبولی)

ایجاب باید در مدت زمانی که ایجاب دهنده تعیین کرده است، قبول شود؛ و در صورتی که زمانی تعیین نشده باشد، با توجه به اوضاع و احوال، از جمله سرعت وسایل ارتباطی که از سوی ایجاب دهنده به کار گرفته شده است، باید قبولی در زمانی متعارف انجام شود. ایجاب شفاهی باید بلافاصله قبول شود؛ مگر اینکه اوضاع و احوال بر خلاف آن دلالت کند.

ماده ۸-۱-۲

(قبول در مهلت مشخص)

مهلت قبولی مشخص شده از سوی ایجاب دهنده از زمانی آغاز می‌شود که ایجاب ارسال می‌شود. زمان مندرج در ایجاب، زمان ارسال تلقی می‌شود مگر اینکه اوضاع و احوال بر خلاف آن دلالت داشته باشد.

ماده ۹-۱-۲

(قبول پس از موعد - تأخیر در انتقال)

(۱) اگر ایجاب دهنده بدون تأخیر غیرموجه، به اطلاع مخاطب ایجاب برساند که قبول پس از موعد، به هر حال به عنوان قبول نافذ است یا خطاری با همین تأثیر به مخاطب ایجاب ارسال دارد، قبول مزبور، نفوذ خود را حفظ خواهد کرد.

(۲) اگر طبق نامه یا یک نوشته دیگر که حاوی قبولی پس از موعد است، ثابت شود که این قبولی در شرایطی ارسال شده است که اگر انتقال آن به شکل عادی انجام می‌شد، در زمان مقرر به دست ایجاب دهنده می‌رسید، قبول پس از موعد به عنوان یک قبول صحیح نافذ خواهد بود؛ مگر اینکه ایجاب دهنده، بدون تأخیری غیرموجه، به اطلاع مخاطب ایجاب برساند که ایجاب را منقضی شده تلقی می‌کند.

ماده ۲-۱-۱۰

(پس گرفتن قبول)

پس گرفتن قبول در صورتی نافذ است که قبل از زمانی که قبول نافذ می‌شده است یا هم زمان با آن، به ایجاب دهنده برسد.

ماده ۲-۱-۱۱

(قبولی اصلاح شده)

(۱) پاسخ به یک ایجاب که به ظاهر حاوی قبول اما در واقع حاوی اضافات، محدودیت‌ها یا اصلاحات دیگری است، رد ایجاب محسوب می‌شود و موجد یک ایجاب متقابل است.

(۲) اما پاسخ به یک ایجاب که به ظاهر حاوی قبول ولی در واقع حاوی شروط اضافی یا متفاوتی است که به طور اساسی، مفاد ایجاب را تغییر نمی‌دهند، موجد یک قبول است مگر اینکه ایجاب دهنده، بدون تأخیر غیرموجه، به مغایرت موجود اعتراض کند. اگر ایجاب دهنده اعتراض نکند، شروط قرارداد، همان مفاد ایجاب، همراه با اصلاحات مندرج در قبول، خواهند بود.

ماده ۲-۱-۱۲

(نوشته‌های تأیید کننده قرارداد)

اگر نوشته‌ای که در ظرف زمانی متعارف پس از انعقاد قرارداد فرستاده شده و منظور از آن، تأیید قرارداد بوده، حاوی شروطی اضافی یا متفاوت باشد، آن شروط بخشی از قرارداد می‌شوند مگر آنکه قرارداد را به طور اساسی تغییر دهند یا دریافت کننده بدون تأخیر غیرموجه، به وجود اختلاف و ناهماهنگی اعتراض کند.

ماده ۲-۱-۱۳

(انعقاد قرارداد منوط به توافق)

بر موضوعات مشخص یا توافق به شکلی مشخص (در صورتی که در جریان مذاکرات، یکی از طرفین اصرار کند که تا زمانی که بر سر موضوعاتی مشخص یا به شکلی مشخص

توافق حاصل نشود، قرارداد منعقد نمی‌شود، قبل از رسیدن به توافق در آن موضوعات مشخص یا به آن شکل مشخص، قراردادی منعقد نخواهد شد.

ماده ۱۴-۲

(قرارداد حاوی شروطی است

که به عمد باز و غیر قطعی باقی مانده‌اند)

(۱) اگر طرفین قصد انعقاد قراردادی را داشته باشند، این واقعیت که به عمد توافق بر شرطی را به مذاکرات بعدی موکول کرده یا تعیین آن را به عهده شخصی ثالث گذاشته‌اند، مانع از ایجاد قرارداد نمی‌شود.

(۲) وجود قرارداد، تحت تأثیر این واقعیت قرار نمی‌گیرد که متعاقباً:

(الف) طرفین در مورد شرط مزبور به توافق نمی‌رسند؛ یا
(ب) شخص ثالث مزبور، شرط مذکور را تعیین نمی‌کند؛
به این شرط که طرق جایگزینی برای تعیین شرط مزبور که در اوضاع و احوال [هر مورد]، با عنایت به قصد طرفین، متعارف باشد، وجود داشته باشد.

ماده ۱۵-۲

(مذاکرات همراه با سوء نیت)

(۱) هر طرف برای مذاکره آزاد است و مسؤول ناکامی در دستیابی به توافق نیست.

(۲) با این وجود، طرفی که انجام یا قطع مذاکره را با سوء نیت همراه می‌سازد، مسؤول زیان‌هایی است که موجب شده است بر طرف دیگر وارد شود.

(۳) به ویژه این امر برای یک طرف سوء نیت محسوب می‌شود که با قصد عدم دستیابی به توافق با طرف دیگر، وارد مذاکره شود یا آن را ادامه دهد.

ماده ۱۶-۲

(وظیفه محرمانه نگاه داشتن [اطلاعات])

در جریان مذاکرات، هر طرف وظیفه دارد اطلاعاتی را که طرف دیگر به عنوان اطلاعات محرمانه در اختیارش می‌گذارد افشا نکند یا برای مقاصد شخصی، استفاده نامناسبی از آن‌ها به عمل نیاورد؛ خواه متعاقباً قراردادی بین آن‌ها منعقد شود یا نشود. در صورت مقتضی، یکی از طرق جبران نقض این وظیفه، غرامتی است که میزان آن بر مبنای منافع حاصل شده برای طرف دیگر تعیین می‌شود.

ماده ۱۷-۲

(قیود ادغام)

یک قرارداد کتبی حاوی قیدی مبنی بر اینکه نوشته مورد نظر، به طور کامل دربردارنده شروط مورد توافق طرفین است را نمی‌توان با دلیلی ناشی از اظهارات یا توافقی‌های پیشین، در تعارض قرار داد یا تکمیل کرد. اما چنین اظهارات یا توافقی‌هایی را می‌توان در تفسیر آن نوشته به کار گرفت.

ماده ۱۸-۲

(اصلاحات به شکلی مشخص)

یک قرارداد کتبی حاوی این قید که هر اصلاح یا خاتمه دادن به قرارداد باید به شکلی مشخص صورت گیرد، به طریقی غیر از آن شکل مشخص اصلاح نمی‌شود یا خاتمه نمی‌یابد. با این وجود، بر اساس رفتار یک طرف می‌توان او را از استناد به چنین قیدی محروم ساخت آن هم به میزانی که طرف دیگر به طور معقول و متعارف با اتکا بر چنین رفتاری اقدام کرده باشد.

ماده ۱۹-۲

(انعقاد قرارداد تحت شروط استاندارد)

(۱) در موردی که یک طرف یا هر دو طرف، از شروط استاندارد در انعقاد قرارداد استفاده می‌کنند، قواعد عمومی مربوط به تشکیل قرارداد، تابع مفاد بندهای ۲۰ تا ۲۲ ماده ۱-۲

همین «اصول» خواهند بود.

(۲) شروط استاندارد مقرراتی هستند که پیشاپیش برای استفاده عمومی و مکرر از سوی یک طرف آماده شده‌اند و در عمل بدون مذاکره با طرف دیگر از آن‌ها استفاده می‌شود.

ماده ۲۰-۱-۲

(شروط غیر منتظره)

(۱) هیچ شرط مندرج در شروط استاندارد، اگر دارای خصیصه‌ای باشد که طرف دیگر به طور متعارف امکان ندارد انتظار آن را داشته باشد، نافذ نخواهد بود؛ مگر اینکه طرف دیگر به طور صریح آن را بپذیرد.

(۲) برای تعیین اینکه یک شرط دارای ویژگی مزبور هست یا نه، باید به محتوا، زبان و نحوه ارائه شرط مزبور توجه کرد.

ماده ۲۱-۱-۲

(تعارض بین شروط استاندارد و غیراستاندارد)

در صورت تعارض بین شروط استاندارد و غیراستاندارد، ارجحیت با شرط غیراستاندارد است.

ماده ۲۲-۱-۲

(نبرد فرم‌ها)

در موردی که هر دو طرف از شروط استاندارد بهره می‌گیرند و جز در مورد شروط استاندارد، در بقیه موارد به توافق می‌رسند، قراردادی بر مبنای شروط توافق شده و هر شرط استاندارد که از نظر ماهیت بین طرفین یکسان باشد، منعقد می‌شود؛ مگر اینکه یکی از طرفین، پیشاپیش به وضوح بیان کند یا بعداً و بدون تأخیر غیرموجه به طرف دیگر اطلاع دهد که قصد ندارد به چنین قراردادی ملتزم باشد.

قسمت ۲: اختیارات نمایندگان

ماده ۱-۲-۲

(قلمرو این قسمت)

(۱) مقررات این قسمت بر اختیارات یک شخص («نماینده») از جهت تأثیر آن اختیارات بر روابط حقوقی شخصی دیگر («اصیل») بر طبق یک قرارداد یا در ارتباط با قراردادی با یک طرف ثالث حاکم است چه آن نماینده به نام خودش اقدام کند و یا به نام اصیل.

(۲) مقررات این قسمت فقط بر روابط بین اصیل یا نماینده از یک سو و طرف ثالث از سوی دیگر حاکم است.

(۳) مقررات مزبور بر اختیارات یک نماینده که بر طبق قانون به او داده شده یا اختیارات نماینده‌ای که توسط یک مقام عمومی یا قضایی منصوب شده است حاکم نمی‌باشد.

ماده ۲-۲-۲

(تحقق یافتن اختیارات نماینده و محدوده آن)

(۱) اعطای اختیارات از سوی اصیل به نماینده ممکن است به شکل صریح یا ضمنی محقق شود.

(۲) نماینده اختیار دارد تا تمام اقداماتی را انجام دهد که با در نظر گرفتن اوضاع و احوال، برای نیل به مقاصدی که دادن اختیارات برای دستیابی به آن‌ها انجام شده است، ضروری هستند.

ماده ۳-۲-۲

(نماینده‌گی افشا شده)

(۱) هنگامی که نماینده‌ای در محدوده اختیاراتش عمل می‌کند و طرف ثالث از این امر اطلاع داشته یا بایستی مطلع می‌بوده که نماینده مزبور به عنوان نماینده [یک اصیل] اقدام می‌کرده است، اعمال نماینده به طور مستقیم بر روابط حقوقی بین اصیل و طرف ثالث اثر می‌گذارد و هیچ رابطه حقوقی بین نماینده و

طرف ثالث ایجاد نمی‌شود.

(۲) با این وجود، در موردی که نماینده با رضایت اصیل برعهده می‌گیرد که طرف قرارداد مورد نظر شود اعمال نماینده فقط بر روابط بین نماینده و طرف ثالث تأثیر می‌گذارد.

ماده ۲-۲-۴

(نماینده کی افشا نشده)

(۱) هنگامی که نماینده‌ای در محدوده اختیاراتش اقدام می‌کند و طرف ثالث از این امر مطلع نیست یا نمی‌بایستی مطلع می‌بوده که نماینده مزبور به عنوان نماینده [یک اصیل] اقدام می‌کرده است اقدامات نماینده فقط بر روابط بین نماینده و طرف ثالث تأثیر خواهد گذاشت.

(۲) با این وجود، در موردی که نماینده مزبور به هنگام انعقاد قرارداد با طرف ثالث از جانب یک کسب و کار تجاری، خود را به عنوان مالک آن کسب و کار تجاری معرفی می‌کند، طرف ثالث به محض کشف هویت مالک واقعی آن کسب و کار تجاری می‌تواند در مقابل شخص اخیر نیز همان حقوقی را اعمال کند که در مقابل نماینده دارد.

ماده ۲-۲-۵

(اقدام نماینده بدون داشتن

اختیارات یا فراتر از محدوده اختیارات)

(۱) در موردی که نماینده‌ای بدون داشتن اختیارات یا فراتر از محدوده اختیاراتش اقدام می‌کند، اعمال وی بر روابط حقوقی بین اصیل و طرف ثالث تأثیری نمی‌گذارد.

(۲) با این وجود، در موردی که اصیل سبب آن می‌شود که طرف ثالث به طور معقول و متعارف به این باور برسد که نماینده دارای اختیاراتی برای اقدام از جانب اصیل است و در محدوده آن اختیارات اقدام می‌کند اصیل نمی‌تواند در مقابل طرف ثالث به فقدان اختیارات نماینده استناد کند.

ماده ۶-۲-۲

(مسئولیت نماینده‌ای که بدون

داشتن اختیارات یا فراتر از محدوده اختیاراتش اقدام می‌کند)

(۱) نماینده‌ای که بدون داشتن اختیارات یا فراتر از محدوده اختیاراتش اقدام می‌کند در صورت عدم تنفیذ اقداماتش از سوی اصیل، مسؤول پرداخت خساراتی خواهد بود که طرف ثالث را در همان وضعیتی قرار خواهد داد که گویی نماینده مزبور با داشتن اختیارات و بدون فراتر رفتن از محدوده اختیاراتش اقدام کرده بوده است.

(۲) با این وجود، در صورتی که طرف ثالث از اینکه نماینده فاقد اختیارات بوده یا فراتر از محدوده اختیاراتش اقدام می‌کرده، مطلع بوده یا بایستی مطلع می‌بوده است نماینده مسؤولیتی را برعهده نخواهد داشت.

ماده ۷-۲-۲

(تعارض منافع)

(۱) اگر قراردادی که توسط یک نماینده منعقد شده است وی را در یک تعارض منافع با شخص اصیل درگیر نماید که طرف ثالث از آن تعارض منافع مطلع بوده یا بایستی مطلع می‌بوده است اصیل می‌تواند آن قرارداد را ابطال کند. حق ابطال قرارداد مزبور مشروط به رعایت مفاد ماده‌های ۹-۲-۳ و ۱۱-۲-۳ تا ۱۵-۲-۳ خواهد بود.

(۲) با این وجود، اصیل در موارد زیر نمی‌تواند قرارداد را ابطال کند:

(الف) اگر اصیل به درگیر بودن نماینده در آن تعارض منافع رضایت داده بوده، یا از آن مطلع بوده یا بایستی مطلع می‌بوده است.

(ب) اگر نماینده وجود تعارض منافع را برای اصیل افشا کرده باشد و اصیل در طی مدتی معقول و متعارف به آن اعتراضی نکرده باشد.

ماده ۸-۲-۲

(نماینده کی فرعی)

نماینده دارای اختیارات ضمنی برای تعیین نماینده ای فرعی برای انجام اقداماتی است که به طور معقول و متعارف نمی توان انتظار داشت که خود نماینده آن اقدامات را انجام دهد. قواعد مذکور در این قسمت نسبت به نمایندگی فرعی نیز اعمال می شوند.

ماده ۹-۲-۲

(تنفیذ)

(۱) اقدامی از سوی نماینده که بدون داشتن اختیارات یا فراتر از محدوده اختیارات انجام شده است ممکن است از سوی اصیل تنفیذ شود. با انجام تنفیذ، اقدام مزبور همان آثاری را ایجاد می کند که گویی از ابتدا با داشتن اختیارات لازم انجام شده بوده است.

(۲) طرف ثالث می تواند با ارسال خطاری برای اصیل، مدت زمان معقول و متعارفی را برای تنفیذ مشخص کند. اگر اصیل تنفیذ را در مدت زمان مزبور انجام ندهد دیگر نمی تواند آن را انجام دهد.

(۳) اگر در زمان اقدام نماینده، طرف ثالث نه از فقدان اختیارات مطلع بوده و نه بایستی از آن مطلع می بوده است وی می تواند در هر زمانی قبل از تنفیذ، با ارسال خطاری به اصیل به وی خاطر نشان کند که نمی خواهد به وسیله تنفیذ، اقدام مزبور برای وی الزام آور شود.

ماده ۱۰-۲-۲

(خاتمه یافتن اختیارات)

(۱) خاتمه یافتن اختیارات نسبت به طرف ثالث نافذ نمی باشد مگر اینکه طرف ثالث از آن مطلع بوده یا بایستی مطلع می بوده است.

(۲) با وجود خاتمه یافتن اختیارات نماینده، وی مجاز به انجام اقداماتی که برای جلوگیری از ورود صدمه و زیان به منافع اصیل ضروری هستند باقی می ماند.

فصل ۳

اعتبار

قسمت ۱: مقررات عمومی

ماده ۳-۱-۱

(موضوعات غیر مشمول)

در این فصل به موضوع عدم اهلیت پرداخته نمی‌شود.

ماده ۳-۱-۲

(اعتبار صرف توافق)

یک قرارداد، به صرف توافق طرفین، و بی‌هیچ اقتضای دیگری، منعقد و اصلاح می‌شود یا خاتمه می‌یابد.

ماده ۳-۱-۳

(عدم امکان ابتدایی)

(۱) صرف این واقعیت که در زمان انعقاد قرارداد، اجرای تعهداتی که بر عهده گرفته شده، غیرممکن بوده است، بر اعتبار قرارداد تأثیری نمی‌گذارد.

(۲) صرف این واقعیت که در زمان انعقاد قرارداد، یک طرف حق واگذاری دارایی‌هایی که قرارداد در ارتباط با آنهاست را نداشته، بر اعتبار قرارداد تأثیری نمی‌گذارد.

ماده ۳-۱-۴

(مشخصه امری مقررات)

مقررات راجع به فریب، تهدید، غبن فاحش و عدم مشروعیت که در این فصل گنجانده شده‌اند امری هستند.

قسمت ۲: مبانی ابطال قرارداد

ماده ۱-۲-۳

(تعریف اشتباه)

اشتباه عبارت است از فرضی غیر منطبق با واقع، مرتبط با امور موضوعی یا حکمی که در زمان انعقاد قرارداد موجود بوده‌اند.

ماده ۲-۲-۳

(اشتباه مؤثر)

(۱) هر یک از طرف‌های قرارداد فقط در صورتی می‌تواند قرارداد را به دلیل وقوع اشتباه ابطال کند که به هنگام انعقاد قرارداد، اشتباه چنان با اهمیت بوده است که اگر شخصی متعارف در همان موقعیت طرف اشتباه کننده قرار می‌گرفت، قرارداد را با شروطی اساساً متفاوت منعقد می‌کرد و یا چنانچه وضعیت حقیقی امور شناخته شده بودند، اصلاً آن را منعقد نمی‌کرد؛ و

(الف) طرف دیگر همان اشتباه را مرتکب شده، یا موجب وقوع اشتباه شده یا از اشتباه مطلع بوده یا باید مطلع می‌بوده است؛ و این امر، مغایر با معیارهای تجاری متعارف در معامله منصفانه است که طرف به اشتباه افتاده را در اشتباه رها کرد؛ یا

(ب) در زمان ابطال، طرف دیگر با اتکا به قرارداد، اقدام نکرده است.

(۲) اما در موارد زیر، طرف قرارداد نمی‌تواند آن را ابطال کند:

(الف) اگر طرف مزبور در ارتکاب اشتباه، تقصیر سنگینی را مرتکب شده باشد؛ یا

(ب) اشتباه با موضوعی مرتبط باشد که در مورد آن، مسئولیت ناشی از اشتباه را طرف اشتباه کننده بر عهده گرفته یا با توجه به اوضاع و احوال، باید بر عهده می‌گرفته است.

ماده ۳-۲-۳

(اشتباه در بیان یا انتقال مطلب دیگری)

اشتباهی که در بیان یا انتقال مطلب دیگری رخ می‌دهد، اشتباه فردی در نظر گرفته می‌شود که اعلام را انجام داده است.

ماده ۳-۲-۴

(طرق جبران عدم اجرای تعهد)

در صورتی که اوضاع و احوالی که طرف اشتباه کننده بر آن‌ها تکیه می‌کند، طوری باشد که طریق جبرانی برای عدم اجرای تعهد فراهم شود یا ممکن بود فراهم شود، طرف مزبور نمی‌تواند به دلیل اشتباه، قرارداد را ابطال کند.

ماده ۳-۲-۵

(فریب)

در صورتی که یک طرف بر اثر تدلیس طرف دیگر، به انعقاد قرارداد ترغیب و هدایت شده باشد، می‌تواند قرارداد را ابطال کند. تدلیس شامل بیان یا رفتار یا عدم افشای فریبکارانه اوضاع و احوالی می‌شود که بر طبق معیارهای متعارف تجاری برای معامله منصفانه، طرف دیگر موظف به افشای آن‌ها بوده است.

ماده ۳-۲-۶

(تهدید)

در صورتی که یک طرف با تهدیدهای غیرموجه طرف دیگر، به سوی انعقاد قرارداد کشانده شود، تهدیدهایی که با توجه به اوضاع و احوال، چنان قریب الوقوع و جدی بوده‌اند که جایگزین متعارف دیگری را برای طرف اول باقی نگذاشته‌اند، او می‌تواند قرارداد را ابطال کند. یک تهدید به ویژه در موردی غیرموجه است که فعل یا ترک فعلی که با آن طرف مزبور تهدید شده است، به خودی خود غلط باشد یا استفاده از آن به عنوان وسیله‌ای برای رسیدن به هدف انعقاد قرارداد، نادرست باشد.

ماده ۳-۲-۷

(اختلاف فاحش)

(۱) اگر در زمان انعقاد قرارداد، قرارداد یا شرطی از آن، به طور غیرقابل توجیه، مزیت بیش از حدی به طرف دیگر واگذار کند، طرف اول می‌تواند قرارداد یا شرط منفرد مزبور را ابطال کند. در این مورد باید از جمله به موارد زیر توجه داشت:

(الف) این واقعیت که طرف دیگر از وابستگی، فشار اقتصادی یا نیازهای اضطراری طرف اول، یا از عدم آمادگی، جهل، بی‌تجربگی یا عدم مهارت او در چانه زدن، به طور غیرمنصفانه‌ای بهره برده است؛ و

(ب) ماهیت و مقصود از قرارداد.

(۲) دادگاه می‌تواند بر مبنای درخواست طرفی که حق ابطال دارد، قرارداد یا شرطی از آن را تعدیل کند تا با معیارهای تجاری متعارف در معامله منصفانه منطبق شود.

(۳) دادگاه همچنین می‌تواند بر مبنای درخواست طرفی که اخطار ابطال را دریافت می‌کند، قرارداد یا شرطی از آن را تعدیل کند مشروط بر اینکه طرف مزبور، بلافاصله پس از دریافت اخطار مذکور، و قبل از اینکه طرف دیگر بر مبنای آن اقدام کرده باشد، او را از درخواست خود آگاه کرده باشد. مفاد بند (۲) ماده ۳-۲-۱۰ بسته به مورد اعمال می‌شود.

ماده ۳-۲-۸

(اشخاص ثالث)

(۱) در شرایطی که فریب، تهدید، اختلاف فاحش عوضین یا اشتباه یک طرف، قابل انتساب به شخصی ثالث که طرف دیگر مسؤول اقدامات اوست، باشد یا این شخص ثالث از آن موارد آگاه بوده یا باید آگاه می‌بوده است، قرارداد را به همان طریقی می‌توان ابطال کرد که گویی رفتار یا آگاهی مذکور منتسب به خود طرف دیگر بوده است.

(۲) در شرایطی که فریب، تهدید یا اختلاف فاحش عوضین، قابل انتساب به شخصی ثالث است که برای اقداماتش طرف دیگر مسؤول نیست، در صورتی می‌توان قرارداد را ابطال کرد که طرف

مزبور از فریب، تهدید یا اختلاف فاحش عوضین آگاه بوده یا باید از آن آگاه می‌بوده یا اینکه در زمان ابطال، به طور معقول و متعارف با اتکا بر قرارداد اقدام نکرده است.

ماده ۳-۲-۹

(تنفیذ)

اگر طرفی که حق ابطال قرارداد را دارد، بعد از آنکه دوره زمانی مربوط به دادنِ اخطار ابطال آغاز شده است، قرارداد را به طور صریح یا ضمنی تنفیذ کند، ابطال قرارداد منتفی می‌شود.

ماده ۳-۲-۱۰

(از دست دادن حق ابطال)

(۱) اگر یکی از طرف‌های قرارداد به دلیل اشتباه، حق ابطال قرارداد را داشته باشد اما طرف دیگر اعلام کند که می‌خواهد قرارداد به همان صورتی که طرف مستحق ابطال آن را می‌فهمد، اجرا شود یا خود، آن را به همان صورت اجرا کند، چنین تلقی می‌شود که قرارداد به همان نحوی که طرف اول آن را می‌فهمد، منعقد شده است. طرف دیگر باید بلافاصله بعد از اطلاع از نحوه تلقی قرارداد از سوی طرف مستحق ابطال، و قبل از آنکه طرف مزبور بر مبنای اخطار ابطال، اقدامی کرده باشد، اعلام اجرا بر طبق تلقی طرف اول یا اجرای مورد نظر را عملی سازد.

(۲) پس از اعلام یا اجرای مزبور، حق ابطال از میان می‌رود و هر اخطار ابطال قبل از آن، فاقد اثر قانونی می‌شود.

ماده ۳-۲-۱۱

(اخطار ابطال)

حق یک طرف برای ابطال قرارداد، با دادنِ اخطار به طرف دیگر عملی می‌شود.

ماده ۳-۲-۱۲

(مواعد)

(۱) دادن اخطار ابطال باید با در نظر گرفتن اوضاع و احوال، در مدت زمانی متعارف پس از اینکه طرف ابطال کننده از

واقعیت‌های مرتبط آگاه شده یا نمی‌توانسته است از آن‌ها بی‌اطلاع مانده باشد یا بعد از آنکه قابلیت اقدام آزادانه را به دست می‌آورد، عملی شود.

(۲) در صورتی که یک شرط منفرد از قرارداد را یکی از طرف‌های قرارداد بر مبنای ماده ۷-۲-۳ ابطال کند، موعد مربوط به دادن اخطار ابطال از زمانی آغاز می‌شود که طرف دیگر آن موعد را اعلام می‌کند.

ماده ۱۳-۲-۳

(ابطال جزئی)

در صورتی که منشأ ابطال قرارداد فقط بر برخی از شروط آن مؤثر باشد، اثر ابطال به همان شروط محدود می‌شود؛ مگر اینکه با توجه به اوضاع و احوال، تأیید صحت بقیه قرارداد، غیرمعقول و غیرمتعارف باشد.

ماده ۱۴-۲-۳

(اثر عطف بماسبق شونده ابطال)

ابطال دارای اثر عطف بماسبق شونده است.

ماده ۱۵-۲-۳

(استرداد)

(۱) به محض ابطال قرارداد، هر یک از طرفین می‌تواند استرداد آنچه را که بر طبق قرارداد، یا بر طبق آن قسمت از قرارداد که ابطال شده، عرضه شده است، درخواست کند به شرطی که طرف مورد نظر به طور هم زمان، آنچه را که بر طبق قرارداد، یا بر طبق آن قسمت از قرارداد که ابطال شده، دریافت کرده است، به طرف دیگر مسترد دارد.

(۲) اگر استرداد مثلی، ممکن یا مناسب نباشد، در هر موردی که معقول و متعارف باشد مبلغ مقرر شده برای این منظور باید پرداخت شود.

(۳) در صورتی که بتوان عدم امکان استرداد مثلی را به طرف دیگر نسبت داد، ذینفع اجرای تعهد موظف به پرداخت مبلغ

مقرر شده به جای استرداد مثلی نخواهد بود.

(۴) برای هزینه‌هایی که به طور معقول و متعارف، برای نگهداری یا حفظ اجرای تعهد، مورد نیاز بوده است می‌توان مطالبه غرامت کرد.

ماده ۳-۲-۱۶

(خسارات)

صرف نظر از اینکه قرارداد ابطال شده است یا نه، طرفی که از دلیل ابطال آگاه بوده یا باید از آن آگاه می‌بوده است، مسئول پرداخت خسارات است؛ برای اینکه طرف دیگر را به همان وضعیتی برگرداند که در صورت عدم انعقاد قرارداد هم در آن وضعیت قرار می‌گرفت.

ماده ۳-۲-۱۷

(اعلام‌های یکجانبه)

مقررات این فصل با تعدیل‌های مناسب، در مورد هرگونه اعلام قصد که از سوی یکی از طرف‌های قرارداد نسبت به طرف دیگر انجام شده است، اعمال می‌شود.

قسمت ۳: عدم مشروعیت

ماده ۱-۳-۳

(قراردادهای ناقض قواعد امری)

- (۱) در موردی که یک قرارداد قاعده‌ای امری، خواه با منشأ ملی، بین‌المللی خواه فوق ملی، را نقض می‌کند که بر طبق ماده ۱-۴ این اصول قابل اعمال است، آثار حقوقی آن نقض بر قرارداد، در صورتی که اثری موجود باشد، همان آثاری خواهد بود که به طور صریح توسط آن قاعده امری مقرر شده است.
- (۲) در صورتی که قاعده امری به طور صریح آثار نقض بر قرارداد را مقرر نکند، طرفین این حق را خواهند داشت که طرق جبرانی را بر طبق قرارداد اعمال کنند که در اوضاع و احوال مورد نظر، معقول و متعارف باشد.
- (۳) برای تعیین معقول و متعارف بودن باید به ویژه موارد زیر را در نظر گرفت:
 - (الف) مقصود از قاعده‌ای که نقض شده است؛
 - (ب) مقوله اشخاصی که وجود قاعده مورد نظر برای حمایت از آنهاست؛
 - (ج) هر ضمانت اجرایی که بر طبق قاعده نقض شده ممکن است اعمال شود؛
 - (د) درجه جدی بودن نقض؛
 - (ه) اینکه آیا یکی از طرفین یا هر دو آنها از نقض مطلع بوده‌اند یا بایستی مطلع می‌بوده‌اند؛
 - (و) اینکه آیا اجرای تعهد قراردادی نقض را ایجاب می‌کرده است یا نه؛ و
 - (ز) انتظارات معقول طرفین.

ماده ۲-۳-۳

(استرداد)

- (۱) در موردی که اجرای تعهد بر طبق قرارداد، ناقض یک

قاعده امری بر طبق ماده ۳-۳-۱ شده است، در صورتی که با در نظر گرفتن اوضاع و احوال معقول باشد می‌توان حق استرداد را [به طرفین] داد.

(۲) برای تعیین اینکه چه چیزی معقول و متعارف است، باید با تعدیل‌های مناسب به معیارهایی توجه کرد که در بند (۳) ماده ۳-۳-۱ به آن‌ها ارجاع شده است.

(۳) در صورت دادن حق استرداد، قواعد مقرر شده در ماده ۳-۲-۱۵ با تعدیل‌های مناسب اعمال خواهند شد.

فصل ۴

تفسیر

ماده ۱-۴

(قصد طرفین)

(۱) قرارداد باید مطابق قصد مشترک طرفین تفسیر شود.

(۲) اگر نتوان چنین قصدی را احراز کرد، قرارداد باید بر طبق معنایی تفسیر شود که شخصی متعارف از همان نوع طرفین، در اوضاع و احوالی مشابه، آن معنا را برای قرارداد در نظر می‌گرفت.

ماده ۲-۴

(تفسیر اظهارات و رفتارهای دیگر)

(۱) اظهارات و سایر رفتارهای یک طرف باید بر طبق قصد آن طرف تفسیر شود، مشروط بر اینکه طرف دیگر از آن قصد آگاه بوده یا نمی‌توانسته است از آن ناآگاه بوده باشد.

(۲) اگر بند پیشین قابلیت اعمال نداشته باشد، اظهارات و سایر رفتارهای مزبور باید بر طبق معنایی تفسیر شوند که یک شخص متعارف از همان سنخ طرف دیگر، در اوضاع و احوالی مشابه، برای آن‌ها در نظر می‌گرفت.

ماده ۳-۴

(اوضاع و احوال مرتبط)

در اعمال مواد ۱-۴ و ۲-۴، باید تمامی اوضاع و احوال را در نظر داشت؛ از جمله :

(الف) مذاکرات مقدماتی بین طرفین؛

(ب) رویه‌ای که طرفین بین خود برقرار کرده‌اند؛

- (ج) رفتار طرفین متعاقب انعقاد قرارداد؛
 (د) ماهیت قرارداد و مقصود از آن؛
 (ه) معنایی که به طور معمول در تجارت مورد نظر به عبارات و اصطلاحات داده می‌شود؛
 (و) عرف‌های تجاری.

ماده ۴-۴

(ارجاع به قرارداد یا به یک عبارت در کلیتش)
 شروط و اصطلاحات باید در پرتو کل قرارداد یا عبارتی که در آن ظاهر می‌شوند، تفسیر شوند.

ماده ۴-۵

(اثر حقوقی دادن به تمامی شروط)
 شروط قرارداد باید به نحوی تفسیر شوند که مرجحاً به تمامی شروط قرارداد اثر حقوقی داده شود، نه اینکه برخی از آن‌ها فاقد اثر حقوقی شوند.

ماده ۴-۶

(قاعده تقدم تفسیر به زیان تنظیم کننده قرارداد)
(Contra proferentem rule)
 اگر شروطی از قرارداد که توسط یک طرف ارائه شده‌اند، واضح نباشند، تفسیر آن شروط علیه طرف مزبور مرجح خواهد بود.

ماده ۴-۷

(ناهماهنگی‌های زبانی)
 هنگامی که متن قرارداد به دو یا چند زبان تهیه شده که همه از اعتبار واحد برخوردارند، در صورت بروز ناهماهنگی در بین این زبان‌ها، تفسیر بر اساس متنی مرجح خواهد بود که قرارداد از ابتدا به آن زبان تهیه شده است.

ماده ۸-ع

(فراهم آوردن یک شرط مسکوت مانده)

- (۱) در صورتی که طرفین یک قرارداد درباره شرطی که برای تعیین حقوق و تکالیفشان مهم است توافق نکرده‌اند، شرطی که متناسب با آن اوضاع و احوال است باید فراهم آورده شود.
- (۲) در تعیین یک شرط مناسب، از جمله باید به عوامل زیر توجه داشت:

- (الف) قصد طرفین قرارداد؛
- (ب) ماهیت قرارداد و مقصود از آن؛
- (ج) حسن نیت و معامله منصفانه؛
- (د) معقول و متعارف بودن.

فصل ۵

محتوای قرارداد، حقوق طرف‌های ثالث و شروط قراردادی

قسمت ۱: محتوای قرارداد

ماده ۵-۱-۱

(تعهدات صریح و ضمنی)

تعهدات قراردادی طرفین ممکن است صریح یا ضمنی باشد.

ماده ۵-۱-۲

(تعهدات ضمنی)

تعهدات ضمنی از موارد زیر ناشی می‌شوند:

(الف) ماهیت قرارداد و مقصود از آن؛

(ب) رویه‌هایی که بین طرفین برقرار شده است و

عرف‌های تجاری؛

(ج) حسن نیت و معامله منصفانه؛

(د) معقول و متعارف بودن.

ماده ۵-۱-۳

(همکاری بین طرفین)

در صورتی که برای انجام تعهدات طرف دیگر، انجام همکاری

به طور معقول و متعارف قابل انتظار باشد، هر طرف باید با طرف

دیگر همکاری کند.

ماده ۵-۱-۴

(وظیفه دستیابی به نتیجه‌ای مشخص - وظیفه انجام حداکثر کوشش)
 (۱) به میزانی که تعهد یک طرف مستلزم وظیفه‌ای برای دستیابی به نتیجه‌ای مشخص است، آن طرف ملتزم است که بدان نتیجه دست یابد.

(۲) به میزانی که تعهد یک طرف مستلزم وظیفه‌ای برای انجام حداکثر کوشش در اجرای یک فعالیت است، آن طرف ملتزم است که این تلاش را به نحوی انجام دهد که شخصی متعارف از همان سنخ در همان اوضاع و احوال، آن را انجام می‌داده است.

ماده ۵-۱-۵

(تعیین نوع وظیفه ذی مدخل)

در تعیین اینکه تعهد یک طرف تا چه حد انجام حداکثر کوشش در اجرای یک فعالیت یا وظیفه‌ای برای دستیابی به نتیجه‌ای مشخص را شامل می‌شود، باید از جمله به عوامل زیر توجه داشت:

- (الف) طریق بیان تعهد در قرارداد؛
- (ب) مبلغ قراردادی و سایر شروط قرارداد؛
- (ج) میزان مسؤولیت ناشی از خطری که به طور معمول در دستیابی به نتیجه مورد انتظار ذی مدخل است؛
- (د) قابلیت طرف دیگر بر تأثیرگذاری بر اجرای تعهد مورد نظر.

ماده ۵-۱-۶

(تعیین کیفیت اجرای تعهد)

هنگامی که کیفیت اجرا نه به طور قطع در قرارداد تعیین شده و نه از قرارداد قابل احراز است، هر طرف ملتزم است که کیفیتی از اجرا را که متعارف باشد و در اوضاع و احوال مورد نظر کمتر از حد متوسط نباشد، ارائه دهد.

ماده ۵-۱-۷

(تعیین مبلغ قرارداد)

- (۱) هنگامی که مبلغ به طور قطعی در قرارداد تعیین

نمی‌شود یا مقرراتی برای تعیین مبلغ در قرارداد موجود نیست، چنین تلقی می‌شود که در صورت نبود هیچ‌گونه دلالت مخالفی، طرفین به مبلغی ارجاع داده‌اند که عموماً در زمان انعقاد قرارداد، برای اجرای تعهد مزبور در اوضاع و احوال قابل مقایسه با تجارت مورد نظر، به حساب گذاشته می‌شود یا اگر چنین مبلغی در دسترس نباشد، ارجاع به مبلغی متعارف، منظور نظر بوده است.

(۲) اگر قرار باشد مبلغ مورد نظر از سوی یک طرف تعیین شود و تعیین مزبور به طور آشکار غیرمعقول و غیرمتعارف باشد، بدون توجه به هر شرط قراردادی مخالف، قیمتی معقول و متعارف باید تعیین شود.

(۳) چنانچه قرار باشد شخصی ثالث مبلغ را تعیین کند و آن شخص نتواند این کار را انجام دهد یا این کار را انجام ندهد، مبلغ مزبور باید مبلغی معقول و متعارف باشد.

(۴) در صورتی که قرار باشد مبلغ با ارجاع به عواملی احراز شود که وجود ندارند یا دیگر وجود ندارند یا دیگر قابل دسترسی نیستند، نزدیک‌ترین عامل معادل با عوامل مزبور باید به عنوان جانشین در نظر گرفته شود.

ماده ۸-۱-۵

(قرارداد برای یک مدت نامعین)

قرارداد برای یک مدت نامعین را هر یک از طرفین می‌تواند با دادن یک اخطار پیشاپیش در مدتی متعارف خاتمه دهد.

ماده ۹-۱-۵

(ابراء به وسیله توافق)

(۱) ذینفع تعهد می‌تواند با توافق با متعهد، وی را از حق خودش ابراء کند.

(۲) ایجابی برای ابراء بلا عوض از یک دین در صورتی قبول شده محسوب می‌شود که متعهد، پس از مطلع شدن از آن ایجاب، بدون تاخیر آن را رد نکند.

قسمت ۲: حقوق طرف‌های ثالث

ماده ۵-۲-۱

(قراردادهای به نفع طرف‌های ثالث)

(۱) طرفین («وعده دهنده» و «طرف وعده») می‌توانند با توافق صریح یا ضمنی، حق را به یک طرف ثالث («ذینفع») اعطا کنند.

(۲) موجودیت و مفاد حق ذینفع در مقابل وعده دهنده با توافق طرفین تعیین می‌شود و تابع هر شرط یا محدودیت دیگری بر طبق آن توافق است.

ماده ۵-۲-۲

(طرف ثالث قابل تعیین)

ذینفع وعده باید با قطعیتی مناسب در قرارداد قابل تعیین باشد ولی نیازی به این نیست که در زمان انعقاد قرارداد، وی موجود باشد.

ماده ۵-۲-۳

(قیود رفع یا محدود ساختن مسؤولیت)

اعطای حقوق به ذینفع شامل حق استناد به قیدی در قرارداد است که مسؤولیت ذینفع را رفع یا محدود می‌کند.

ماده ۵-۲-۴

(ایرادها)

وعده دهنده می‌تواند در مقابل ذینفع همه ایرادهایی را طرح کند که می‌توانسته در مقابل طرف وعده طرح نماید.

ماده ۵-۲-۵

(لغو حق)

طرفین می‌توانند حقوقی را که بر طبق قرارداد به ذینفع داده

شده است تغییر دهند یا لغو کنند. این کار را تا زمانی می‌توان انجام داد که ذینفع آن حقوق را قبول نکرده یا به طور معقول و متعارف با اتکا بر آن حقوق اقدام نکرده است.

ماده ۵-۲-۶

(اعراض)

ذینفع می‌تواند از حقی که به وی اعطا شده است اعراض کند.

قسمت ۳: شروط

ماده ۱-۳-۵

(انواع شروط)

یک قرارداد یا تعهد قراردادی را می‌توان مشروط به وقوع یک واقعه‌ی آتی غیر قطعی کرد، با این نتیجه که قرارداد یا تعهد قراردادی فقط در صورتی نافذ می‌شود که واقعه‌ی مزبور محقق شود (شرط تعلیقی) یا اینکه قرارداد یا تعهد قراردادی فقط در صورتی منحل می‌شود که واقعه‌ی مورد نظر تحقق یابد (شرط فاسخ).

ماده ۲-۳-۵

(آثار شروط)

در صورتی که طرفین بر خلاف آن توافق نکنند:
(الف) قرارداد یا تعهد قراردادی مرتبط با شرط هنگامی نافذ می‌شود که شرط تعلیقی محقق شود؛
(ب) قرارداد یا تعهد قراردادی مرتبط با شرط هنگامی منحل می‌شود که شرط فاسخ محقق شود.

ماده ۳-۳-۵

(مداخله در شروط)

(۱) در صورتی که یکی از طرفین، بر خلاف تعهد حسن نیت و معامله‌ی منصفانه یا تعهد همکاری با طرف دیگر، مانع تحقق یک شرط شود، وی نمی‌تواند به عدم تحقق شرط استناد کند.
(۲) در صورتی که یکی از طرفین، بر خلاف تعهد حسن نیت و معامله‌ی منصفانه یا تعهد همکاری با طرف دیگر، باعث تحقق شرط شود، وی نمی‌تواند به تحقق شرط استناد کند.

ماده ۵-۳-۴

(وظیفه حفظ و مراقبت از حقوق)

تا وقتی که شرطی محقق نشده است، یکی از طرفین نمی‌تواند بر خلاف وظیفه اقدام با حسن نیت و معامله منصفانه، به نحوی عمل کند که در صورت تحقق آن شرط به حقوق طرف دیگر صدمه‌ای وارد شود.

ماده ۵-۳-۵

(استرداد در صورت تحقق یک شرط فاسخ)

(۱) در صورت تحقق یک شرط فاسخ، قواعد مربوط به استرداد که در مواد ۶-۳-۷ و ۷-۳-۷ مقرر شده‌اند با تطبیق‌های مناسب اعمال می‌شوند.

(۲) در صورتی که طرفین توافق کرده باشند که شرط فاسخ باید عطف به‌ماسبق شود، قواعد راجع به استرداد که در ماده ۱۵-۲-۳ مقرر شده‌اند با تطبیق‌های مناسب اعمال می‌شوند.

فصل ۶

اجرای تعهدات

قسمت ۱: اجرای تعهدات به طور کلی

ماده ۶-۱-۱

(زمان اجرای تعهد)

هر طرف باید تعهداتش را به نحو زیر اجرا کند:

(الف) اگر در قرارداد، به طور قطعی زمانی تعیین شده، یا زمان از قرارداد قابل احراز است، تعهدات باید در آن زمان اجرا شوند؛

(ب) اگر مدت زمانی به طور قطع در قرارداد تعیین شده یا از قرارداد قابل احراز است، در هر زمانی در طی آن مدت زمان، مگر اینکه اوضاع و احوال دلالت بر این داشته باشد که قرار است طرف دیگر زمانی را انتخاب کند؛

(ج) در هر مورد دیگری، در طی زمانی پس از انعقاد قرارداد.

ماده ۶-۱-۲

(اجرای تعهد در زمانی واحد یا به دفعات)

در موارد مشمول بندهای (ب) و (ج) ماده ۶-۱-۱، هر طرف باید تعهداتش را در زمانی واحد اجرا کند به این شرط که اجرای تعهداتش در آن زمان واحد ممکن باشد و اوضاع و احوال نیز بر خلاف آن دلالت نکند.

ماده ۳-۱-۶

(اجرای جزئی تعهدات)

- (۱) ذینفع تعهد می‌تواند هنگامی که زمان انجام تعهد فرا رسید، پیشنهاد اجرای جزئی تعهد را رد کند، چه این پیشنهاد با تضمین انجام باقیمانده تعهد همراه باشد، چه نباشد؛ مگر اینکه ذینفع تعهد هیچ نفع مشروعی در رد پیشنهاد مزبور نداشته باشد.
- (۲) هزینه‌های اضافی که ذینفع تعهد به سبب اجرای جزئی متحمل شده است، قطع نظر از هر روش جبران دیگر، بر عهده متعهد خواهد بود.

ماده ۴-۱-۶

(ترتیب اجرای تعهدات)

- (۱) به میزانی که اجرای هم زمان تعهدات طرفین ممکن باشد، آن‌ها ملتزم به چنین اجرایی هستند مگر اینکه اوضاع و احوال، برخلاف آن دلالت کند.
- (۲) به میزانی که اجرای تعهد از سوی فقط یکی از طرفین، نیازمند مدت زمانی باشد، آن طرف ملتزم است که ابتدا تعهداتش را انجام دهد مگر اینکه اوضاع و احوال، برخلاف آن دلالت کند.

ماده ۵-۱-۶

(اجرای پیش از موعد تعهدات)

- (۱) ذینفع تعهد می‌تواند اجرای پیش از موعد تعهدات را رد کند؛ مگر اینکه هیچ نفع مشروعی در انجام این کار نداشته باشد.
- (۲) قبول اجرای پیش از موعد از سوی یک طرف، بر زمان اجرای تعهدات خود او مؤثر نیست، مشروط بر اینکه زمان مزبور بدون توجه به اجرای تعهدات طرف دیگر تعیین شده باشد.
- (۳) هزینه‌های اضافی را که به سبب اجرای مقدم بر ذینفع تحمیل شده است، باید قطع نظر از سایر طرق جبران [هزینه‌های موجود، متعهد بر عهده گیرد.

ماده ۶-۱-۶

(محل اجرای تعهد)

- (۱) در صورتی که محل اجرای تعهد به طور قطعی در قرارداد تعیین نشده باشد یا از قرارداد قابل احراز نباشد، هر طرف باید تعهداتش را به نحو زیر اجرا کند:
- (الف) تعهد پولی باید در محل تجاری ذینفع تعهد انجام شود؛
- (ب) هر تعهد دیگری باید در محل تجاری متعهد انجام شود.
- (۲) هر طرف باید هرگونه افزایش هزینه را که برای اجرای تعهداتش، تبعی و به سبب تغییر محل تجاری او، متعاقب بر انعقاد قرارداد حاصل شده است، متحمل شود.

ماده ۶-۱-۷

(پرداخت با چک یا سند دیگر)

- (۱) پرداخت می‌تواند به هر شکل مورد استفاده در روال معمول تجاری در محل پرداخت انجام شود.
- (۲) با این وجود، فرض بر این است که ذینفع یک تعهد که یا مطابق با بند (۱) فوق یا به طور اختیاری، چک، هر حواله دیگر یا تعهدی برای پرداخت را می‌پذیرد، این کار را فقط به این شرط انجام می‌دهد که مبلغ چک، حواله یا تعهد مزبور تأدیه خواهد شد.

ماده ۶-۱-۸

(پرداخت از طریق انتقال وجوه)

- (۱) پرداخت را می‌توان از طریق انتقال وجوه به هر یک از مؤسسه‌های مالی که ذینفع، داشتن حسابی در آن‌ها را به اطلاع رسانده است انجام داد؛ مگر اینکه ذینفع تعهد، حسابی ویژه را معین کرده باشد.
- (۲) در مورد پرداخت از طریق انتقال وجوه، تعهد متعهد هنگامی ایفا می‌شود که انتقال وجوه به مؤسسه مالی ذینفع انجام شده باشد.

ماده ۹-۱-۶

(پول پرداخت)

- (۱) اگر یک تعهد پولی، به پولی غیر از واحد پول رایج در محل پرداخت بیان شده باشد متعهد می‌تواند پرداخت مبلغ آن را به واحد پول رایج در محل پرداخت انجام دهد؛ مگر در موارد زیر:
- (الف) آن واحد پولی، آزادانه قابل تسعیر نباشد؛ یا
- (ب) طرفین توافق کرده باشند پرداخت فقط به واحد پولی انجام شود که تعهد پولی به آن واحد بیان شده است.
- (۲) اگر برای متعهد امکان‌پذیر نباشد که پرداخت را به واحد پولی که تعهد پولی به آن بیان شده است انجام دهد، ذینفع می‌تواند پرداخت به واحد پول محل پرداخت را درخواست کند، حتی در موردی که در جزء (ب) بند (۱) فوق به آن اشاره شده است.
- (۳) پرداخت به واحد پول محل پرداخت باید مطابق با نرخ تبدیل عملی معمول در زمان فرارسیدن موعد پرداخت صورت پذیرد.
- (۴) اما اگر متعهد در زمانی که موعد پرداخت فرا رسیده است، [مبلغ تعهد را]، نپردازد، ذینفع تعهد می‌تواند پرداخت بر طبق نرخ تبدیل عملی معمول در زمانی که موعد پرداخت فرا رسیده یا در زمان پرداخت واقعی را درخواست کند.

ماده ۹-۱-۱۰

(پول تصریح نشده)

- هنگامی که تعهد پولی، به پول مشخصی تصریح نشده است، پرداخت باید به پول محلی که قرار است پرداخت در آن انجام شود، صورت پذیرد.

ماده ۹-۱-۱۱

(هزینه‌های اجرای تعهد)

- هر طرف باید هزینه‌های اجرای تعهداتش را متقبل شود.

ماده ۱۲-۱-۶

(انتساب پرداخت ها)

(۱) متعهدی که چند تعهد پولی را در مقابل یک ذینفع تعهد بر عهده دارد، می‌تواند در زمان پرداخت دین مشخص کند که کدام دین را می‌پردازد. با این وجود، پرداخت انجام شده ابتدا برای پرداخت هزینه‌ها، سپس برای پرداخت بهره دین و در انتها برای پرداخت اصل دین مصروف می‌شود.

(۲) در صورتی که متعهد مشخص نکند کدام دین را پرداخته است، در طی مدت زمانی متعارف پس از پرداخت، ذینفع تعهد می‌تواند به متعهد اعلام کند که پرداخت را برای کدام دین در نظر می‌گیرد به این شرط که موعد تعهد مزبور رسیده باشد و مورد اختلاف نباشد.

(۳) در فقدان انتساب دادن پرداخت که در بندهای (۱) و (۲) فوق ذکر شده است، پرداخت به تعهدی انتساب داده می‌شود که یکی از چهار معیار زیر در مورد آن صادق باشد و در این انتساب دادن، ترتیب زیر رعایت می‌شود:

(الف) تعهدی که موعد آن رسیده، یا اولین تعهدی است که موعدش می‌رسد؛

(ب) تعهدی که ذینفع تعهد، کمترین وثیقه را برای آن دارد؛

(ج) تعهدی که بیشترین مسؤولیت را برای متعهد دارد؛

(د) تعهدی که ابتدا ایجاد شده است.

اگر هیچ یک از چهار معیار فوق مصداق نداشته باشد، پرداخت به کلیه تعهدات به نسبت مبلغ هر یک از آن‌ها انتساب داده می‌شود.

ماده ۱۳-۱-۶

(انتساب [اجرای] تعهدات غیر پولی)

ماده ۱۲-۱-۶ با تعدیل‌های مناسب، در مورد انتساب اجرای

تعهدات غیر پولی نیز اعمال می‌شود.

ماده ۱۴-۱-۶

(درخواست مجوز عمومی)

هنگامی که قانون یک کشور، مجوزی عمومی را که بر اعتبار قرارداد یا اجرای تعهدات آن مؤثر است، مقتضی می‌سازد و قانون مزبور و اوضاع و احوال موجود، دلالت مخالفی ندارند:

(الف) اگر محل تجاری فقط یکی از طرف‌ها در آن کشور باشد، آن طرف باید تدابیر لازم برای اخذ آن مجوز را اتخاذ کند؛

(ب) در هر مورد دیگر، طرفی که اجرای تعهد از سوی او نیازمند مجوز است، باید تدابیر لازم را اتخاذ کند.

ماده ۱۵-۱-۶

(روال درخواست مجوز)

(۱) طرفی که مکلف است تدابیر ضروری برای اخذ مجوز را اتخاذ کند، باید این کار را بدون تأخیر غیرموجه انجام دهد و همه هزینه‌های به بار آمده را متحمل شود.

(۲) در موارد مقتضی، طرف مزبور باید بدون تأخیر غیرموجه، طرف دیگر را از اعطا یا رد اعطای مجوز مذکور مطلع سازد.

ماده ۱۶-۱-۶

(عدم اعطا یا عدم رد اعطای مجوز)

(۱) اگر با وجود این واقعیت که طرف مسؤول، همه تدابیر مقتضی را اتخاذ کرده است، در مدت زمان توافق شده، یا - اگر بر مدت زمانی توافق نشده باشد - در طی زمانی متعارف از انعقاد قرارداد، مجوز اعطا یا رد نشود، هر یک از طرفین می‌تواند به قرارداد خاتمه دهد.

(۲) هنگامی که مجوز فقط بر برخی شروط تأثیر می‌گذارد، بند (۱) فوق در صورتی اعمال نمی‌شود که با توجه به اوضاع و احوال، متعارف و معقول باشد که حتی در صورت رد اعطای مجوز، بقیه قرارداد معتبر تلقی شود.

ماده ۱۷-۱-۶

(رد اعطای مجوز)

- (۱) با رد اعطای مجوزی که بر اعتبار قرارداد مؤثر است، قرارداد باطل می‌شود. اگر رد اعطای مجوز، تنها بر اعتبار برخی شروط مؤثر باشد، در صورتی که با توجه به اوضاع و احوال، متعارف و معقول باشد که اعتبار بقیه قرارداد حفظ شود، فقط شروط مذکور باطل خواهند بود.
- (۲) هنگامی که با رد اعطای مجوز، اجرای تعهدات قرارداد به طور کلی یا جزئی غیرممکن می‌شود، قواعد مربوط به عدم اجرای تعهدات اعمال می‌شوند.

قسمت ۲: عسر و حرج

ماده ۱-۲-۶

(قراردادی که رعایت آن الزامی است)

هنگامی که اجرای تعهدات قرارداد برای یکی از طرفین مسؤولیت بیشتری ایجاد می‌کند، آن طرف به هر حال، مشروط به مقررات آتی درباره عسر و حرج، ملزم به اجرای تعهداتش است.

ماده ۲-۲-۶

(تعریف عسر و حرج)

هنگامی عسر و حرج پیش می‌آید که بروز حوادثی، تعادل قرارداد را به طور اساسی بر هم می‌زند یا هزینه اجرای تعهد در مورد یک طرف افزایش می‌یابد یا ارزش دریافتی از اجرای تعهد برای یک طرف کاهش می‌یابد؛ و

(الف) بروز حوادث یا مطلع شدن طرف زیان‌دیده از وقوع آن‌ها، پس از انعقاد قرارداد صورت می‌گیرد؛

(ب) در زمان انعقاد قرارداد، به طور متعارف طرف زیان‌دیده نمی‌توانسته است این وقایع را مدّ نظر قرار دهد؛

(ج) وقایع مزبور، خارج از کنترل طرف زیان‌دیده است؛ و

(د) طرف زیان‌دیده، مسؤولیت احتمال خطر ناشی از وقایع را بر عهده نگرفته است.

ماده ۳-۲-۶

(آثار عسر و حرج)

- (۱) در مورد عسر و حرج، طرف زیان‌دیده حق دارد درخواست مذاکره مجدد کند. این درخواست باید بدون تأخیر غیرموجه انجام شود و بیانگر دلایلی باشد که درخواست بر آن دلایل مبتنی است.
- (۲) درخواست مذاکره مجدد، به خودی خود، حق خودداری از اجرای تعهدات را به طرف زیان‌دیده نمی‌دهد.

- (۳) در صورت عدم دستیابی به توافق در مدتی متعارف، هر یک از طرفین می‌تواند به دادگاه متوسل شود.
- (۴) اگر دادگاه عسر و حرج را تأیید کند، در صورت متعارف و معقول بودن،
- (الف) در تاریخی [مشخص] و بر مبنای شروطی که تعیین می‌شود، به قرارداد خاتمه می‌دهد؛ یا
- (ب) با توجه به برقراری مجدد تعادل و موازنه در قرارداد، قرارداد را تعدیل می‌کند.

فصل ۷

عدم اجرای تعهدات

قسمت ۱: عدم اجرای تعهد به طور کلی

ماده ۷-۱-۱

(عدم اجرای تعریف شده)

عدم اجرای تعهد عبارت است از کوتاهی یک طرف در اجرای هر یک از تعهدات قراردادی اش که شامل اجرای معیوب و ناقص یا همراه با تأخیر نیز می‌شود.

ماده ۷-۱-۲

(مداخله طرف دیگر)

یک طرف قرارداد نمی‌تواند تا آن میزان که عدم اجرای تعهدات قرارداد از سوی طرف دیگر به دلیل فعل یا ترک فعل خود اوست یا به موجب واقعه دیگری است که مسئولیت آن بر عهده خود او می‌باشد، بر عدم اجرای تعهد از سوی طرف دیگر تکیه کند.

ماده ۷-۱-۳

(خودداری از اجرای تعهد [حق حبس])

(۱) در موردی که قرار است طرفین قرارداد تعهداتشان را به طور هم زمان انجام دهند، هر یک از طرفین می‌تواند تا زمانی که طرف دیگر تعهدش را اجرا نمی‌کند، از اجرای تعهدش خودداری کند.

(۲) در جایی که قرار است اجرای تعهدات طرف‌های قرارداد به طور متوالی باشد، طرفی که قرار است تعهدش را دیرتر انجام دهد می‌تواند تا زمانی که طرف اول تعهدش را انجام

نداده است، از اجرای تعهدش خودداری کند.

ماده ۷-۱-۴

- (جبران [عدم اجرای تعهد] از سوی طرف مسؤول عدم اجرا)
- (۱) طرف مسؤول عدم اجرا می‌تواند به هزینه خود، هرگونه عدم اجرایی را جبران کند به شرط اینکه:
- (الف) بدون تأخیر غیرموجه، خطاری مبنی بر نحوه پیشنهادی جبران عدم اجرا و زمان بندی آن را به طرف دیگر بدهد؛
- (ب) اقدام جبرانی مزبور در اوضاع و احوال مورد نظر مناسب باشد؛
- (ج) طرف زیان‌دیده نفع مشروعی در رد اقدام جبرانی مزبور نداشته باشد؛
- (د) اقدام جبرانی بلافاصله انجام شود.
- (۲) حق جبران عدم اجرای تعهد با اخطارخاتمه دادن به قرارداد از میان نمی‌رود.
- (۳) بر مبنای اخطار مؤثر برای جبران عدم اجرا، حقوق طرف زیان‌دیده که ناهماهنگ با اجرای تعهد از سوی طرف مسؤول عدم اجراست، تا انقضای زمان جبران عدم اجرا، معلق می‌شود.
- (۴) طرف زیان‌دیده می‌تواند تا زمان جبران عدم اجرا، از انجام تعهداتش خودداری کند.
- (۵) با وجود جبران عدم اجرا، طرف زیان‌دیده حق خود را برای مطالبه خسارات ناشی از تأخیر و نیز خسارات صدمات ناشی از جبران عدم اجرا یا صدماتی که جبران عدم اجرا را برطرف نکرده است، حفظ می‌کند.

ماده ۷-۱-۵

(مدت زمان اضافی برای اجرای تعهد)

- (۱) در مورد عدم اجرای تعهد، طرف زیان‌دیده می‌تواند با اخطار به طرف دیگر، مدت زمانی اضافی برای اجرای تعهد در اختیار او قرار دهد.
- (۲) در طی این مدت زمان اضافی، طرف زیان‌دیده می‌تواند از انجام تعهدات متقابل خود خودداری کند، همچنین

می‌تواند ادعای مطالبه خسارات کند اما نمی‌تواند به طریق جبران دیگری متوسل شود. اگر طرف زیان‌دیده خطاری از طرف دیگر دریافت کند مبنی بر اینکه طرف مزبور در طی مدت زمان مذکور از انجام تعهدش خودداری خواهد کرد، یا اگر در انقضای آن مدت، اجرای قانونی تعهد عملی نشده باشد، طرف زیان‌دیده می‌تواند به هر یک از طرق جبران که ممکن است بر طبق مفاد این فصل در دسترس باشد، متوسل شود.

(۳) هنگامی که در مورد تأخیر غیراساسی در اجرای تعهد، طرف زیان‌دیده خطاری داده که به موجب آن، مدت زمانی اضافی و متعارف از نظر طول مدت مجاز شده باشد، در انتهای آن مدت، طرف زیان‌دیده می‌تواند به قرارداد خاتمه دهد. اگر طول مدت زمان اضافی مجاز شده، متعارف نباشد، برای مدتی متعارف باید تمدید شود. طرف زیان‌دیده می‌تواند در اخطارش مقرر کند که اگر طرف دیگر در انجام تعهداتش در مدت زمان مقرر شده در اخطار کوتاهی کند، قرارداد به خودی خود منفسخ خواهد شد.

(۴) بند (۳) فوق در موردی که تعهد اجرا نشده، فقط جزء کوچکی از تعهدات قراردادی طرف مسؤول عدم اجرا را تشکیل می‌دهد، اعمال نمی‌شود.

ماده ۶-۱-۷

(قیود معافیت)

قیدی که به موجب آن، مسؤولیت ناشی از عدم اجرای تعهد یک طرف قرارداد محدود یا منتفی می‌شود یا به یک طرف اجازه داده می‌شود اجرای تعهد را به طور اساسی متفاوت با آن چیزی کند که طرف دیگر به طور متعارف انتظار داشته، در صورتی غیرقابل استناد است که انجام آن، با در نظر گرفتن مقصود از قرارداد، کاملاً غیرمنصفانه باشد.

ماده ۷-۱-۷

(قوه قهریه)

(۱) عدم اجرای تعهد از سوی یک طرف قرارداد، در صورتی معذور است که طرف مزبور ثابت کند عدم اجرای تعهد به

دلیل وجود مانعی فراتر از کنترل وی بوده و در زمان انعقاد قرارداد، به طور متعارف انتظار نمی‌رفته است که مانع مزبور به حساب آورده شود، یا از آن یا از نتایج آن اجتناب شود، یا بر آن مانع یا نتایج آن غلبه شود.

(۲) در صورتی که مانع فقط موقتی باشد، عذر [قوه قهریه]، با در نظر گرفتن اثر مانع مزبور بر اجرای تعهدات قراردادی، برای مدت زمانی متعارف قابل قبول خواهد بود.

(۳) طرفی که در اجرای تعهداتش کوتاهی می‌کند، باید خطاری مبنی بر وجود مانع و اثر آن بر توانایی وی برای اجرای تعهداتش، به طرف دیگر بدهد. اگر در مدت زمانی متعارف، پس از اینکه طرف مسؤول عدم اجرا از وجود مانع آگاه شده یا بایستی از آن آگاه می‌شده است، طرف دیگر اخطار مذکور را وصول نکند، وی مسؤول خسارات ناشی از عدم وصول است.

(۴) مفاد این ماده به هیچ وجه یک طرف قرارداد را از اجرای حق خود برای خاتمه دادن به قرارداد یا خودداری از اجرا یا درخواست بهره در قبال پولی که موعد پرداختش رسیده است، منع نمی‌کند.

قسمت ۲: حق الزام اجرای تعهد

ماده ۷-۲-۱

(اجرای تعهد پولی)

در صورتی که طرف متعهد به پرداخت پول، [در اجرای تعهد خود] کوتاهی کند، طرف دیگر می‌تواند الزام به پرداخت را مطالبه کند.

ماده ۷-۲-۲

(اجرای تعهدات غیر پولی)

در صورتی که طرف متعهد به تعهدی غیر از پرداخت پول، در اجرای تعهدش کوتاهی کند، طرف دیگر می‌تواند اجرای تعهد را مطالبه کند؛ مگر اینکه:

- (الف) اجرای تعهد از نظر حقوقی یا عملی غیرممکن باشد؛
- (ب) اجرای تعهد، یا - در موارد مرتبط - الزام به اجرای تعهد، به طور غیرمتعارف سنگین یا پرهزینه باشد؛
- (ج) طرف مستحق اجرای تعهد بتواند به طور متعارف، اجرای تعهد را از منشأ دیگری تحصیل کند؛
- (د) اجرای تعهد از یک مشخصه منحصرأ شخصی برخوردار باشد؛ یا
- (ه) طرف مستحق اجرای تعهد، در مدت زمانی متعارف پس از اینکه از عدم اجرا آگاه شده، یا بایستی از آن آگاه می‌شده است، اجرای تعهد را مطالبه نکرده باشد.

ماده ۷-۲-۳

(برطرف کردن عیب و نقص)

و جایگزین کردن برای اجرای معیوب و ناقص)

حق مربوط به اجرای تعهد در موارد مناسب، شامل حق درخواست جبران عیب و نقص، جایگزین کردن، یا جبران دیگری برای اجرای معیوب و ناقص تعهد می‌شود. مفاد ماده‌های ۷-۲-۱ و

۷-۲-۲ منطبق با مورد اعمال می‌شوند.

ماده ۷-۲-۴

(جریمه قضایی)

- (۱) هنگامی که دادگاه خطاب به یک طرف، قرار اجرای تعهد را صادر کند، می‌تواند مقرر کند که طرف مزبور در صورت عدم رعایت مفاد قرار، جریمه بپردازد.
- (۲) جریمه باید به طرف زیان‌دیده پرداخته شود مگر اینکه در مقررات امری قانون مقرر رسیدگی، به نحو دیگری مقرر شده باشد. پرداخت جریمه به طرف زیان‌دیده، مانع از مطالبه خسارات نمی‌شود.

ماده ۷-۲-۵

(تغییر طریق جبران)

- (۱) طرف زیان‌دیده‌ای که اجرای یک تعهد غیرپولی را درخواست کرده و آن را در مدت زمانی معین یا به طریق دیگری در مدت زمانی متعارف به دست نیاورده است، می‌تواند به هر طریق جبرانی دیگر استناد کند.
- (۲) در صورتی که تصمیم دادگاه را برای اجرای یک تعهد غیرپولی نتوان اجرا کرد، طرف زیان‌دیده می‌تواند به هر طریق جبرانی دیگر استناد کند.

قسمت ۳: خاتمه یافتن

ماده ۱-۳-۷

(حق خاتمه دادن به قرارداد)

(۱) هر طرف می‌تواند به قرارداد خاتمه دهد اگر کوتاهی طرف دیگر در اجرای یک تعهد، بر طبق قرارداد، معادل با عدم اجرای اساسی تعهد باشد.

(۲) در تعیین اینکه آیا کوتاهی در اجرای تعهد، معادل با عدم اجرای اساسی است یا خیر، به ویژه باید به امور زیر توجه داشت:

(الف) اینکه عدم اجرای تعهد، طرف زیان‌دیده را به طور اساسی از آنچه بر طبق قرارداد مستحق بوده انتظارش را داشته باشد، محروم می‌کند یا خیر؛ مگر اینکه طرف دیگر نتیجه مزبور را پیش‌بینی نکرده یا به طور متعارف نمی‌توانسته است آن را پیش‌بینی کرده باشد؛

(ب) اینکه رعایت دقیق تعهدی که اجرا نشده، رکن قرارداد بوده است یا خیر؛

(ج) اینکه عدم اجرای تعهد، عمدی بوده یا از روی بی‌احتیاطی؛

(د) اینکه عدم اجرای تعهد به طرف زیان‌دیده حق می‌دهد به این اعتقاد برسد که نمی‌تواند بر اجرای آتی تعهدات از سوی طرف دیگر اتکا کند یا خیر؛

(ه) اینکه اگر به قرارداد خاتمه داده شود، طرف مسؤول عدم اجرا در نتیجه آماده کردن مقدمات یا اجرای تعهد، متحمل زیان نامتناسبی خواهد شد یا خیر.

(۳) در صورت تأخیر هم طرف زیان‌دیده می‌تواند در صورتی که طرف دیگر قبل از انقضای زمان مجاز شده از سوی طرف زیان‌دیده در ماده ۵-۱-۷، در اجرای تعهد کوتاهی کند، به قرارداد خاتمه دهد.

ماده ۲-۳-۷

(اخطار خاتمه دادن به قرارداد)

- (۱) حق یک طرف برای خاتمه دادن به قرارداد، با دادن اخطار به طرف دیگر اعمال می‌شود.
- (۲) اگر ارائه اجرای تعهد پس از موعد باشد یا به طریق دیگری، اجرا منطبق با قرارداد نباشد، طرف زیان‌دیده حق خود را برای خاتمه دادن به قرارداد از دست خواهد داد مگر اینکه در مدت زمانی متعارف، پس از اینکه از ارائه اجرای تعهد یا اجرای تعهد غیر منطبق با قرارداد آگاه شده یا بایستی آگاه می‌شده است، به طرف دیگر اخطار داده باشد.

ماده ۳-۳-۷

(عدم اجرای پیش‌بینی شده)

- در صورتی که پیش از تاریخ اجرای تعهد از سوی یکی از طرفین، آشکار باشد که عدم اجرای اساسی تعهد از سوی آن طرف محقق خواهد شد، طرف دیگر می‌تواند به قرارداد خاتمه دهد.

ماده ۴-۳-۷

(تضمین مناسب اجرای مقرر شده)

- طرفی که به طور معقول و متعارف، اعتقاد دارد که عدم اجرای اساسی تعهد از سوی طرف دیگر محقق خواهد شد، می‌تواند خواستار تضمین مناسب برای اجرای مقرر شده باشد و در عین حال از اجرای تعهداتش خودداری کند؛ و در صورتی که تضمین مزبور در مدت زمانی متعارف فراهم آورده نشود، به قرارداد خاتمه دهد.

ماده ۵-۳-۷

(آثار کلی خاتمه دادن به قرارداد)

- (۱) خاتمه دادن به قرارداد، طرفین را از تعهداتشان برای اجرا و دریافت تعهدات آتی معاف می‌دارد.
- (۲) خاتمه دادن به قرارداد، مانع از مطالبه خسارات به دلیل عدم اجرا نمی‌شود.
- (۳) خاتمه دادن به قرارداد، تأثیری بر مقرره‌ای در

قرارداد درباره حل و فصل دعاوی یا هر شرط دیگری که قرار است حتی پس از خاتمه یافتن قرارداد اجرا شود، ندارد.

ماده ۶-۳-۷

(استرداد در قراردادهایی که به صورت آنی اجرا می‌شوند)

(۱) با خاتمه یافتن قراردادی که به صورت آنی اجرا می‌شود، هر طرف می‌تواند خواهان استرداد هر چیزی باشد که بر طبق قرارداد در اختیار [طرف دیگر] قرار داده است، به این شرط که طرف مزبور نیز به طور همزمان هر چیزی را که بر طبق قرارداد دریافت کرده است، مسترد کند.

(۲) اگر استرداد مثلی ممکن یا مناسب نباشد، هرگاه متعارف و معقول باشد، باید بدل پولی برای این کار اختصاص داده شود.

(۳) طرفی که از اجرای تعهد منتفع شده است موظف به پرداخت بدل پولی نخواهد بود به این شرط که، امکان پذیر نبودن استرداد مثلی به طرف دیگر قرارداد قابل انتساب باشد.

(۴) برای هزینه‌هایی که به طور معقول و متعارف برای حفظ کردن و نگهداری از اجرای تعهدی که به نفع یک طرف اجرا شده مورد نیاز هستند می‌توان [از طرف دیگر قرارداد] درخواست پرداخت غرامت کرد.

ماده ۷-۳-۷

(استرداد در قراردادهایی)

که اجرای آن‌ها برای مدت زمانی ادامه می‌یابد)

(۱) با خاتمه یافتن قراردادی که اجرای تعهداتش برای یک مدت زمانی ادامه یافته و در صورتی که قرارداد قابل تجزیه باشد، استرداد مزبور را فقط برای مدت زمان پس از خاتمه یافتن قرارداد می‌توان مطالبه کرد.

(۲) تا آنجا که به اجرای استرداد مربوط می‌شود، مفاد ماده ۶-۳-۷ اعمال می‌شود.

قسمت ۴: خسارات

ماده ۱-۴-۷

(حق مطالبه خسارات)

هر عدم اجرای تعهد به طرف زیان‌دیده، حق مطالبه خسارات را یا به طور انحصاری یا به همراه هر طریق جبران دیگری می‌دهد؛ مگر هنگامی که عدم اجرای تعهد بر طبق این «اصول» معذور باشد.

ماده ۲-۴-۷

(غرامت کامل)

(۱) طرف زیان‌دیده، به دلیل متحمل شدن صدمات ناشی از عدم اجرا، مستحق دریافت غرامت کامل است. این صدمات، هرگونه زیان وارده و هرگونه نفعی را شامل می‌شود که وی از آن محروم شده است؛ آن هم با احتساب هرگونه نفع مکتسب از سوی طرف زیان‌دیده، که ناشی از اجتناب از هزینه یا صدمه باشد.

(۲) صدمه مزبور ممکن است غیرمالی، و به عنوان مثال، شامل صدمه جسمی یا فشار روحی باشد.

ماده ۳-۴-۷

(قطعیت صدمه)

(۱) قانوناً غرامت فقط برای صدمه‌ای در نظر گرفته می‌شود، از جمله صدمه آتی، که با درجه‌ای متعارف و معقول از قطعیت تعیین می‌شود.

(۲) غرامت ممکن است قانوناً برای از دست دادن فرصت، به تناسب احتمال وقوع آن، در نظر گرفته شود.

(۳) در شرایطی که نتوان میزان خسارت را با درجه‌ای کافی از قطعیت احراز کرد، تعیین میزان آن به صلاح‌دید دادگاه خواهد بود.

ماده ۷-۴-۷

(قابل پیش‌بینی بودن صدمه)

طرف مسؤول عدم اجرای تعهد، فقط مسؤول صدمه‌ای است که در زمان انعقاد قرارداد، آن را به عنوان صدمه‌ای که احتمال داشت از عدم اجرای تعهد از سوی او حاصل شود، پیش‌بینی کرده بود یا به طور متعارف می‌توانسته پیش‌بینی کرده باشد.

ماده ۷-۴-۵

(اثبات صدمه در مورد معامله جایگزین)

هنگامی که طرف زیان‌دیده به قرارداد خاتمه داده و در طی مدتی متعارف و به طریقی معقول، معامله‌ای جایگزین منعقد کرده باشد، می‌تواند مابه‌التفاوت مبلغ قراردادی و مبلغ معامله جایگزین، و نیز خسارات ناشی از هر صدمه دیگری را وصول کند.

ماده ۷-۴-۶

(اثبات میزان صدمه به مبلغ رایج)

(۱) طرف زیان‌دیده می‌تواند در شرایطی که به قرارداد خاتمه داده و معامله جایگزینی منعقد نکرده است اما مبلغ رایجی برای اجرای موضوع تعهد وجود دارد، مابه‌التفاوت مبلغ قراردادی و مبلغ رایج در زمان خاتمه یافتن قرارداد، و نیز خسارات ناشی از هر صدمه دیگری را وصول کند.

(۲) مبلغ رایج، مبلغی است که عموماً برای کالاهای تحویل شده یا خدمات انجام شده در اوضاع و احوال قابل قیاس، در محلی که قرارداد باید اجرا می‌شده است، به حساب گذاشته می‌شود؛ یا اگر در آن محل هیچ مبلغ رایجی موجود نباشد، مبلغ رایج در محل دیگری که ارجاع به آن معقول و متعارف به نظر برسد، محاسبه می‌شود.

ماده ۷-۴-۷

(صدمه‌ای که جزئاً ناشی از طرف زیان‌دیده باشد)

در شرایطی که صدمه جزئاً ناشی از فعل یا ترک فعل طرف زیان‌دیده یا واقعه دیگری باشد که خطر احتمالی آن به عهده طرف

زیان‌دیده است، میزان خسارات باید به میزانی که این عوامل، با توجه به رفتارهای هر یک از طرفین، در وقوع صدمه و زیان نقش داشته‌اند، تقلیل داده شود.

ماده ۸-۷-۷

(تقلیل صدمه)

- (۱) طرف مسؤول عدم اجرای تعهد، مسؤول آن قسمت از صدمه وارده بر طرف زیان‌دیده که با اقدامات معقول و متعارف طرف زیان‌دیده ممکن بود تقلیل داده شود، نیست.
- (۲) طرف زیان‌دیده مستحق است هر هزینه‌ای را که به طور متعارف در تلاش برای تقلیل صدمه متحمل شده است، دریافت کند.

ماده ۹-۷-۷

(بهره کوتاهی در پرداخت پول)

- (۱) اگر هر یک از طرف‌ها در پرداخت مبلغی که موعد آن رسیده است، کوتاهی کند، طرف زیان‌دیده مستحق است بهره مبلغ مزبور از تاریخ رسیدن موعد تا تاریخ پرداخت آن را هم دریافت کند؛ خواه این عدم پرداخت معذور باشد یا نباشد.
- (۲) نرخ بهره، با نرخ وام کوتاه مدت بانک‌های متوسط به وام گیرندگان عمده که در محل پرداخت، حاکم بر پرداخت پول است، برابر است؛ و اگر چنین نرخ در محل مزبور وجود نداشته باشد، معادل است با نرخ مشابهی در کشور پرداخت پول. در صورت نبود چنین نرخ در هر دو محل، نرخ بهره عبارت است از نرخ مناسب تثبیت شده در قانون کشور پرداخت پول.
- (۳) طرف زیان‌دیده در صورتی مستحق جبران خسارات اضافی است که عدم پرداخت سبب شده باشد صدمه بزرگ‌تری بر او وارد آید.

ماده ۱۰-۷-۷

(بهره خسارات)

بهره خسارات ناشی از عدم اجرای تعهد برای تعهدهای

غیرپولی، از زمان عدم اجرا محقق می‌شود؛ مگر آنکه به نحو دیگری توافق شود.

ماده ۱۱-ع-۷

(نحوه جبران پولی)

(۱) خسارات باید یکجا پرداخت شود؛ اما در مواردی که ماهیت صدمه اقتضا می‌کند، می‌توان آن را به اقساط پرداخت کرد.

(۲) تغییرات خساراتی که قرار است به اقساط پرداخت شوند را می‌توان بر تغییرات شاخص افزایش متوسط قیمت‌ها منطبق ساخت.

ماده ۱۲-ع-۷

(پولی که خسارات به آن محاسبه می‌شود)

خسارات یا به پولی که تعهد پولی به آن بیان شده، یا به پولی که صدمه و زیان بر مبنای آن تحمل شده است - هر کدام که مناسب‌تر باشد - محاسبه می‌شود.

ماده ۱۳-ع-۷

(پرداخت توافق شده برای عدم اجرای تعهد)

(۱) هنگامی که در قرارداد مقرر شده باشد که طرفی که تعهدش را اجرا نکرده است، باید به دلیل این عدم اجرا، مبلغ مشخصی را به طرف زیان‌دیده بپردازد، طرف زیان‌دیده بدون توجه به صدمه واقعی اش، مستحق دریافت آن مبلغ مشخص خواهد بود.

(۲) اما به رغم هرگونه توافقی بر خلاف آن، می‌توان در مواردی که مبلغ مشخص شده، در ارتباط با صدمه و زیان ناشی از عدم اجرای تعهد و اوضاع و احوال دیگر، شدیداً بیش از اندازه است، مقدار آن را به مبلغی معقول و متعارف تقلیل داد.

فصل ۸

تهاتر

ماده ۸-۱

(شرایط تهاتر)

(۱) هنگامی که دو طرف یک قرارداد، مبلغی پول یا اجرای تعهدی از نوع مشابه را به هم مدیون هستند، هر یک از آنها («طرف اول») می‌تواند تعهد خود را در مقابل تعهد ذینفع آن تعهد («طرف دیگر») تهاتر کند به این شرط که در زمان تهاتر، (الف) طرف اول حق اجرای تعهدش را داشته باشد؛ (ب) تعهد طرف دیگر از لحاظ تحقق و میزان تعهد، قطعی و موعد اجرای آن رسیده باشد.

(۲) اگر تعهدهای هر دو طرف ناشی از قرارداد واحدی باشد طرف اول همچنین می‌تواند تعهد خود را در مقابل تعهد طرف دیگر که از لحاظ تحقق و میزان تعهد قطعی نیست تهاتر کند.

ماده ۸-۲

(تهاتر ارزی)

هنگامی که قرار است طرفین مبالغی را به ارزشهای مختلف پرداخت کنند حق تهاتر می‌تواند اعمال شود، به این شرط که هر دو ارز به طور آزادانه قابل تسعیر باشند و طرفین توافق نکرده باشند که طرف اول باید فقط به ارز مشخصی مبلغ تعهد خود را پرداخت کند.

ماده ۸-۳

(تهاتر با ارسال اخطار)

حق تهاتر کردن با ارسال اخطار برای طرف دیگر اعمال می‌شود.

ماده ۸-۴

(محتوای اخطار)

- (۱) اخطار باید تعهدهایی را که مرتبط با آن‌هاست مشخص کند.
- (۲) اگر اخطار تعهدی را که تهاتر نسبت به آن اعمال می‌شود مشخص نکند طرف دیگر می‌تواند در یک مدت معقول و متعارف به طرف اول اعلام کند که تهاتر در ارتباط با کدام تعهد می‌باشد. اگر چنین اعلامی انجام نشود تهاتر نسبت به تمام تعهدها تسهیم به نسبت می‌شود.

ماده ۸-۵

(اثر تهاتر)

- (۱) تهاتر تعهدها را ساقط می‌کند.
- (۲) اگر میزان تعهدها متفاوت باشد تهاتر تعهدها را تا میزان تعهدی که مبلغ آن کمتر است ساقط می‌کند.
- (۳) تهاتر از زمان اخطار [تهاتر] نافذ می‌شود.

فصل ۹

واگذاری حقوق، انتقال تعهدات، واگذاری قراردادهای

قسمت ۱: واگذاری حقوق

ماده ۹-۱-۱

(تعاریف)

«واگذاری یک حق» به معنای انتقال توافقی یک حق از سوی یک شخص («واگذارنده») به شخصی دیگر («طرف واگذاری») است، که شامل موردی نیز می‌شود که حق واگذارنده به دریافت مبلغی از یک شخص ثالث یا اجرای نوع دیگری از تعهد توسط شخص ثالث («متعهد») به عنوان وثیقه [از سوی واگذارنده به طرف واگذاری] انتقال می‌یابد.

ماده ۹-۱-۲

(مستثنیات)

مواد این قسمت نسبت به انتقال‌های زیر که اجرای آن‌ها تابع قواعد ویژه‌ای است اعمال نمی‌شوند:

(الف) انتقال اسنادی چون اسناد تجاری، اسناد مالکیت یا اسناد مالی، یا

(ب) انتقال حقوق در جریان انتقال یک کسب و کار تجاری.

ماده ۹-۱-۳

(قابلیت واگذاری حقوق غیرپولی)

حقی نسبت به اجرای یک تعهد غیرپولی را فقط در صورتی می‌توان واگذار کرد که واگذاری تعهد مزبور به طور قابل توجهی به

سنگینی بار تعهد نیفزاید.

ماده ۹-۱-۴

(واگذاری جزئی)

(۱) حق دریافت مبلغی پول را می‌توان به طور جزئی واگذار کرد.

(۲) یک حق نسبت به اجرای نوع دیگری از تعهد را فقط در صورتی می‌توان به طور جزئی واگذار کرد که آن تعهد قابل تجزیه باشد و واگذاری آن به طور قابل توجیهی به سنگینی بار تعهد نیفزاید.

ماده ۹-۱-۵

(حقوق مؤجل)

[در صورت انتقال توافقی] چنین تلقی می‌شود که در زمان توافق، حقوق مؤجل انتقال یافته است با این شرط که به هنگام تحقق آن حقوق در آتیه، بتوان حقوق مزبور را به عنوان حقوقی که واگذاری در ارتباط با آن‌ها صورت پذیرفته است مشخص کرد.

ماده ۹-۱-۶

(حقوق واگذار شده بدون مشخص کردن یک به یک آن‌ها)
تعدادی از حقوق را می‌توان بدون مشخص کردن یک به یک آن‌ها واگذار کرد به این شرط که بتوان آن حقوق را به عنوان حقوقی مشخص کرد که در زمان واگذاری یا در زمان محقق شدنشان، مرتبط با واگذاری انجام شده بوده‌اند.

ماده ۹-۱-۷

(توافق بین واگذارنده و طرف واگذاری کافی است)
(۱) یک حق با صرف توافق بین واگذارنده و طرف واگذاری، بدون دادن اخطار به متعهد، واگذار می‌شود.
(۲) نیازی به رضایت متعهد نیست مگر اینکه در اوضاع و احوال مورد نظر، تعهد مزبور از ویژگی اساساً شخصی برخوردار باشد.

ماده ۸-۱-۹

(هزینه‌های اضافی متعهد)

متعهد این حق را دارد که هزینه‌های اضافی وی که ناشی از انجام واگذاری است با پرداخت غرامتی از سوی واگذارنده یا طرف واگذاری جبران شود.

ماده ۹-۱-۹

(شرط عدم واگذاری)

(۱) علی‌رغم وجود توافقی بین واگذارنده و متعهد مبنی بر محدود یا ممنوع کردن واگذاری حق دریافت مبلغی پول، واگذاری آن حق نافذ خواهد بود. با این وجود، ممکن است واگذارنده در مقابل متعهد به خاطر نقض قراردادشان مسؤول شناخته شود.

(۲) واگذاری حقی نسبت به اجرای تعهدهایی غیر از پرداخت مبلغی پول در صورتی غیرنافذ خواهد بود که مخالف با توافق بین واگذارنده و متعهد مبنی بر محدود یا ممنوع کردن واگذاری باشد. با این وجود، واگذاری انجام شده نافذ خواهد بود اگر که در زمان واگذاری، طرف واگذاری نه از وجود آن توافق اطلاع داشته و نه بایستی از وجود آن آگاه می‌بوده است. در این صورت، ممکن است واگذارنده به خاطر نقض قرارداد در برابر متعهد، مسؤول شناخته شود.

ماده ۹-۱-۱۰

(اخطار به متعهد)

(۱) تا زمانی که متعهد اخطاری درباره واگذاری از واگذارنده یا طرف واگذاری دریافت نکرده است، با پرداخت به واگذارنده، وی از تعهدش بری می‌شود.

(۲) پس از اینکه متعهد اخطار مزبور را وصول کرد، فقط با پرداخت به طرف واگذاری از تعهدش بری می‌شود.

ماده ۹-۱-۱۱

(واگذاری‌های متوالی)

اگر واگذاری حق واحدی توسط یک واگذارنده به دو یا چند

طرف متوالی واگذاری انجام شده باشد، متعهد با پرداخت مطابق با توالی دریافت اخطارها، از تعهدش بری می‌شود.

ماده ۹-۱-۱۲

(دلیل اثباتی مناسب برای واگذاری)

- (۱) اگر اخطار واگذاری از سوی طرف واگذاری داده شده باشد متعهد می‌تواند از طرف واگذاری درخواست کند که در مدت زمان معقول و متعارفی، دلیل اثباتی مناسبی مبنی بر اینکه واگذاری انجام شده است در اختیار او بگذارد.
- (۲) تا زمانی که دلیل اثباتی مناسبی ارائه نشده است، متعهد می‌تواند از پرداخت خودداری کند.
- (۳) تا زمانی که دلیل اثباتی مناسبی ارائه نشده است، اخطار نافذ نیست.
- (۴) دلیل اثباتی مناسب از جمله می‌تواند شامل، ولی نه محدود به، هر نوشته‌ای از سوی واگذارنده و بیانگر این باشد که واگذاری محقق شده است.

ماده ۹-۱-۱۳

(ایرادها و حقوق تهاثر)

- (۱) متعهد می‌تواند کلیه ایرادهای قابل طرح از سوی او در مقابل واگذارنده را در مقابل طرف واگذاری طرح کند.
- (۲) متعهد می‌تواند هر حق تهاثری را که تا زمان وصول اخطار واگذاری، در مقابل واگذارنده برای او قابل دسترسی بوده است نسبت به طرف واگذاری اعمال کند.

ماده ۹-۱-۱۴

(حقوق مرتبط با حق واگذار شده)

- واگذاری یک حق، حقوق زیر را به طرف واگذاری منتقل می‌کند:
- (الف) همه حقوق واگذارنده نسبت به دریافت مبلغی پول یا اجرای تعهدی دیگر که بر طبق قرارداد مرتبط با حق واگذار شده باشد؛ و

(ب) همه حقوق تضمین کننده اجرای تعهد مربوط به حق واگذار شده.

ماده ۹-۱۵

(تعهدات واگذارنده)

جز در مواردی که خلاف مطالب زیر به اطلاع طرف واگذاری رسانده شده است، واگذارنده در برابر طرف واگذاری تعهدات زیر را به عهده می گیرد:

(الف) حق واگذار شده در زمان واگذاری موجود است مگر اینکه حق مزبور مؤجل باشد؛

(ب) واگذارنده ذی حق واگذاری حق مورد نظر است؛

(ج) حق مزبور پیش از این به طرف واگذاری دیگری واگذار نشده و از هرگونه حق یا ادعایی از جانب یک شخص ثالث بری می باشد؛

(د) متعهد ایرادی برای طرح ندارد؛

(ه) متعهد و واگذارنده، هیچ یک اخطار تهاتری درباره حق واگذار شده نداده اند و چنان اخطاری را نخواهند داد؛

(و) واگذارنده هر مبلغ دریافتی از متعهد را که قبل از دادن اخطار واگذاری وصول شده است به طرف واگذاری پرداخت خواهد کرد.

قسمت ۲: انتقال تعهدات

ماده ۹-۲-۱

(طرق انتقال)

تعهدی به پرداخت پول یا اجرای تعهدی دیگر را می‌توان از یک شخص («متعهد ابتدایی») به شخصی دیگر («متعهد جدید») به یکی از دو طریق زیر انتقال داد:

(الف) به وسیله توافقی بین متعهد ابتدایی و متعهد جدید بر طبق ماده ۹-۲-۳؛ یا

(ب) به وسیله توافقی بین ذینفع تعهد و متعهد جدید، که بر طبق آن متعهد جدید، تعهد مورد نظر را به عهده می‌گیرد.

ماده ۹-۲-۲

(مورد استثنا شده)

مفاد این قسمت در مورد انتقال تعهداتی اعمال نمی‌شود که انعقاد آن‌ها تحت قواعد ویژه حاکم بر انتقال تعهدات، در جریان انتقال یک کسب و کار تجاری صورت پذیرفته است.

ماده ۹-۲-۳

(نیاز به رضایت ذینفع تعهد برای انتقال)

انتقال یک تعهد با توافق بین متعهد ابتدایی و متعهد جدید نیازمند رضایت ذینفع تعهد است.

ماده ۹-۲-۴

(رضایت پیشاپیش ذینفع تعهد)

- (۱) ذینفع تعهد می‌تواند پیشاپیش رضایت بدهد.
- (۲) اگر ذینفع تعهد پیشاپیش رضایت داده باشد، انتقال تعهد هنگامی نافذ می‌شود که اخطار انتقال به ذینفع تعهد داده شود یا هنگامی که ذینفع تعهد به آگاهی از انتقال اقرار کند.

ماده ۵-۲-۹

(بری شدن متعهد ابتدایی از تعهدش)

- (۱) ذینفع تعهد می‌تواند متعهد ابتدایی را از تعهدش بری کند.
- (۲) ذینفع تعهد همچنین می‌تواند در صورتی که متعهد جدید، تعهدش را به طور مناسب اجرا نکند متعهد ابتدایی را به عنوان متعهد، باقی بشناسد.
- (۳) در غیر از موارد فوق، متعهد ابتدایی و متعهد جدید متضامناً مسؤولند.

ماده ۶-۲-۹

(اجرای تعهد توسط طرف ثالث)

- (۱) متعهد می‌تواند بدون رضایت ذینفع تعهد، قراردادی را با شخص دیگری منعقد کند برای اینکه شخص مزبور، تعهد مورد نظر را به جای متعهد اجرا کند مگر اینکه تعهد مزبور در اوضاع و احوال آن قرارداد، واجد ماهیتی اساساً شخصی باشد.
- (۲) ذینفع تعهد حق مطالبه خود از متعهد را حفظ می‌کند.

ماده ۷-۲-۹

(ایرادها و حقوق تهاثر)

- (۱) متعهد جدید می‌تواند در مقابل ذینفع تعهد همه ایرادهایی را طرح کند که متعهد ابتدایی می‌توانسته آن‌ها را در مقابل ذینفع تعهد طرح کند.
- (۲) متعهد جدید نمی‌تواند در مقابل ذینفع تعهد هیچ یک از حقوق تهاثری را اعمال کند که در دسترس متعهد ابتدایی در مقابل ذینفع تعهد بوده است.

ماده ۸-۲-۹

(حقوق مرتبط با تعهد انتقال یافته)

- (۱) ذینفع تعهد می‌تواند در مقابل متعهد جدید، همه حقوق خویش نسبت به دریافت مبلغ یا اجرای تعهدی دیگر را، تحت قرارداد مرتبط با تعهد انتقال یافته مطرح کند.

(۲) در صورتی که بر طبق بند (۱) ماده ۵-۲-۹، متعهد ابتدایی از تعهدش بری شده باشد وثیقه اعطا شده توسط هر شخصی غیر از متعهد جدید برای اجرای آن تعهد فک می‌شود مگر اینکه آن شخص دیگر توافق کند که وثیقه مزبور باید برای ذینفع تعهد قابل دسترسی باقی بماند.

(۳) بری شدن متعهد ابتدایی از تعهدش همچنین به فک هر وثیقه داده شده از سوی متعهد ابتدایی به ذینفع تعهد، در ارتباط با اجرای تعهد مورد نظر تعمیم می‌یابد مگر اینکه وثیقه داده شده نسبت به آن دارایی باشد که به عنوان بخشی از معامله بین متعهد ابتدایی و متعهد جدید انتقال یافته است.

قسمت ۳: واگذاری قراردادها

ماده ۱-۳-۹

(تعاریف)

«واگذاری یک قرارداد» به معنی انتقال توافقی حقوق و تعهدات یک شخص («واگذارنده») به شخصی دیگر («طرف واگذاری») است و آن هم حقوق و تعهداتی که ناشی از قرارداد واگذارنده با شخص دیگری («طرف دیگر») است.

ماده ۲-۳-۹

(مورد استثنا شده)

مواد این قسمت نسبت به واگذاری قراردادهایی که انجام آن‌ها برطبق قواعد ویژه حاکم بر انتقال قراردادها، در جریان انتقال یک کسب و کار تجاری صورت پذیرفته است اعمال نمی‌شود.

ماده ۳-۳-۹

(نیاز به رضایت طرف دیگر)

واگذاری یک قرارداد نیازمند رضایت طرف دیگر است.

ماده ۴-۳-۹

(رضایت پیشاپیش طرف دیگر)

- (۱) طرف دیگر می‌تواند پیشاپیش رضایت دهد.
- (۲) اگر طرف دیگر پیشاپیش رضایت داده باشد، واگذاری قرارداد هنگامی نافذ می‌شود که اخطار واگذاری به طرف دیگر داده شود یا اینکه طرف دیگر اقرار به آگاهی از واگذاری کند.

ماده ۵-۳-۹

(بری شدن واگذارنده)

- (۱) طرف دیگر می‌تواند واگذارنده را از تعهدش بری کند.

- (۲) در صورتی که طرف واگذاری تعهدش را به طور مناسبی انجام ندهد، طرف دیگر می‌تواند واگذارنده را به عنوان یک شخص متعهد حفظ کند.
- (۳) در غیر این صورت، واگذارنده و طرف واگذاری متضامناً مسؤول خواهند بود.

ماده ۹-۳-۶

(ایرادها و حقوق تهاثر)

- (۱) به میزانی که واگذاری یک قرارداد دربرگیرنده واگذاری حقوق است ماده ۹-۱-۱۳ متناسب با میزان واگذاری حقوق اعمال می‌شود.
- (۲) به میزانی که واگذاری یک قرارداد در برگیرنده انتقال تعهدات است ماده ۹-۲-۷ متناسب با میزان انتقال تعهدات اعمال می‌شود.

ماده ۹-۳-۷

(حقوق انتقال یافته همراه با انتقال قرارداد)

- (۱) به میزانی که واگذاری یک قرارداد در برگیرنده واگذاری حقوق است ماده ۹-۱-۱۴ متناسب با میزان واگذاری حقوق اعمال می‌شود.
- (۲) به میزانی که واگذاری یک قرارداد در برگیرنده انتقال تعهدات است ماده ۹-۲-۸ متناسب با میزان انتقال تعهدات اعمال می‌شود.

فصل ۱۰

مدت‌های مرور زمان

ماده ۱-۱۰

(محدوده این فصل)

- (۱) انقضای یک مدت زمان، که به عنوان «مدت مرور زمان» به آن اشاره می‌شود برطبق قواعد این فصل، مانع اجرای حقوق مشمول «اصول» می‌شود.
- (۲) مقررات این فصل حاکم بر مدت زمانی نیست که در طی آن، یک طرف بر طبق «اصول»، مکلف است که به عنوان شرطی برای کسب یا اجرای حقوقش، خطاری به طرف دیگر بدهد یا عملی غیر از آغاز کردن جریان رسیدگی را انجام دهد.

ماده ۲-۱۰

(مدت‌های مرور زمان)

- (۱) مدت مرور زمان عام سه سال است که آغاز آن از فردای روزی است که در آن، ذینفع تعهد از واقعیت‌هایی مطلع می‌شود یا بایستی مطلع می‌بوده که در نتیجه آن، حق وی می‌تواند اجرا شود.
- (۲) به هر حال، حداکثر مدت مرور زمان ده سال است که آغاز آن از فردای روزی است که در آن، حق ذینفع تعهد می‌تواند اجرا شود.

ماده ۳-۱۰

(تغییر مدت‌های مرور زمان توسط طرفین)

- (۱) طرفین می‌توانند مدت‌های مرور زمان را تغییر دهند.
 - (۲) با این وجود، آن‌ها نمی‌توانند
- (الف) مدت مرور زمان عام را به کمتر از یک سال تقلیل

دهند؛

(ب) حداکثر مدت مرور زمان را به کمتر از چهار سال تقلیل

دهند؛

(ج) حداکثر مدت مرور زمان را به بیش از پانزده سال

افزایش دهند.

ماده ۱۰-۴

(مرور زمان جدید به خاطر اقرار به آگاهی از حق)

(۱) در موردی که پیش از انقضای مدت مرور زمان عام، متعهد اقرار به آگاهی از حق ذینفع تعهد می‌کند مدت مرور زمان عام جدیدی از فردای روز اقرار آغاز می‌شود.

(۲) حداکثر مدت مرور زمان [به خاطر اقرار به آگاهی از حق] مجدداً آغاز به جریان یافتن نمی‌کند اما به خاطر آغاز یک مرور زمان عام جدید بر طبق بند (۱) ماده ۱۰-۲، ممکن است که حداکثر مدت مرور زمان برای مدت دیگری افزایش یابد.

ماده ۱۰-۵

(تعلیق مدت مرور زمان به وسیله جریان رسیدگی قضایی)

(۱) جریان مدت مرور زمان در موارد زیر معلق می‌شود:

(الف) هنگامی که ذینفع تعهد با آغاز کردن یک جریان رسیدگی قضایی یا در یک جریان رسیدگی قضایی که پیش از این آغاز شده است اقدامی می‌کند که برطبق قانون دادگاه رسیدگی کننده، به معنی مطرح کردن حق ذینفع تعهد در مقابل تعهد است؛

(ب) در مورد اعسار متعهد، هنگامی که ذینفع تعهد حقوق

خود را در جریان رسیدگی به اعسار مطرح کرده است؛

(ج) در جریان رسیدگی به انحلال یک شخص حقوقی که همان متعهد است؛ هنگامی که ذینفع تعهد، حقوق خود را در جریان رسیدگی به انحلال مطرح کرده است.

(۲) تعلیق مدت مرور زمان تا زمان صدور حکم قطعی و

نهایی یا زمانی که جریان رسیدگی به طریق دیگری خاتمه یابد، ادامه پیدا می‌کند.

ماده ۶-۱۰

(تعليق مدت مرور زمان به وسيله جريان رسيدگي داوري)

(۱) هنگامی که ذینفع تعهد با آغاز یک جریان رسیدگی داوری یا در یک جریان رسیدگی داوری که پیش از این آغاز شده است اقدامی می‌کند که برطبق قانون دیوان داوری، به معنی مطرح کردن حق ذینفع تعهد در مقابل متعهد است جریان مدت مرور زمان معلق می‌شود. در صورت فقدان مقرراتی برای جریان رسیدگی داوری یا فقدان موادی که تعیین کننده تاریخ دقیق آغاز جریان رسیدگی داوری باشند، چنین در نظر گرفته می‌شود که جریان رسیدگی در تاریخی آغاز می‌شود که در آن، درخواستی مبنی بر اینکه حق موضوع دعوا باید از طریق جریان رسیدگی [داوری] مورد حل و فصل واقع شود به متعهد واصل می‌شود.

(۲) تعليق مدت مرور زمان تا زمانی ادامه می‌یابد که رأی الزام‌آور صادر شود یا جريان رسيدگي به طريقي ديگر خاتمه يابد.

ماده ۷-۱۰

(طرق جایگزین حل و فصل دعوا)

مفاد ماده‌های ۵-۱۰ و ۶-۱۰ با تغییرات مناسب نسبت به سایر رسیدگی‌هایی اعمال می‌شوند که در آن‌ها، طرفین از شخص ثالثی درخواست می‌کنند که در کوشش آن‌ها برای دستیابی به حل و فصل دوستانه دعوایشان، به آن‌ها کمک کند.

ماده ۸-۱۰

(تعليق مدت مرور زمان در مورد قوه قهریه، فوت یا از دست دادن

اهليت)

(۱) هنگامی که ذینفع تعهد به وسيله مانعی که فراتر از کنترل اوست و وی نه می‌تواند از آن اجتناب کند و نه بر آن غلبه یابد، از اینکه بتواند بر طبق مواد پیشین، باعث متوقف ساختن جریان مدت مرور زمان شود بازداشته می‌شود؛ جریان مدت مرور زمان عام معلق می‌شود به نحوی که منقضی شدن مدت مرور زمان عام تا یک سال پس از اینکه مانع مزبور برطرف شود صورت نخواهد پذیرفت.

(۲) در صورتی که این مانع شامل از دست دادن اهلیت یا فوت ذینفع تعهد یا متعهد باشد، تعلیق مدت مرور زمان هنگامی خاتمه می‌یابد که جانشینی برای اداره امور طرفی که فاقد اهلیت یا فوت شده است، یا برای اداره امور ترکه وی منصوب شود یا وارثی با ارث بردن از متوفی در وضعیت پیشین متوفی قرار بگیرد. مدت یک ساله اضافه شده که در بند (۱) فوق ذکر شد متناسباً اعمال خواهد شد.

ماده ۹-۱۰

(آثار منقضی شدن مدت مرور زمان)

- (۱) منقضی شدن مدت مرور زمان باعث منتفی شدن حق نمی‌شود.
- (۲) برای اینکه منقضی شدن مدت مرور زمان نافذ باشد متعهد باید آن را به عنوان یک ایراد طرح کند.
- (۳) حتی پس از اعلام منقضی شدن مدت مرور زمان برای یک حق، هنوز می‌توان بر آن حق به عنوان یک ایراد تکیه کرد.

ماده ۱۰-۱۰

(حق تهاثر)

ذینفع تعهد می‌تواند تا زمانی که متعهد، منقضی شدن مدت مرور زمان را اعلام کند حق تهاثرش را اجرا کند.

ماده ۱۱-۱۰

(بازگشت به وضعیت پیشین)

در موردی که اجرای تعهدی برای بری شدن از آن تعهد صورت پذیرفته است به خاطر منقضی شدن مدت مرور زمان، حق درخواست بازگشت به وضعیت پیش از اجرای تعهد وجود نخواهد داشت.

فصل ۱۱

تعدد طرف‌های متعهد و ذینفع تعهد

قسمت ۱: تعدد طرف‌های متعهد

ماده ۱-۱-۱۱

(تعریف‌ها)

هنگامی که متعهدین متعددی در مقابل یک ذینفع تعهد ملتزم به یک تعهد واحد هستند:

(الف) در موردی که هر متعهد نسبت به کل تعهد مزبور ملتزم است تعهد کل متعهدین تضامنی است؛

(ب) در موردی که هر متعهدی فقط نسبت به سهم خویش متعهد است، تعهدهای مزبور از یکدیگر مجزاست.

ماده ۱-۱-۲۱۱

(اماره تعهد تضامنی)

هنگامی که متعهدین متعددی در مقابل یک ذینفع تعهد نسبت به یک تعهد واحد متعهد هستند، این اماره موجود است که آن‌ها به صورت تضامنی ملتزم شده‌اند، مگر اینکه اوضاع و احوال بر خلاف آن دلالت کند.

ماده ۱-۱-۳۱۱

(حقوق ذینفع تعهد در مقابل متعهدین تضامنی)

هنگامی که متعهدین به طور تضامنی ملتزم می‌شوند، ذینفع تعهد می‌تواند اجرای تعهد را از هر یک از آن‌ها درخواست کند تا اینکه اجرای کامل تعهد از سوی وی دریافت شود.

ماده ۱۱-۴

(در دسترس بودن ایرادها و حق تهاثر)

متعهد تضامنی که از سوی ذینفع تعهد مطالبه‌ای علیه او مطرح شده است می‌تواند تمام ایرادها و حق تهاثرهایی که شخصاً در اختیار دارد یا اینکه به طور مشترک به تمام متعهدین مشترک مربوط می‌شود را مطرح کند، ولی او نمی‌تواند ایرادها یا حقوق تهاثری را مطرح کند که یک یا چند نفر از سایر متعهدین مشترک آن‌ها را به طور شخصی [و نه به طور مشترک با وی] در اختیار دارند.

ماده ۱۱-۵

(اثر اجرای تعهد یا تهاثر)

اجرای تعهد یا تهاثر از سوی متعهد تضامنی، یا اجرای تهاثر از سوی ذینفع تعهد علیه یک متعهد تضامنی، باعث ابرای سایر متعهدین به میزان اجرای تعهد یا تهاثر در مقابل ذینفع تعهد می‌شود.

ماده ۱۱-۶

(اثر ابرای ذمه یا صلح)

(۱) بری شدن یک متعهد تضامنی، یا صلح با یکی از متعهدین تضامنی، همه متعهدین دیگر را از تعهدشان نسبت به سهم متعهد بری شده یا مصالح بری می‌کند مگر اینکه اوضاع و احوال بر خلاف آن دلالت کند.

(۲) هنگامی که سایر متعهدین نسبت به سهم متعهد بری شده از تعهد خود بری می‌شوند، دیگر طلبی از متعهد بری شده برای پرداخت سهم وی بر طبق ماده ۱۱-۱۰ نخواهند داشت.

ماده ۱۱-۷

(اثر منقضی شدن یا تعلیق مدت مرور زمان)

(۱) منقضی شدن مرور زمان نسبت به حق ذینفع تعهد در مقابل یک متعهد تضامنی تأثیری بر موارد زیر نخواهد داشت:
(الف) تعهدهای پذیرفته شده در مقابل ذینفع تعهد سایر

متعهدین تضامنی؛ یا

(ب) حق مراجعه هر یک از متعهدین تضامنی به یکدیگر بر طبق ماده ۱۰-۱-۱۱.

(۲) در صورتی که ذینفع تعهد دعوایی را بر طبق ماده‌های ۵-۱۰، ۶-۱۰ یا ۷-۱۰ علیه یک متعهد تضامنی آغاز کند، تعلیق جریان مرور زمان نسبت به سایر متعهدین تضامنی نیز محقق می‌شود.

ماده ۸-۱-۱۱

(اثر حکم قضایی)

(۱) حکم دادگاه دربارهٔ مسؤولیت یک متعهد تضامنی در مقابل ذینفع تعهد، تأثیری در موارد زیر نخواهد داشت:

(الف) تعهدهای سایر متعهدین تضامنی در مقابل ذینفع تعهد؛ یا

(ب) حق مراجعه متعهدین تضامنی به یکدیگر بر طبق ماده ۱۰-۱-۱۱.

(۲) با این وجود، سایر متعهدین تضامنی می‌توانند به چنان حکمی استناد کنند، مگر در موردی که حکم مزبور مبتنی بر دلایلی باشد که برای متعهد مورد نظر شخصی و خصوصی هستند. در این صورت، حق مراجعه متعهدین تضامنی به یکدیگر بر طبق ماده ۱۰-۱-۱۱ تحت تأثیر وضعیت مزبور قرار خواهد گرفت.

ماده ۹-۱-۱۱

(تسبیم بین متعهدین تضامنی)

جز در مواردی که اوضاع و احوال بر خلاف آن دلالت کند، متعهدین تضامنی بین خودشان به میزان متساوی ملتزم می‌باشند.

ماده ۱۰-۱-۱۱

(میزان طلب پر داخت سهم دین)

یک متعهد تضامنی که بیش از سهمش از اجرای تعهد را انجام داده است می‌تواند آنچه که اضافه بر سهمش انجام داده را از متعهدین دیگر، به میزان سهم انجام نشده هر یک از آن‌ها، مطالبه کند.

ماده ۱۱-۱-۱۱

(حقوق ذینفع تعهد)

(۱) یک متعهد تضامنی که ماده ۱۰-۱-۱۱ در مورد او اعمال می‌شود می‌تواند حقوق ذینفع تعهد را نیز اعمال کند. این حقوق شامل حقوق تضمین کننده اجرای تعهد و حق وصول مبلغ اضافی پرداخت شده از همه یا هر یک از متعهدین دیگر به میزان سهم اجرا نشده تعهد هر کدام از آنها می‌شود.

(۲) یک ذینفع تعهد که اجرای کامل تعهد به نفع او صورت پذیرفته است حقوق خود علیه متعهدین مشترک برای مطالبه قسمت انجام نشده تعهد را حفظ می‌کند. این حق وی در اولویت نسبت به حق است که [هر یک از] متعهدین مشترک در مطالبه پرداخت سهم دین از یکدیگر دارند.

ماده ۱۱-۱-۱۲

(ایرادهای قابل طرح نسبت به طلب‌های پرداخت سهم دین)

یک متعهد تضامنی که ادعایی علیه او توسط متعهد مشترکی مطرح شده که تعهدش را انجام داده است:

(الف) می‌تواند هر ایراد و حقوق تهاتری مشترکی را مطرح کند که برای طرح از سوی متعهد مشترک بر علیه ذینفع تعهد در دسترس بوده است؛

(ب) می‌تواند ایرادهایی را مطرح کند که برای او جنبه شخصی و خصوصی دارند؛

(ج) نمی‌تواند ایرادها و حقوق تهاتری را مطرح کند که برای یک یا چند نفر از سایر متعهدین مشترک، جنبه شخصی و خصوصی دارند.

ماده ۱۱-۱-۱۳

(عدم توانایی در وصول)

اگر یک متعهد تضامنی که بیش از سهم خودش در اجرای تعهد اقدام کرده است، علی‌رغم تمام کوشش‌های معقول و متعارف، نتواند پرداخت سهم از دین تضامنی را از یک متعهد تضامنی دیگر وصول کند، سهم دیگران، از جمله متعهدی که اضافه بر سهم خودش اقدام کرده است، به تناسب افزایش می‌یابد.

قسمت ۲: تعدد اشخاص ذینفع تعهد

ماده ۱-۲-۱۱

(تعریف‌ها)

هنگامی که ذینفع‌های متعددی می‌توانند انجام تعهد واحدی را از یک متعهد مطالبه کنند:

(الف) در صورتی که هر ذینفعی فقط بتواند سهم خودش را مطالبه کند، طلب‌ها جداگانه است؛

(ب) در صورتی که هر ذینفعی بتواند کل اجرای تعهد را مطالبه کند، طلب‌ها تضامنی است؛

(ج) در صورتی که همه ذینفع‌ها باید اجرای تعهد را یکجا مطالبه کنند، طلب مشترک است.

ماده ۲-۲-۱۱

(آثار طلب‌های تضامنی)

اجرای کامل تعهد به نفع یکی از متعهدین تضامنی، شخص متعهد را از تعهدش در مقابل سایر ذینفع‌های تعهد بری می‌سازد.

ماده ۳-۲-۱۱

(در دسترس بودن ایرادها علیه ذینفع‌های تضامنی تعهد)

(۱) شخص متعهد می‌تواند علیه هر یک از ذینفع‌های تعهد تضامنی، همه ایرادها و حقوق تهاثری را اقامه کند که برای رابطه او با آن ذینفع تعهد، شخصی یا خصوصی هستند، یا اینکه علیه همه ذینفع‌های مشترک تعهد قابل اقامه هستند، ولی او نمی‌تواند ایرادها و حقوق تهاثری را اقامه کند که برای رابطه او با یک یا چند تن از سایر ذینفع‌های مشترک تعهد، شخصی یا خصوصی هستند.

(۲) با تعدیل‌های مناسب، مفاد مواد ۵-۱۱، ۶-۱۱، ۷-۱ و ۸-۱۱ نسبت به طلب‌های تضامنی اعمال می‌شوند.

ماده ۱۱-۲-۴

(تعیین سهم ذینفع‌های تضامنی تعهد)

(۱) ذینفع‌های تضامنی تعهد در رابطه بین خودشان، مستحق سهم‌های برابر هستند، مگر اینکه اوضاع و احوال بر خلاف آن دلالت کند.

(۲) ذینفع تعهدی که بیش از سهم خود دریافت کرده، باید آنچه را که به طور اضافه دریافت کرده است به میزان سهم هر یک از سایر ذینفع‌های تعهد، به آن‌ها انتقال دهد.

This book is an authorized Persian translation of:

Principles of International Commercial Contracts,
International Institute for the Unification of Private Law,
UNIDROIT, Rome, 2010, xxviii & 385 pp., ISBN 88-86449-34-8

Translated and Researched by
Professor Behrooz Akhlaghi & Farhad Emam

National Library
of Islamic Republic of Iran
Cataloging in Publication Data
K7350

ISBN 978-600-7077-14-6

Published in 2014

by
The *Shahr -e- Danesh* Institute of Law
(Research & Study)

No. 5, Gilan Alley, 9th Sanaei St.,
Tehran
1585743111
IRAN

PO Box 15875/4539
Tel: (+98 21) 888 11 581
Fax: (+98 21) 888 11 580

Website: www.sdil.ac.ir
Email: publication@sdil.ac.ir

All Rights Reserved.
Printed in the Islamic Republic of Iran

©
SDIL
2014

UNIDROIT

International Institute for the Unification of Private Law

UNIDROIT PRINCIPLES

OF INTERNATIONAL COMMERCIAL CONTRACTS

2010

Translated and Researched by

Professor Behrooz AKHLAGHI & Farhad EMAM

S.D.I.L.
The SD Institute of Law
Research & Study

Tehran - 2014

UNIDROIT PRINCIPLES

OF INTERNATIONAL COMMERCIAL CONTRACTS

2010

Translated & Researched by:

Professor Behrooz AKHLAGHI (Ph.D.)

and

Farhad EMAM

S.D.I.L.
The SD Institute of Law
Research & Study

فروشگاه اینترنتی شهر دانش

www.sdil.ac.ir